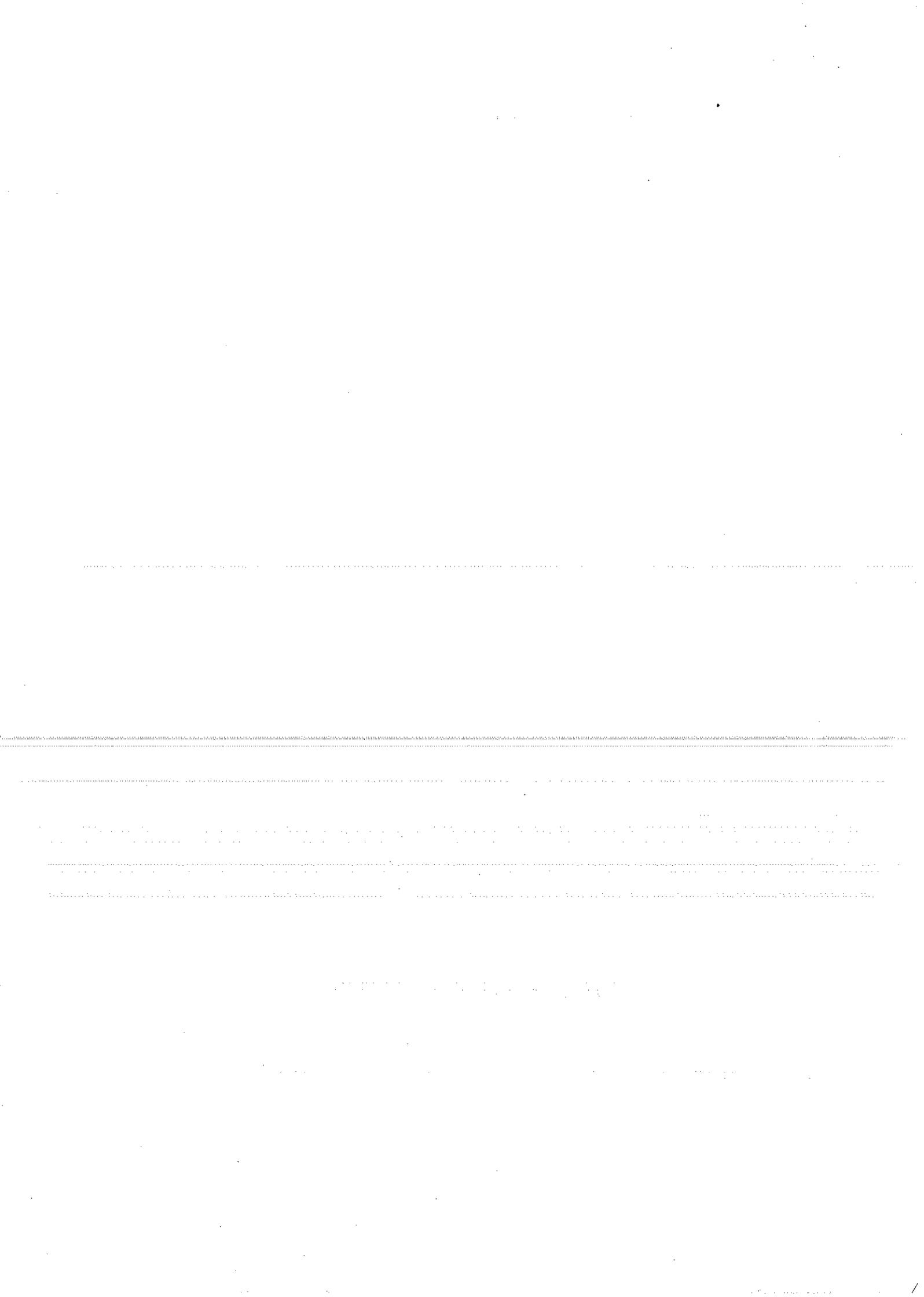

**คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี**

ปีการศึกษา 2551

(มิถุนายน 2551 – พฤษภาคม 2552)

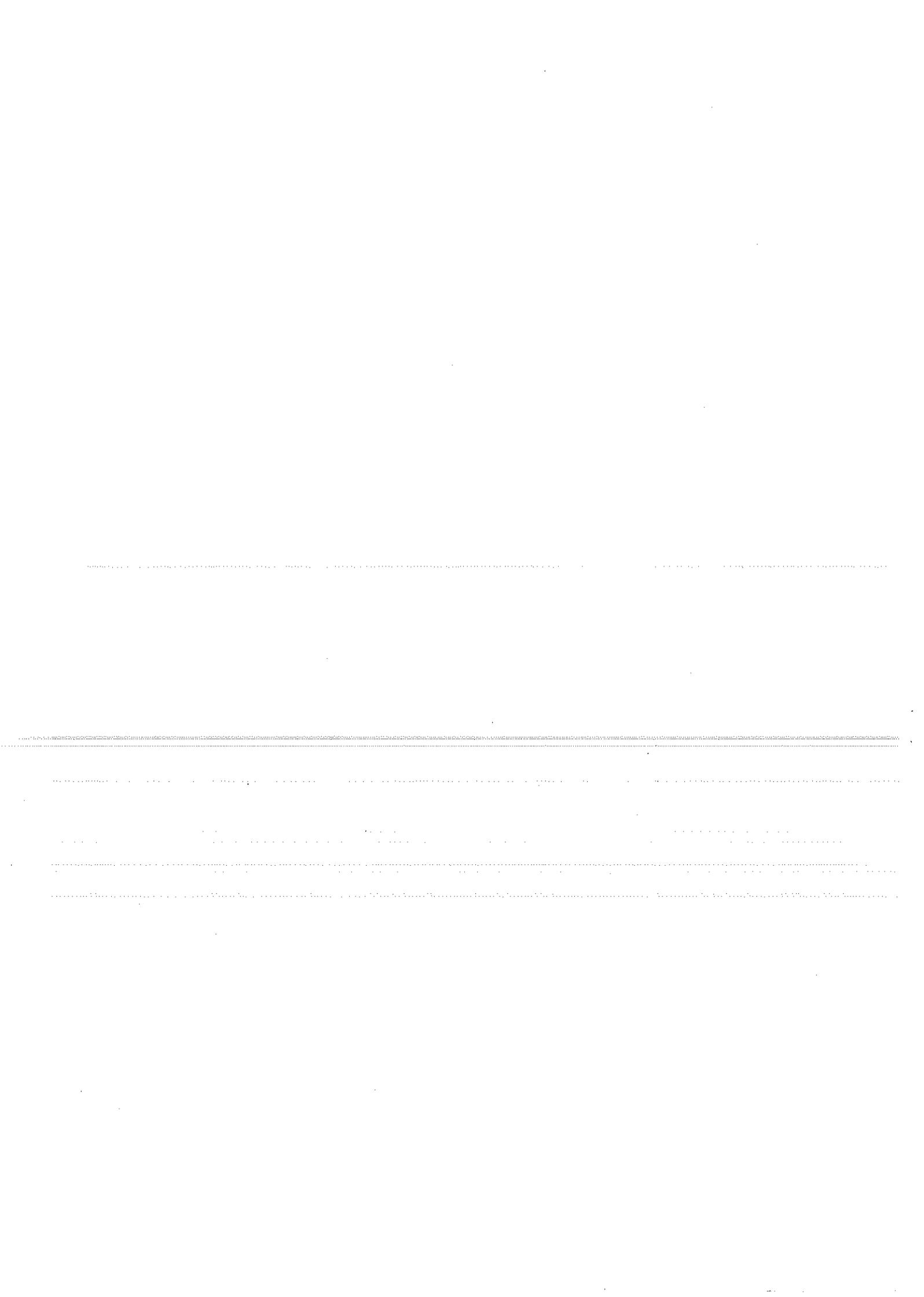

คำนำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นหน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยฯ มีหน้าที่พัฒนาคุณภาพการศึกษภายในสถานศึกษาเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา

คู่มือประกันคุณภาพฉบับนี้จัดทำขึ้นให้คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีระบบ ทำให้เกิดการพัฒนาดตนเองอย่างมีคุณภาพที่ต่อเนื่อง สังคมภายนอกสามารถติดตามได้ง่ายและชัดเจน สามารถให้ผลสะท้อนกลับที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่สูงขึ้น นำไปสู่ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ มาสุปรีดี)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
พฤษภาคม 2551

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญตาราง

บทที่ 1 บทนำ

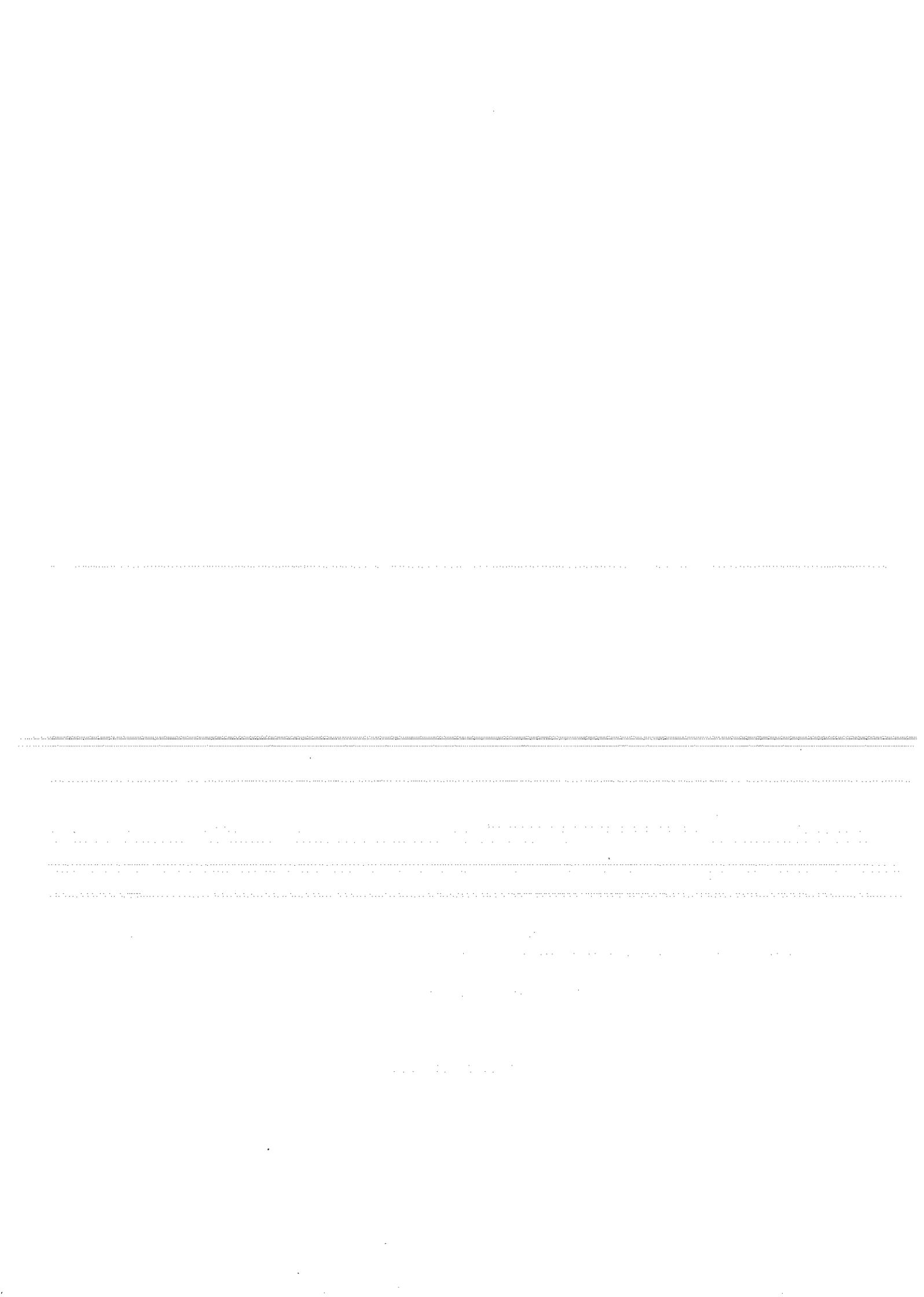
■ ความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	1
■ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์	3
■ นโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3
■ โครงสร้างการบริหารของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	9
■ แผนภูมิการบริหารของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10
■ ทำเนียบผู้บริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	11
■ คณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	12
■ คณะกรรมการประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	13
■ จำนวนบุคลากรของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	13
■ งบประมาณ	18
■ รายการครุภัณฑ์ 2551	18
■ อาคารสถานที่	21
■ ข้อมูลนักศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	22

บทที่ 2

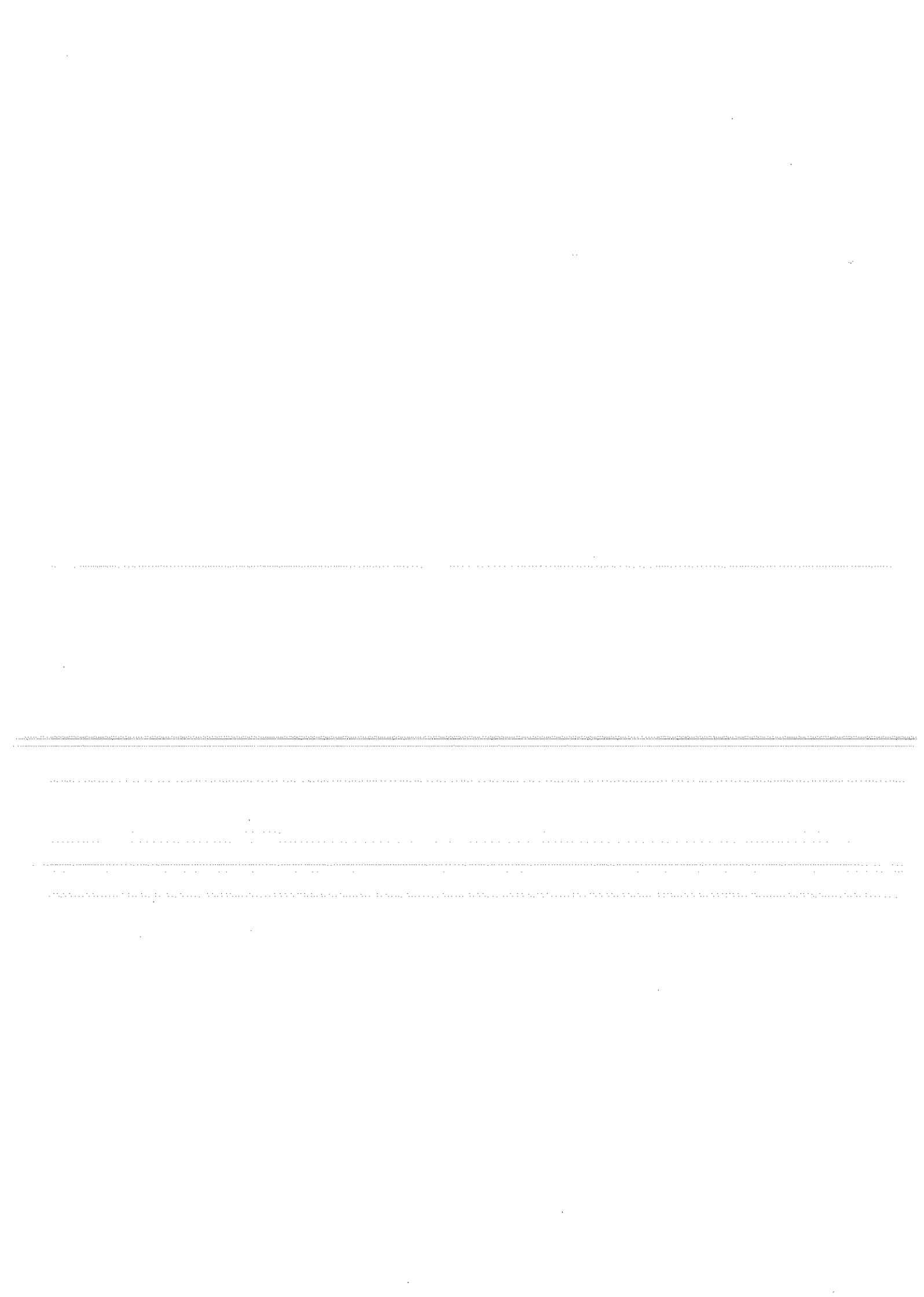
ระบบการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	25
ขั้นตอนการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	27
กระบวนการประเมินคุณภาพภายใน	28
การพัฒนาการประเมินคุณภาพภายใน	28
แผนการประเมินคุณภาพภายใน	29
การกำหนดเกณฑ์การประเมิน	30

บทที่ 3

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ	
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และแผนดำเนินการ	34
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	39
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	56
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	61
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม	69

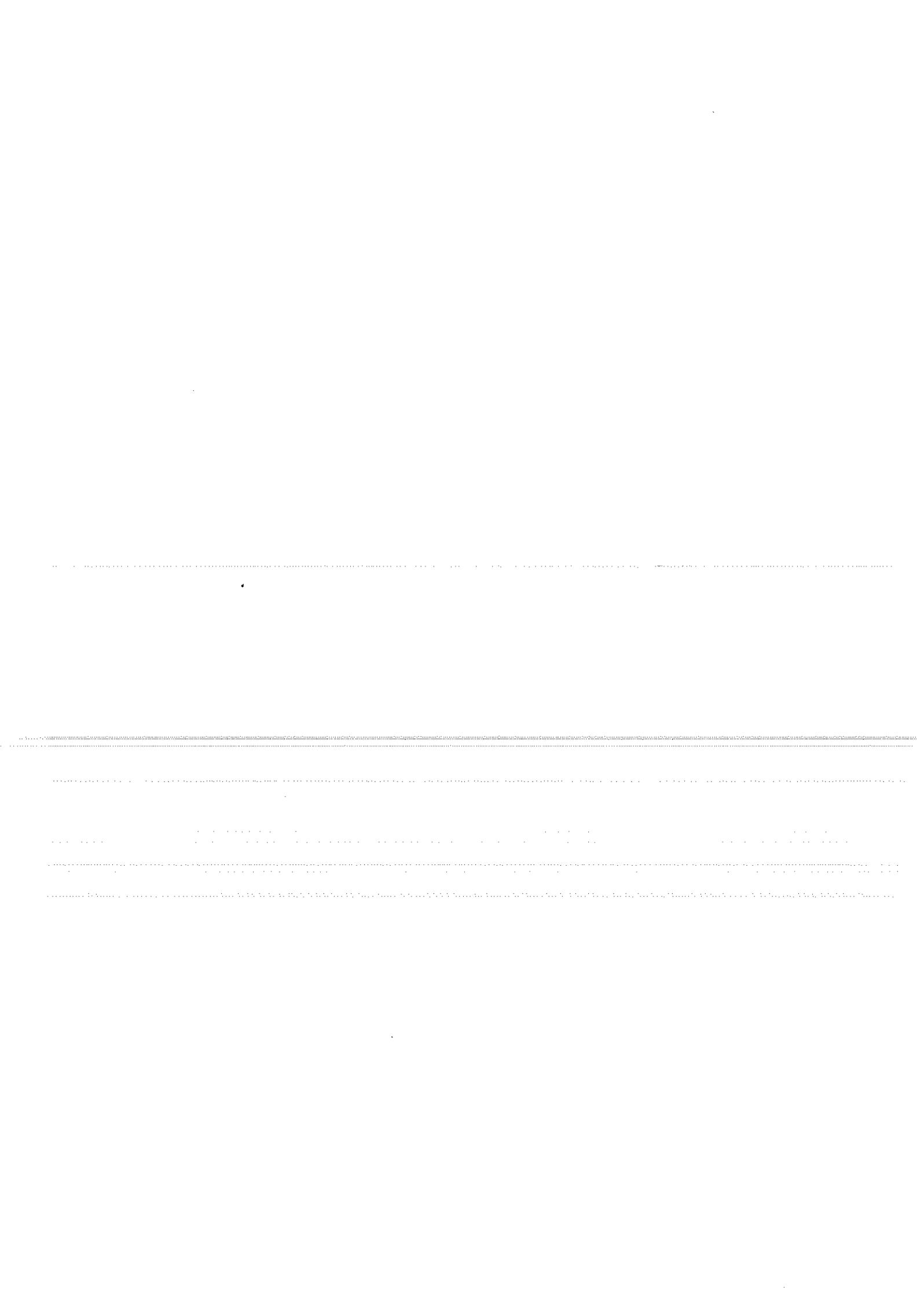

	องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	75
	องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	78
	องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	95
	องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	100
บทที่ 4	แนวทางการพัฒนาคุณภาพสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ	106
บทที่ 5	กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	144

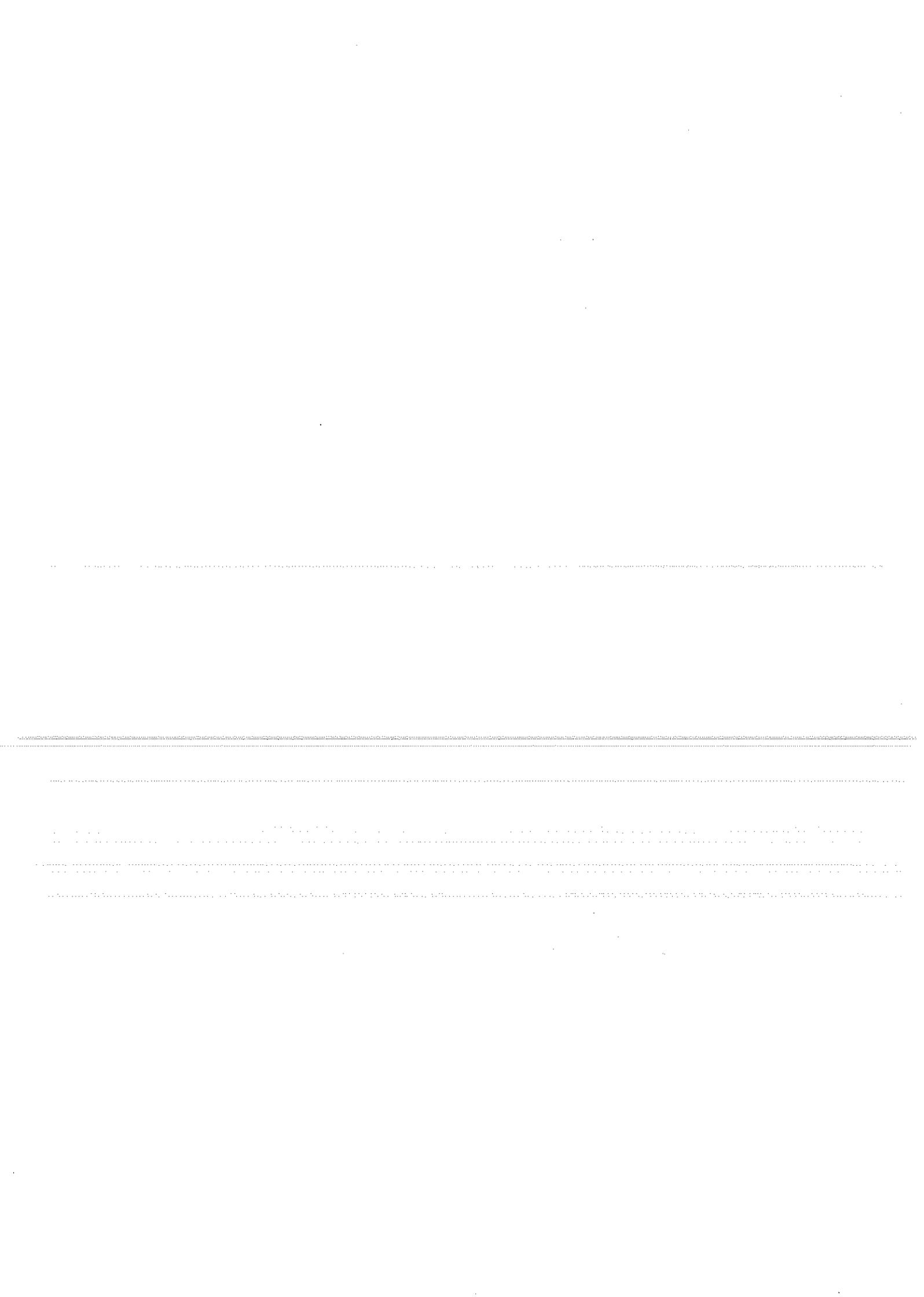
สารบัญ

	หน้า
บรรณานุกรม	153
ภาคผนวก 1 นิยามศัพท์เฉพาะ	156
ภาคผนวก 2 ข้อมูลพื้นฐาน	166
ภาคผนวก 3 ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ สกอ. สมศ. กพร. กับ KPI ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	175
ภาคผนวก 4 รูปแบบรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในและรูปแบบรายงาน ผลการประเมิน	191
ภาคผนวก 5 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	213

สารบัญญัตราจ

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	สรุปลั้วบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามองค้ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน	31
ตารางที่ 2.2	สรุปลั้วบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	32
ตารางที่ 2.3	สรุปลั้วบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆ	33
ตารางที่ 5.1	วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน	150
ตารางที่ ส.1	ตารางสรุปลการประเมินตามองค้ประกอบคุณภาพ	192
ตารางที่ ส.2	ตารางสรุปลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	195
ตารางที่ ส.3	ตารางสรุปลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	198
ตารางที่ ป.1	ตารางผลการประเมินรายลั้วบ่งชี้	200
ตารางที่ ป.2	ตารางผลการประเมินองค้ประกอบคุณภาพ	206
ตารางที่ ป.3	ตารางผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	207
ตารางการบริหารจัดการตามองค้ประกอบคุณภาพตามลั้วบ่งชี้ของ สกอ.		208

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2519 ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 โดยใช้ชื่อว่า “คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” หัวหน้าหน่วยงานเรียกว่า “หัวหน้าคณะ” ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2538 คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงเปลี่ยนการเรียกชื่อหัวหน้าหน่วยงาน จากหัวหน้าคณะเป็น “คณบดี” โดยจัดแบ่งหน่วยงานในคณะเป็นภาควิชารวม 11 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาต่างประเทศ ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ภาควิชาศิลปะ ภาควิชาดนตรี ภาควิชานาฏศิลป์ ภาควิชาปรัชญาและศาสนา ภาควิชาสังคมวิทยา ภาควิชารัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ภาควิชาภูมิศาสตร์และภาควิชาประวัติศาสตร์

ในปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏรำไพพรรณีได้ประกาศเปลี่ยนแปลงการบริหารงานวิชาการของคณะจากภาควิชาเป็น โพรแกรมนวิชา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงดำเนินการปรับเปลี่ยนการบริหารงานวิชาการจากภาควิชาเป็นโพรแกรมนวิชารวมทั้งสิ้น 11 โพรแกรมนวิชา ได้แก่ โพรแกรมนวิชาการพัฒนาชุมชน โพรแกรมนวิชารัฐประศาสนศาสตร์ โพรแกรมนวิชาสังคมศึกษา โพรแกรมนวิชาภาษาไทย โพรแกรมนวิชาภาษาอังกฤษ (ค.บ.) โพรแกรมนวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (ศศ.บ.) โพรแกรมนวิชาดนตรีศึกษา (ค.บ.) โพรแกรมนวิชาดนตรี (ศศ.บ.) โพรแกรมนวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ โพรแกรมนวิชาศิลปกรรมและ โพรแกรมนวิชาศิลปศึกษา (ค.บ.)

ปี พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏรำไพพรรณี กำหนดให้มี 5 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในแต่ละคณะให้มีหน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียว คือ สำนักงานเลขานุการคณะ มีผลให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดำเนินการบริหารงานวิชาการแบบโพรแกรมนวิชาต่อไป

ในปี พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏรำไพพรรณีได้เปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามประกาศในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปี พ.ศ. 2548 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งในจำนวน 6 คณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอัญมณีศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ได้เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ ระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาค กศ.บป. และระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท) ภาคพิเศษ (ศศ.ม.) ขณะเดียวกันก็ได้เปิดสอนหลักสูตรใหม่ คือ หลักสูตรนิติศาสตร์เป็นรุ่นแรกให้กับนักศึกษาภาคปกติ และภาค กศ.บป. ตามลำดับในปีเดียวกัน ทั้งนี้มีการปรับเปลี่ยนคำว่า “โปรแกรมวิชา” เป็น “หลักสูตรวิชา” และ “หัวหน้าโปรแกรมวิชา” เป็น “ประธานหลักสูตรวิชา” ทุกสาขาวิชาให้สอดคล้องกันตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ในปัจจุบันคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แบ่งส่วนราชการในสำนักงานคณบดีตามประกาศของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พ.ศ. 2549 ออกเป็น 5 ส่วนงาน ได้แก่ งานธุรการ งานการเงินและพัสดุ งานนโยบายและแผน งานบริการการศึกษาและศูนย์ภาษา โดยให้บริการด้านต่าง ๆ แก่ชุมชนนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอน ขณะเดียวกันคณะได้ปรับเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนาคณะไปพร้อม ๆ กัน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของบริบทในสังคมเพื่อดำเนินภารกิจตามบทบาทที่กำหนดไว้ให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปรัชญา คุณธรรมนำทาง เสริมสร้างปัญญา พัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ สร้างสรรค์และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณธรรมและความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของวิถีไทยและความเปลี่ยนแปลงของวิถีโลก

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. ทำการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และแก้ปัญหาท้องถิ่น
3. ปรับปรุง พัฒนา เผยแพร่ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อท้องถิ่น
4. ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งคุณธรรมและความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและท้องถิ่น
2. ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย และการบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น
3. ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมไทย และพัฒนาสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

นโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

นโยบายข้อที่ 1 ประกันคุณภาพการศึกษาและปฏิรูประบบการเรียนการสอน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาและปฏิรูประบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการรองรับการประกันคุณภาพของคณะฯ เพื่อให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะฯ จึงต้องกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไว้อย่างชัดเจน

มาตรการ

1. มุ่งพัฒนาอาจารย์โดยส่งเสริมให้อาจารย์ได้ไปฝึกอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาวและส่งเสริมให้อาจารย์ได้พัฒนาคุณวุฒิให้สูงขึ้น โดยการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ ทำผลงานทางวิชาการ เขียนตำรา บทความและเอกสารวิชาการ ตลอดจนงานศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศด้วยงบประมาณสนับสนุนจากทั้งของคณะฯ และจากเงินกองทุนพัฒนาอาจารย์

2. เร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษาตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ดังนี้

- 2.1 จัดให้อาจารย์มีภาระงานตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัย
- 2.2 ให้อาจารย์ได้ประเมินตนเองตามเกณฑ์มาตรฐานของมหาวิทยาลัยทุกภาคเรียน
- 2.3 ให้อาจารย์ใช้แนวการสอน ข้อสอบ และวัดผลประเมินผลตามมาตรฐานที่สถาบันกำหนด

- 2.4 ให้อาจารย์มีเอกสารประกอบการสอนที่มีเนื้อหาทันสมัยเป็นตำราหลักในแต่ละวิชาที่สอน
- 2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาทำวิจัย
- 2.6 จัดสอนเสริมให้แก่นักศึกษาในวิชาหลักทั้งหลาย เช่น ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์
- 2.7 จัดหาครุภัณฑ์ประจำห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมกับหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- 2.8 จัดให้นักศึกษาได้ประเมินการสอนของอาจารย์ผู้สอน
- 2.9 จัดให้มีการประชาสัมพันธ์การประกันคุณภาพของคณะอย่างต่อเนื่อง
3. พัฒนาความเป็นเลิศในหลักสูตรที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย โดยให้กรรมการประจำหลักสูตรจัดทำแผนกลยุทธ์ของหลักสูตรและเสนองบประมาณเพื่อขออนุมัติจากมหาวิทยาลัย
4. ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก
5. ปฏิรูปการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติจริงและการใช้ท้องถิ่นเป็นห้องปฏิบัติการและสร้างความรักความผูกพันต่อท้องถิ่นและให้ผู้เรียน ได้ค้นคว้าศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น
6. จัดให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบ วินัย
7. ให้อาจารย์และนักศึกษาใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาตนเอง
8. จัดให้มีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและปรับปรุงหลักสูตร
9. ให้มีกระบวนการคัดเลือกอาจารย์ปฏิบัติการที่เหมาะสมตามลักษณะเฉพาะของหลักสูตร ตลอดจนการพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษ
10. ให้มีแผนการเรียนตลอดหลักสูตรของทุกหลักสูตร การปรับเปลี่ยนแผนการเรียนสามารถทำได้เมื่อมีเหตุจำเป็นทางวิชาการ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป โดยจัดผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาและปรัชญาของรายวิชา
12. ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและหลักสูตรให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงและเพื่อสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์
13. ส่งเสริมให้คณาจารย์แสวงหารูปแบบใหม่ในการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
14. ปรับปรุงระบบการรับนักศึกษา โดยเปิด โอกาสให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเข้าศึกษาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น โครงการช้างเผือก รับนักศึกษาระบบโควตาจากสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น รวมทั้งการปรับปรุงระบบการสอบคัดเลือกให้มีมาตรฐานและได้คุณภาพ เป็นต้น

นโยบายข้อที่ 2 การพัฒนาบุคลากร จากนโยบายการจำกัดอัตรากำลังของรัฐบาล

ทำให้เกิดความจำกัดในด้านอัตรากำลังของคณะฯ จึงต้องจัดทำนโยบายด้านอัตรากำลังและการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการดำเนินการกิจต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาอาจารย์ ข้าราชการ และพนักงานที่มีอยู่ทั้งด้านคุณวุฒิ ประสบการณ์และคุณสมบัติที่เหมาะสมกับงานและตำแหน่งจึงเป็นเรื่องสำคัญ

มาตรการ

1. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรโดยประสานแผนกับมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนที่เป็นการศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศ การประชุม สัมมนา การศึกษาดูงาน การทำผลงานทางวิชาการ ตลอดจนการสร้างผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาโดยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 สำรวจความต้องการการพัฒนาของอาจารย์และบุคลากรในคณะฯ
- 1.2 สนับสนุนให้แต่ละโปรแกรมวิชาจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในระยะยาว
- 1.3 สนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ ในการพัฒนาบุคลากร
- 1.4 สนับสนุนให้อาจารย์จัดทำผลงานทางวิชาการ โดยการเขียนเอกสารตำรา เขียนบทความทางวิชาการ เพื่อการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
- 1.5 สนับสนุนให้อาจารย์ปฏิบัติการและบุคลากรของคณะฯ ได้พัฒนาตนเองโดยใช้งบประมาณของคณะฯ และคำนึงถึงการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และความก้าวหน้าในอาชีพ

2. สนับสนุนการเข้าร่วมเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการและแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักวิจัยกับสถาบันในประเทศและต่างประเทศ

3. ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานและประเมินผลการพัฒนาบุคลากรของคณะฯ

นโยบายข้อที่ 3 การพัฒนานักศึกษา

งานกิจการนักศึกษาของคณะฯ มุ่งส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาของคณะฯ เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่คณะฯ และสถาบันกำหนดไว้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ควบคู่กับการมีความรู้ ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ในสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มาตรการ

1. ดำเนินกิจกรรมตามแผนงานกิจการนักศึกษาประจำปี ซึ่งครอบคลุมกิจการนักศึกษา ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมทางศาสนพิธี การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและ

ธรรมชาติ การพัฒนาภาวะผู้นำ การแนะแนวอาชีพ การบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และกิจกรรมส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น

2. ร่วมกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้นักศึกษาตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติดทุกชนิด รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เช่น การเที่ยวสถานบริการที่ไม่เหมาะสมกับนักศึกษา การมั่วสุมทางเพศ เป็นต้น

3. เสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละชั้นในหลักสูตรและแต่งตั้งบุคลากรผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานกิจการนักศึกษา

4. ส่งเสริมให้ทุกหลักสูตรจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

5. มีการประเมินผลงานกิจการนักศึกษาระง่ำปี และจัดทำรายงานต่อคณะฯ และมหาวิทยาลัย

นโยบายข้อที่ 4 ด้านการบริการทางวิชาการสู่ท้องถิ่นและสังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เพื่อให้สอดคล้องกับปรัชญาของมหาวิทยาลัย ในการเป็น “สถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” คณะฯ จึงเชื่อมโยงภารกิจหลักด้านบริการทางวิชาการสู่ท้องถิ่นและสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย รวมทั้งการจัดบริการทางวิชาการให้แก่ท้องถิ่นและสังคมในหลักสูตรต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น

มาตรการ

1. ให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นในรูปแบบที่หลากหลายตามความต้องการของท้องถิ่น

2. ให้การศึกษาและพัฒนาสมาชิก อบต. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรที่สนองต่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งหลักสูตรระยะสั้น เช่น การอบรมหลักสูตรต่างๆ และหลักสูตรระดับปริญญา เช่น หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ระดับปริญญาตรี เป็นต้น

4. ให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการหรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วมที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

5. ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อนำแนวพระราชดำริมาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาและพัฒนาท้องถิ่น

6. พัฒนาคณะฯ ให้เป็นสถานที่กลางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการทางวิชาการของท้องถิ่น

7. จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เช่น วิชาศิลปะไทย วิชาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและวิชาสุนทรียภาพทางนาฏศิลป์ เป็นต้น

8. จัดให้นักศึกษาได้ใช้ท้องถิ่นเป็นห้องปฏิบัติการ เช่น ในการเรียนวิชาวิถีไทย วิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

9. จัดให้มีกิจกรรมทางศาสนาให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษาในด้านคุณธรรม จริยธรรม เช่น กิจกรรมการเทศน์มหาชาติ กิจกรรมทำบุญตักบาตรในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ

10. ร่วมกับท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมทางศาสนาและกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในโอกาสต่าง ๆ เช่น ร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ถวายเทียนพรรษาและการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย

นโยบายข้อที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการในระดับคณะฯ เป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัย ในการเปลี่ยนแปลงระบบไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โครงสร้างการบริหารจึงเน้นประสิทธิภาพการดำเนินการ มีความคล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้

มาตรการ

1. ให้มีคณะกรรมการกำหนดนโยบายกรอบทิศทางงานและทำแผนการพัฒนาคณะฯ เพื่อให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัย
2. พัฒนาและใช้ระบบการเงิน และการบริหารงบประมาณ เพื่อรองรับการได้งบประมาณรายจ่ายประจำปี แบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance-based Budget)
3. ปรับปรุงระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และวางแผนการทำงานร่วมกัน รวมทั้งนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มุ่งเน้นการทำงานเป็นทีม เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงานในทุกฝ่าย อีกทั้งยังเป็นการสร้างความรักและความเป็นเจ้าขององค์กร
5. ปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติมากขึ้น เช่น การใช้ห้องสอนเสริม ห้องจัดนิทรรศการ และการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ
6. ปรับปรุงและพัฒนาระบบสื่อสารการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

นโยบายข้อที่ 6 ด้านการวิจัย

การวิจัยถือเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่สำคัญ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เป็นคณะที่มีรายวิชาที่ต้องรับผิดชอบทั้งรายวิชาเอก และรายวิชาพื้นฐานจำนวนมากที่สุดในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังมีอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขา การวิจัยจึงถือเป็นภาระสำคัญของคณะฯ ที่ต้องกระตุ้นให้คณาจารย์และนักศึกษา เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

มาตรการ

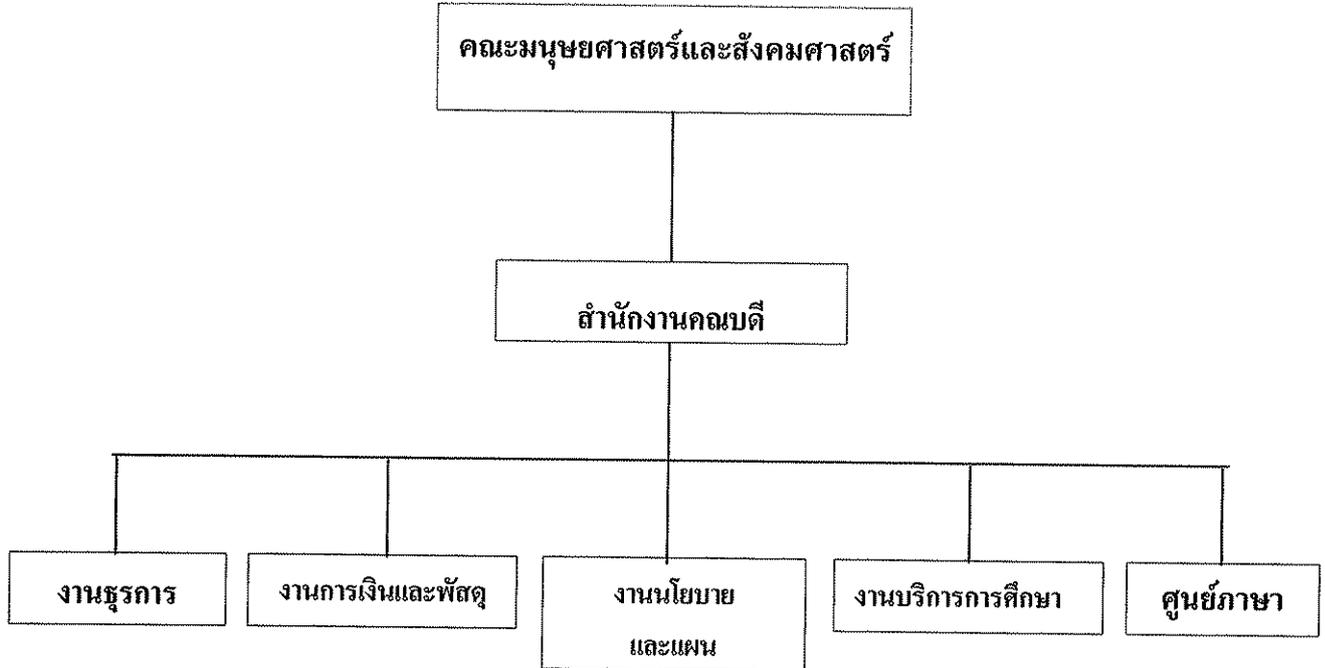
1. จัดให้มีทุนสนับสนุนการวิจัยของคณะฯ
2. สนับสนุนให้อาจารย์ใช้ทุนการวิจัยของมหาวิทยาลัย ของ สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติและจากหน่วยงานอื่นๆ
3. สนับสนุนให้อาจารย์ได้สอนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน ทั้งการทำวิจัยร่วมกับนักศึกษาและการทำวิจัยเป็นทีม

4. ส่งเสริมให้นักศึกษาทำวิจัยประกอบกระบวนการเรียนการสอนในวิชาเอก

5. สนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาไปเผยแพร่ผลงานวิจัยในงานวิชาการต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ

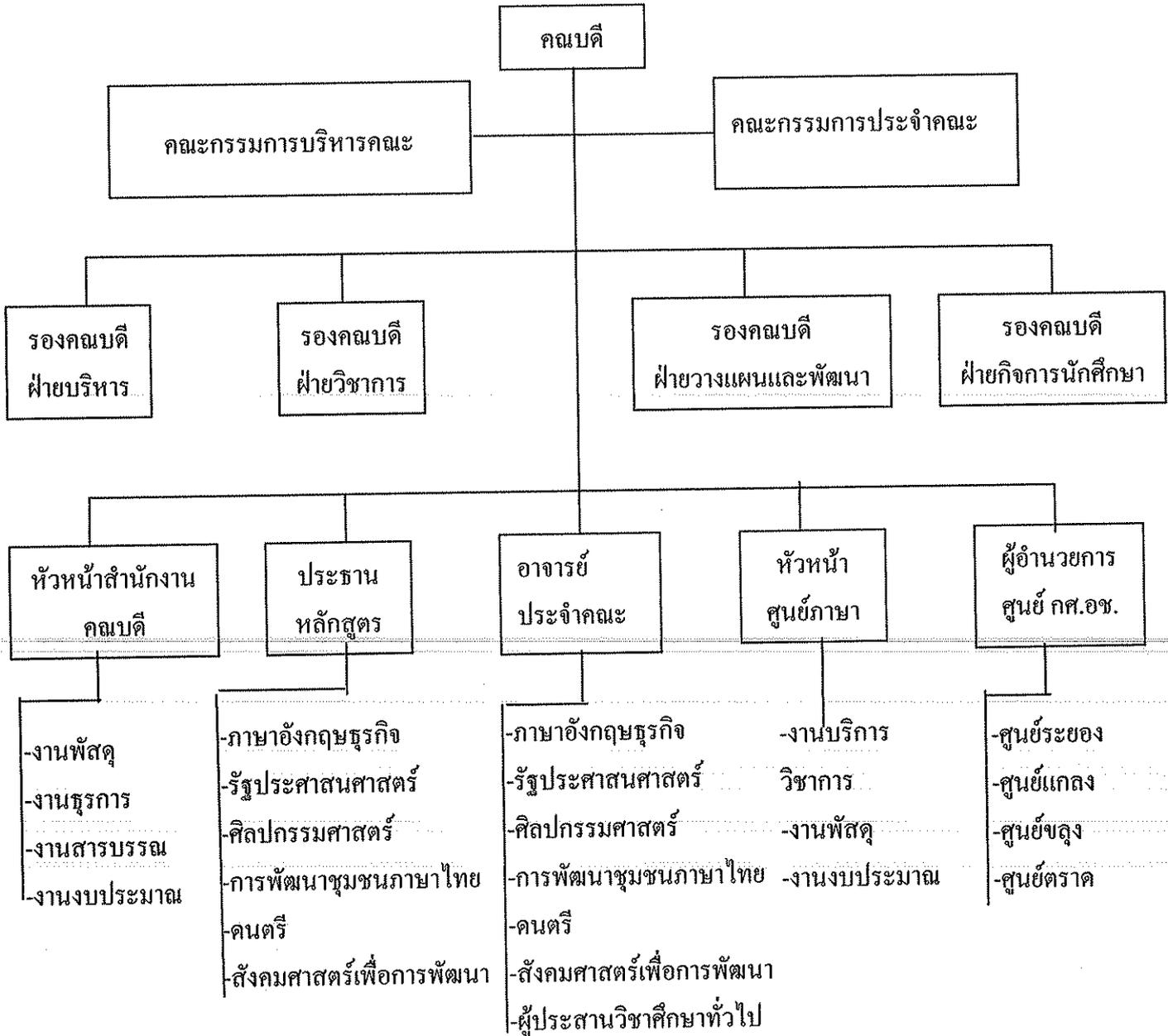
โครงสร้างการบริหารของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

แผนภูมิองค์กร

แผนภูมิการบริหาร

แผนภูมิการบริหาร
(Administrative Chart)

ทำเนียบผู้บริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

1. นายสมนึก	บุญจิต	พ.ศ. 2 519 – พ.ศ. 2523
2. นายสมศักดิ์	อัศวศน์	พ.ศ. 2523 – พ.ศ. 2531 (2 วาระ)
3. นายลัทธิ	นองเนื่อง	พ.ศ. 2531 – พ.ศ. 2535
4. นายอรพงค์	คันธวัลย์	พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2538
5. ผศ.สมศักดิ์	อัศวศน์	พ.ศ.2538 – พ.ศ. 2542
6. ผศ.ประเสริฐ	มาสุปรีดี	พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2546
7. ผศ.นันทนีย์	กมลศิริพิชัยพร	พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2548
8. ผศ.ประเสริฐ	มาสุปรีดี	พ.ศ. 2548 - ปัจจุบัน

คณะกรรมการบริหารคณะ

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	ผศ.ประเสริฐ มาสุปรีดี	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2	ผศ.อากาศ มินวงษ์	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
3	รศ.พรทิพา นิโรจน์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ประธานหลักสูตรสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
4	ว่าที่เรือตรีเอกชัย กิจเกษมเจริญ	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
5	ผศ.วิสา อัครเวศน์	ประธานหลักสูตรวิชาศิลปกรรม
6	นายอรุพงศ์ กันธวัลย์	ประธานหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ผู้อำนวยการศูนย์ภาษา
7	น.ส.สุพาลี จรดล	ประธานหลักสูตรวิชาภาษาไทย
8	น.ส.อุไรวรรณ วุฒิเกษ	ประธานหลักสูตรวิชารัฐประศาสนศาสตร์
9	ผศ.อรุณวิทย์ เกลิมพงษ์	ประธานหลักสูตรวิชาการพัฒนาชุมชน
10	ผศ.ประสาน ธีัญญะชาติ	ประธานหลักสูตรวิชาดนตรี
11	ผศ.อากาศ มินวงษ์	ผู้ประสานงานวิชาความจริงของชีวิต
12	นายอุตร ธีัญญะศรี	ผู้ประสานงานวิชาวิถีโลก
13	นางวิภาวัลย์ ทิพย์สกุลชัย	ผู้ประสานงานวิชาสุนทรียภาพของชีวิต
14	ผศ.สุรธา สุพรรณ ไพบูลย์	ผู้อำนวยการศูนย์ กศ.อช.
15	น.ส.อินทรา บ่อพลอย	หัวหน้าสำนักงานคณบดี

คณะกรรมการประจำคณะ

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	ผศ.ประเสริฐ มาสุปรีดี	ประธานกรรมการ
2	รศ.พรทิพา นิโรจน์	รองประธานกรรมการ
3	ผศ.อาภากร มินวงษ์	กรรมการ
4	ว่าที่เรือดรีเอกชัย กิจเกษมเจริญ	กรรมการ
5	รศ.นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร	กรรมการผู้แทนคณาจารย์
6	ผศ.กรรณิการ์ เพ็ญกานำผล	กรรมการผู้แทนคณาจารย์
7	ผศ.อุรพงศ์ คันธวัลย์	กรรมการผู้แทนคณาจารย์
8	ผศ.นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์	กรรมการผู้แทนคณาจารย์
9	น.ส.กมลลักษณ์ สรณะ	กรรมการผู้แทนคณาจารย์
10	นายสมภพ จรพิภพ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
11	ผศ.เจริญ ปิยารมย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
12	นายธงศักดิ์ จินตการฤกษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
13	นายสรกมล อุดุลยานนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
14	นายอำนาจ จันทรส	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
15	น.ส.อินทรา บ่อพลอย	กรรมการและเลขานุการ

จำนวนบุคลากร

1. อาจารย์

1.1 อาจารย์ประจำ 32 คน

1.1.1 หลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ

ผศ.อุรพงศ์ คันธวัลย์	ค.บ.(ภาษาอังกฤษ) กศ.ม.(ภาษาอังกฤษ)
ผศ.กรรณิการ์ เพ็ญกานำผล	ศศ.บ.(ภาษาฝรั่งเศส) เกียรตินิยมอันดับ 2 ศศ.ม.(การสอนภาษาฝรั่งเศส)
ผศ.เกศินี ภูลพฤกษ์	ค.บ.(ภาษาอังกฤษ) ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ)
ผศ.นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์	ค.บ.(ภาษาอังกฤษ) ค.ม.(การอุดมศึกษา)
ผศ.เตือนใจ ปิ่นเกิด	กศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษ)

นายถัทธี นองเนื่อง

กศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) M.Ed.(Teacher Ed.)
Ph.D. (Education)

นางสาวกนกวรรณ อยู่ไสว

ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ)

1.1.2 หลักสูตรวิชาภาษาไทย

ผศ.กรรณา ถิมประเสริฐ

กศ.บ.(ภาษาไทย) ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย)

รศ.แน่นน้อย ดวงดารา

กศ.บ.(ภาษาไทย) ค.ม.(การสอนภาษาไทย)

ผศ.สุประวีณ์ น่วมเศรษฐี

กศ.บ.(ภาษาไทย)

นางสาวสุพานี จรดล

กศ.บ.(ภาษาไทย) กศ.ม.(ภาษาศาสตร์การศึกษา)

1.1.3 หลักสูตรวิชาการพัฒนาชุมชน

ผศ.อรรวรวิทย์ เฉลิมพงษ์

กศ.บ.(สังคมศึกษา) ศศ.ม.(พัฒนาสังคม)

รศ.นันทนีย์ กมลศิริพิชัยพร

ค.บ.(มัธยมศึกษา) M.A.(Rural Development)

รศ.พรทิพา นิโรจน์

ศศ.บ.(สังคมศาสตร์) เกียรตินิยม 2

สศ.ม.(สังคมวิทยา)

นายเกียรติศักดิ์ จิระพงศ์

ศษ.บ.(นาฏศิลป์ไทย) ศศ.ม.(รัฐศาสตร์)

1.1.4 หลักสูตรวิชารัฐประศาสนศาสตร์

นางสาวอุไรวรรณ วุฒิกษ

อ.บ.(อังกฤษ-ภูมิศาสตร์)

M.P.A.(Public Administration)

ผศ.ชลพรรณ ออสปอนพันธ์

ร.บ.(บริหารรัฐกิจ) ร.ป.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์)

ว่าที่เรือดรีเอกชัย กิจเกษมเจริญ

วท.บ.(พืชศาสตร์) ร.ป.ม. (นโยบายสาธารณะ)

นางสาวขวัญศิริ เจริญทรัพย์

ร.บ.(การปกครอง) มน.ม.(มานุษยวิทยา)

1.1.5 หลักสูตรศิลปกรรม

ผศ.วิสา อัสเวศน์

กศ.บ.(ศิลปศึกษา) กศ.ม.(ศิลปศึกษา)

ผศ.กฤตศักดิ์ เรือนนาค

ค.บ.(ศิลปศึกษา) ค.ม.(ศิลปศึกษา)

นายณรงค์ ต่อสุวรรณ

กศ.บ.(ศิลปศึกษา) ศศ.ม.(พัฒนาสังคม)

1.1.6 หลักสูตรดนตรี

ผศ.ประสาน รัชัญชาติ

กศ.บ.(ดุริยางคศาสตร์)

กศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา)

นายวารินทร์ สุภาภรณ์

กศ.บ.(ดุริยางคศาสตร์)

ร.ป.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์)

1.1.7 วิชาศึกษาทั่วไป

ผศ.ประเสริฐ มาสุปรีดี	กศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) กศ.ม.(บรรณารักษศาสตร์)
ผศ.อากาศกร มินวงษ์	ศศ.บ.(สังคมศาสตร์) อ.ม.(ปรัชญา)
นายชนินทร์ ชวนศรีไพบูลย์	กศ.บ.(ภูมิศาสตร์)
รศ.ธีรวัลย์ ศิลรัตน์	กศ.บ.(คณิตศาสตร์) กศ.ม.(บรรณารักษศาสตร์)
รศ.บรรจบ วงษ์พิพัฒน์พงษ์	กศ.บ.(ภูมิศาสตร์) กศ.ม.(ภูมิศาสตร์)
นายปราโมทย์ สุวรรณมา	พธ.บ.(พุทธศาสตร์ปรัชญา) M.A.(Philosophy)
นางวิภาวัลย์ ทิพย์สกุลชัย	ค.บ.(นาฏศิลป์และการแสดง)
	บธ.ม.(บริหารธุรกิจ)
นายอุดร ชาญญศรี	กศ.บ.(ประวัติศาสตร์) กศ.ม.(ประวัติศาสตร์)

1.2 อาจารย์พิเศษประจำ 20 คน

1.2.1 หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ

นายพงษ์ศักดิ์ ส่อสืบ	ค.บ.(ภาษาอังกฤษ)
นางสาวเกษชติ วัฒนรังสี	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
	กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
นายชัชวาล อยู่ดี	B.Sc.(Electronic Engineering)
	M.BA. (Marketing)
นางสาวปรอยฝน วงศ์ขาวจันท	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยม
นางสาวรัชกร พรพรรณประภา	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)
นางสาวพิมณภัทร์ พิริยวานันท์	ค.บ.(ภาษาอังกฤษ)

1.2.2 หลักสูตรวิชาภาษาไทย

ผศ.สุรเชา สุพรรณไพบูลย์	กศ.บ. (ภาษาไทย)
	กศ.ม.(ภาษาและวรรณคดีไทย)
นางสาวสุกัญญาโสภี ใจกล้า	ศศ.บ.(ภาษาไทย) ศศ.ม.(ภาษาไทย)
นางสาวอุดมลักษณ์ ระพีแสง	ค.บ.(ภาษาไทย) ศศ.ม.(ภาษาไทย)

1.2.3 หลักสูตรวิชารัฐประศาสนศาสตร์

นางสาวศรัณยา ภิบาลชนม์	วท.บ.(สุขศึกษา) รป.ม.(นโยบายสาธารณะ)
นางสาวภัทรวดี แก้วประดับ	ศศ.บ.(รัฐศาสตร์) รป.ม.(นโยบายสาธารณะ)
นางสาวนภา จันทร์ตรี	ศศ.บ.(พัฒนาชุมชน) ศศ.ม.(พัฒนาสังคม)
นางสาวกมลลักษณ์ สรณะ	ศศ.บ.(สื่อสารมวลชน)
	รป.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์)

นางสาววีรยา วงศ์ประเสริฐ บธ.บ.(บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ)
 รมบ.(การบริหารการเงินการคลัง)
 นายพยัญชนะ เอี่ยมศิลป์ วท.บ.(วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์)
 รมบ.(บริหารรัฐกิจ)

1.2.4 หลักสูตรศิลปกรรม

นางสาวเบญจพร ประจง ศป.บ.(ภาพพิมพ์) ศป.ม.(ภาพพิมพ์)
 ผศ.สมศักดิ์ อัสเวสน์ กศ.บ.(ศิลปศึกษา) M.S.(Elementary ed./Art)

1.2.5 หลักสูตรดนตรี

นางนวรรตน์ นักเสียง กศ.บ.(ดุริยางคศาสตร์)
 นายโอภาส โอทาน ศศ.บ.(ดนตรีศึกษา)

1.2.6 วิชาศึกษาทั่วไป

นายจิรเดช อรชุน ศน.บ.(พุทธศาสตร์)
 กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา)

1.3 ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ 5 คน

Mr.Albert Hodgkinson B.Sc. (Business Information Technology)
 Mr.Frederick Godden B.Sc. (Geology) M.Ed.(TESOL)
 Mr.Christian Weber B.Ed. (ESC)
 Mr.Chairon Prasomphol M.A.(English and Dutch)
 Mr.Darryl Ernest Vaitkus B.A.(Social Science)
 Diploma (Theology)

ประเภท	เพศ		ตำแหน่งทางวิชาการ				วุฒิทางการศึกษา			จำนวน
	ชาย	หญิง	อ.	ผศ.	รศ.	ศ.	ตรี	โท	เอก	
อาจารย์ข้าราชการ	13	19	16	11	5	-	3	27	2	32
อาจารย์พิเศษประจำ	6	14	18	2	-	-	5	15	-	20
อาจารย์ชาว ต่างประเทศ	5	-	5	-	-	-	4	1	-	5
รวม	24	33	39	13	5	-	12	43	2	57

2. จำนวนเจ้าหน้าที่สำนักงานคณบดี

2.1 พนักงานราชการ 1 คน

นางสาวอินทรา ป่อพลอย ศศ.บ.การจัดการทั่วไป(บัญชี) เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

2.2 ลูกจ้างชั่วคราว 5 คน

นางสาวรัตนา พิสุทธิพงษ์บุรณ์ ศศ.บ.การจัดการทั่วไป(การตลาด) นักวิชาการ

นางสาวศิริรัตน์ จันทะเลียง ศศ.บ.(บริหารธุรกิจการบัญชี) นักวิชาการ

นางสาวธิดากาญจน์ ชมดวง ค.บ.(คหกรรมศาสตร์) นักวิชาการ

นางสาวจันทร์รา จิตศิริ ศศ.บ.(นิเทศศาสตร์วารสารศาสตร์) นักวิชาการ

นายรุ่งโรจน์ แสงกาญจน์ ศศ.บ.(นิเทศศาสตร์วารสารศาสตร์) นักวิชาการ

3. คณงานประจำอาคาร

3.1 ลูกจ้างประจำ 1 คน

นางวันฤดี ทิพจินดา วุฒิการศึกษา ป. 4

นางบุญปลอด สังข์ศิริ วุฒิการศึกษา ป. 4

3.2 ลูกจ้างชั่วคราว 1 คน

นางวาริ คำพล วุฒิการศึกษา ป. 4

นางรัตนา ราศรีกุล วุฒิการศึกษา ป.6

ประเภท	เพศ		วุฒิการศึกษา			จำนวน
	ชาย	หญิง	ป.4	ป.6	ป.ตรี	
ข้าราชการพลเรือน	-	-		-	-	-
พนักงานราชการ	-	1	-	-	1	1
ลูกจ้างประจำ	-	2	2	-	-	2
ลูกจ้างชั่วคราว	1	6	1	1	5	7
รวม	1	9	4	1	6	10

งบประมาณประจำปี 2551 (1 ต.ค. 50 – 30 ก.ย.51)

งบประมาณ	ค่าตอบแทน	ค่าใช้สอย	ค่าวัสดุ	ค่าครุภัณฑ์	ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง	รวม
งบประมาณแผ่นดิน	118,500	300,000	500,000	1,106,050		2,024,550
งบ บ.กศ.	651,008	1,686,865	1,351,840	647,490		4,337,203
งบ กศ.ปช.	337,770	1,769,703	725,843	563,000		3,396,316
รวม	1,107,278	3,756,568	2,577,683	2,316,540		9,758,069

รายการครุภัณฑ์ ปีงบประมาณ 2551

คณะกรรมการและดงคณาจารย์

ลำดับ ที่	หมายเลข ครุภัณฑ์	รายการครุภัณฑ์	ยี่ห้อ	จำนวน	ราคา (บาท)
1	01.64.2492	คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	ยี่ห้อ COMPAQ S/N:CNU7443201	1 เครื่อง	48,000
2	06.11.199	กล้องถ่ายรูปดิจิตอล	Sony รุ่น Hp S/N:SO152839760	1 เครื่อง	25,000
3	06.11.200	กล้องถ่ายรูปดิจิตอล	ยี่ห้อ Olympus รุ่น E410 S/N:B57506825 L212132143	1 เครื่อง	27,990
4	01.64.2548	คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	ยี่ห้อ Lenovo S/N:EB 06614455	1 เครื่อง	40,000
5	01.64.2529	คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	ยี่ห้อ COMPAQ S/N: SCNU74526XM	1 เครื่อง	48,000
6	01.60.86	เครื่องฉายภาพแบบ มัลติมีเดียโปรเจคเตอร์ ขนาด 2300 NASI LUMENS	ยี่ห้อ OPTOMA รุ่น Ep719P S/N:O85R729AAAAA0162	1 เครื่อง	60,000
7	05.14.494-497	เครื่องช่วยสอน/บรรยาย	ยี่ห้อ SANHA รุ่น SH-120A S/N:H58724,H58741,H587 84	4 เครื่อง	34,000
8	01.15.179	เครื่องโทรสาร	ยี่ห้อ canon รุ่น L220 S/N:JKD42171	1 เครื่อง	25,000

ลำดับ ที่	หมายเลข ครุภัณฑ์	รายการครุภัณฑ์	ยี่ห้อ	จำนวน	ราคา (บาท)
9	05.11.476-478	เครื่องเล่นเทป/วิทยุ/ซีดี	ยี่ห้อ Sony S/N:0110154300 ,011015423,0110154445	3 เครื่อง	19,000
10	01.64.2535	เครื่องคอมพิวเตอร์ชนิด พกพา	ยี่ห้อ COMPAQ รุ่น PRESARIO V3610 TU S/N:S2 CE7392H87	1 เครื่อง	48,000
11	01.64.2536- 2537	เครื่องคอมพิวเตอร์ตั้ง โต๊ะ	ยี่ห้อ Intel Pentium Dual Core E2160(1.8GHZ)	2 เครื่อง	46,000
12	06.10.335-336	เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	ยี่ห้อ 3M S/N:238315 ,238335 รุ่น 1620 AHCF	2 เครื่อง	21,000
13	01.64.2548	คอมพิวเตอร์	ยี่ห้อ Intel Pentium Dual Core E2160(1.8GHZ)พร้อม เครื่องสำรองไฟ	1 เครื่อง	35,000
14	01.64.2549	คอมพิวเตอร์ชนิดพกพา	ยี่ห้อ COMPAQ รุ่น V3734 TU S/N:2CE74622KW	1 เครื่อง	40,000
15	01.19.104	เครื่องถ่ายเอกสารระบบ ดิจิทัล	ยี่ห้อ RICOH รุ่น MPI600LE S/N:L6976850096	1 เครื่อง	70,000
16	01.60.89	เครื่องฉายภาพแบบ มัลติมีเดียโปรเจคเตอร์ ขนาด 2300 NASI LUMENS	ยี่ห้อ OPTOMA รุ่น Ep719 H ระดับ XGA S/N: O85R729AAAAAC0163	1 เครื่อง	60,000
17	05.14.498- 499	เครื่องช่วยสอน/บรรยาย	ยี่ห้อ SANHA รุ่น SH-120A S/N:H58478,H59387	2 เครื่อง	17,000
18	01.57.481	เครื่องพิมพ์เลเซอร์	ยี่ห้อ Sp C222SF S/N:S3079600755	1 เครื่อง	56,050
19	01.60.103	โปรเจคเตอร์ ขนาด 1500 ANSI LUMENS	ยี่ห้อ HITACHI รุ่น VP RS55 S/N:H6F014971	1 เครื่อง	55,000

ลำดับ ที่	หมายเลข ครุภัณฑ์	รายการครุภัณฑ์	ยี่ห้อ	จำนวน	ราคา (บาท)
20	01.60.106	-เครื่องมัลติมีเดีย โปรเจคเตอร์ -กล้องวิดีโอ -คอมพิวเตอร์พกพา -จอร์รับภาพ	-ยี่ห้อ มิตซูบิชิ รุ่น XD 490U พร้อมอุปกรณ์ ประกอบ S/N:6025089 -ยี่ห้อ โซนี่ รุ่น DCR SR82E S/N:558345 -ยี่ห้อ ACER รุ่น ASPIRE 4920-3AICI6MN S/N:LXAKUOCO10801 B2562000 SND:80101288620 -RAZR รุ่น EMWV120	1 ชุด	150,000
21	01.64.2670- 2681	เครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์	ยี่ห้อ Lenovo รุ่น Think Centre M57(6075-BHI) 17" Lenovo L171 Monitor พร้อมเครื่องสำรองไฟฟ้า ยี่ห้อ Synlone รุ่น GOLD ขนาด 500 VA Card Wireless Adapter USB ยี่ห้อ PLANET รุ่น WL- V356L	12 เครื่อง	414,000
22	01.64.2682- 2684	เครื่อง ไมโครคอมพิวเตอร์	ยี่ห้อ Lenovo รุ่น Think Centre M57(6075-BHI) 17" Lenovo L171 Monitor พร้อมเครื่อง สำรองไฟฟ้า ยี่ห้อ Synlone รุ่น GOLD ขนาด 500 VA Card Wireless Adapter USB ยี่ห้อ PLANET รุ่น WL- U3562	3 เครื่อง	103,500

ลำดับ ที่	หมายเลข ครุภัณฑ์	รายการครุภัณฑ์	ยี่ห้อ	จำนวน	ราคา (บาท)
23	06.16.280	กล้องวีดีโอ HDD Handy com	ยี่ห้อ Sony รุ่น DCR- SR85E S/N:50108008964 แบตเตอรี่ 1 ก้อน ที่ชาร์ต ไฟ 1 อัน	1 เครื่อง	29,990
24	01.64.2735- 2854	เครื่องคอมพิวเตอร์	ยี่ห้อ ACER รุ่น Verition M261	30 เครื่อง	750,000

อาคารสถานที่

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีอาคารรวม 3 หลัง ได้แก่

1. อาคารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ดังนี้
 - 1.1 สำนักงานคณบดี 1 ห้อง
 - 1.2 ห้องประชุม 2 ห้อง
 - 1.3 ห้องทำงานของอาจารย์ 6 ห้อง
 - 1.4 ห้องปฏิบัติการศูนย์ภาษา 3 ห้อง
 - 1.5 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 1 ห้อง
 - 1.6 ห้องเรียน 7 ห้อง
 - 1.7 ห้องสำนักงานองค์การนักศึกษา 1 ห้อง
2. อาคารศิลปะ แบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ห้องปฏิบัติการจิตรกรรม 1 ห้อง
 - 2.2 ห้องปฏิบัติการประติมากรรม 1 ห้อง
 - 2.3 ห้องปฏิบัติการภาพพิมพ์ 1 ห้อง
 - 2.4 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์กราฟฟิก 1 ห้อง
 - 2.5 ห้องทำงานของอาจารย์ 1 ห้อง
 - 2.6 ห้องพัสดุ 7 ห้อง
 - 2.7 ห้องเรียน 2 ห้อง
3. อาคารดนตรี แบ่งเป็นห้องต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 ห้องปฏิบัติการดนตรีสากล 3 ห้อง
 - 3.2 ห้องปฏิบัติการดนตรีไทย 1 ห้อง

3.3 ห้องทำงานของอาจารย์	3	ห้อง
3.4 ห้องเก็บเครื่องดนตรี	1	ห้อง
3.5 ห้องสมุดดนตรี	1	ห้อง
3.6 ห้องเรียน(บรรยาย)	2	ห้อง

ข้อมูลจำนวนนักศึกษาและวิชาที่เปิดสอน ปี 2551(1 มิถุนายน 2551 – 30 พฤษภาคม 2552)

ภาคปกติ

หลักสูตรวิชา	จำนวน นักศึกษา ปี 1 (ปี 51)	จำนวน นักศึกษา ปี 2 (ปี 50)	จำนวน นักศึกษาปี 3 (ปี 49)	จำนวน นักศึกษาปี 4 (ปี 48)	จำนวน นักศึกษา ทั้งหมด
รปศ.	55+55+54+56	43+30+32+32	38+38+23+50	31+32+41+30	640
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	36+39	23+29	28+26	29+24	234
ศิลปกรรม	21	10	10	16	57
ดนตรี	13	11	9	5	38
ภาษาไทย	12	7			19
พัฒนาชุมชน	56				56
รวมนักศึกษาภาคปกติทั้งหมด					1,044

ภาค กศ.บป.

หลักสูตรวิชา	จำนวน นักศึกษา รุ่น 28	จำนวน นักศึกษา รุ่น 29	จำนวน นักศึกษา รุ่น 30	จำนวน นักศึกษา รุ่น 31	จำนวน นักศึกษา รุ่น 32	จำนวน นักศึกษา รุ่น 33	จำนวน นักศึกษา รุ่น 34	จำนวน นักศึกษา รุ่น 35	จำนวน นักศึกษา ทั้งหมด
รัฐประศาสนศาสตร์	42+36+ 37		25+22+ 19+3		30+36			43+43	336
ภาษาอังกฤษธุรกิจ	9								9
ศิลปกรรม	9	10+3+7	8		2		2	5	46
ออกแบบประยุกต์ ศิลป์					8				8
การพัฒนาชุมชน			40+14		19+27+ 27		28	19	174
รวมจำนวนนักศึกษาภาค กศ.บป.ศูนย์จันทบุรี ทั้งหมด									573

จำนวนนักศึกษาโครงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับชุมชน(กศ.อช.)

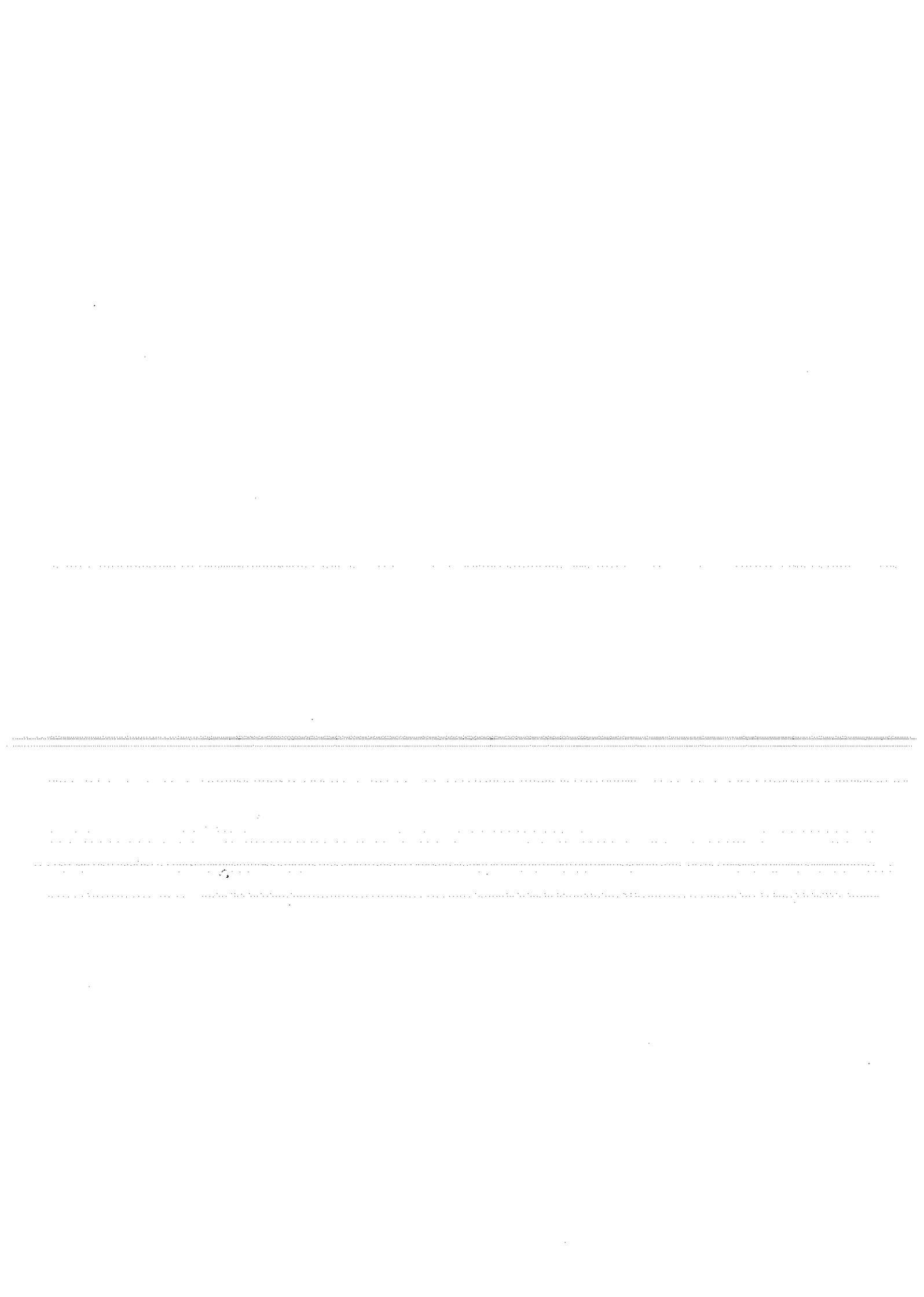
หลักสูตรวิชา	จำนวน นักศึกษา รุ่น 30	จำนวน นักศึกษา รุ่น 31	จำนวน นักศึกษา รุ่น 32	จำนวน นักศึกษา รุ่น 33	จำนวน นักศึกษา รุ่น 34	จำนวน นักศึกษา รุ่น 35	จำนวน นักศึกษา ทั้งหมด
พัฒนาชุมชน	24+35+49		33+38	23+28+37		20+16	303
รัฐประศาสนศาสตร์		38				40	78
รวม	108	38	71	88		76	381

จำนวนนักศึกษาโครงการความร่วมมือทางวิชาการ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต

วิชา	เข้าปี 49	เข้าปี 50	เข้าปี 51	รวม
การปกครองท้องถิ่น	233	82		315
การจัดการการคลัง			23	23
รวม	233	82	23	338

จำนวนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

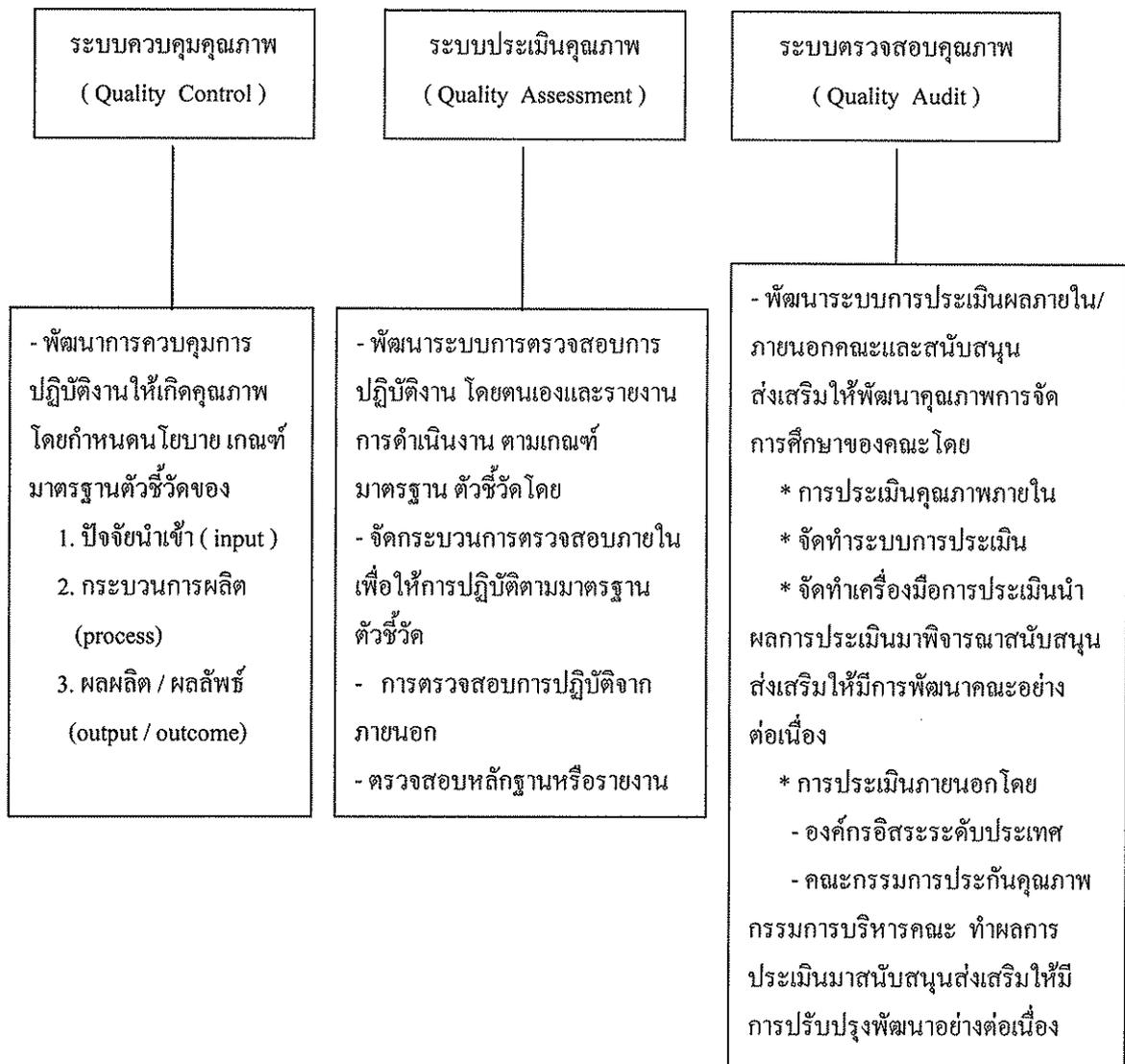
หลักสูตรวิชา	เข้าปี 50	เข้าปี 51	รวม
สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา (ป.โท)	11+4	29+1	45

บทที่ 2

ระบบการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พ.ศ. 2547 และยึดถือการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมมาตรฐานการศึกษาชาติ (สทศ.) มาตรฐานการอุดมศึกษา (สกอ.) มาตรฐานสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (สมศ.) และมาตรฐานคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

แผนภาพที่ 5 ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

1. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) หมายถึงระบบการควบคุมคุณภาพคณะจะประกันว่ามีการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการควบคุมปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อคุณภาพ จัดทำเกณฑ์มาตรฐาน ตัวชี้วัด ความสำเร็จของปัจจัยคุณภาพดังกล่าว จะเน้นที่ระบบการกำกับดูแลตนเอง (Self – regulation System) ในระดับบุคคล / หลักสูตรวิชา/ และคณะมนุษยศาสตร์ฯ

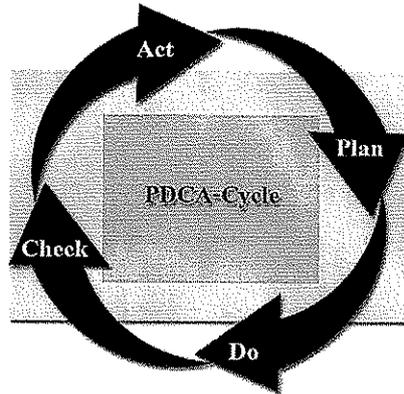
2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) หมายถึง การตรวจสอบในระดับคณะ/ หลักสูตรวิชา ทั้งการตรวจสอบด้วยตนเอง และการตรวจสอบจากภายนอกเน้นที่กระบวนการประกันคุณภาพ ซึ่งได้แก่การกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ การสนับสนุนช่วยเหลือและหลักฐานต่าง ๆ วิธีการที่ใช้คือ การตรวจสอบหลักฐานหรือรายงาน สารสัมพันธ์ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปฏิบัติและนักศึกษา

3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) หมายถึงการประเมินค่าระดับคุณภาพของกิจกรรมเฉพาะอย่างในหน่วยงาน เช่น คุณภาพการจัดการศึกษา คุณภาพงานวิจัยคุณภาพของการบริการวิชาการ คุณภาพของการเรียนการสอน เป็นต้น โดยมีจุดเน้นที่คณะและหลักสูตรวิชาการประเมินจะใช้วิธีการศึกษาตนเอง (External Peer Review) และการใช้ระบบตัวชี้วัดพฤติกรรม (Performance Indicators)

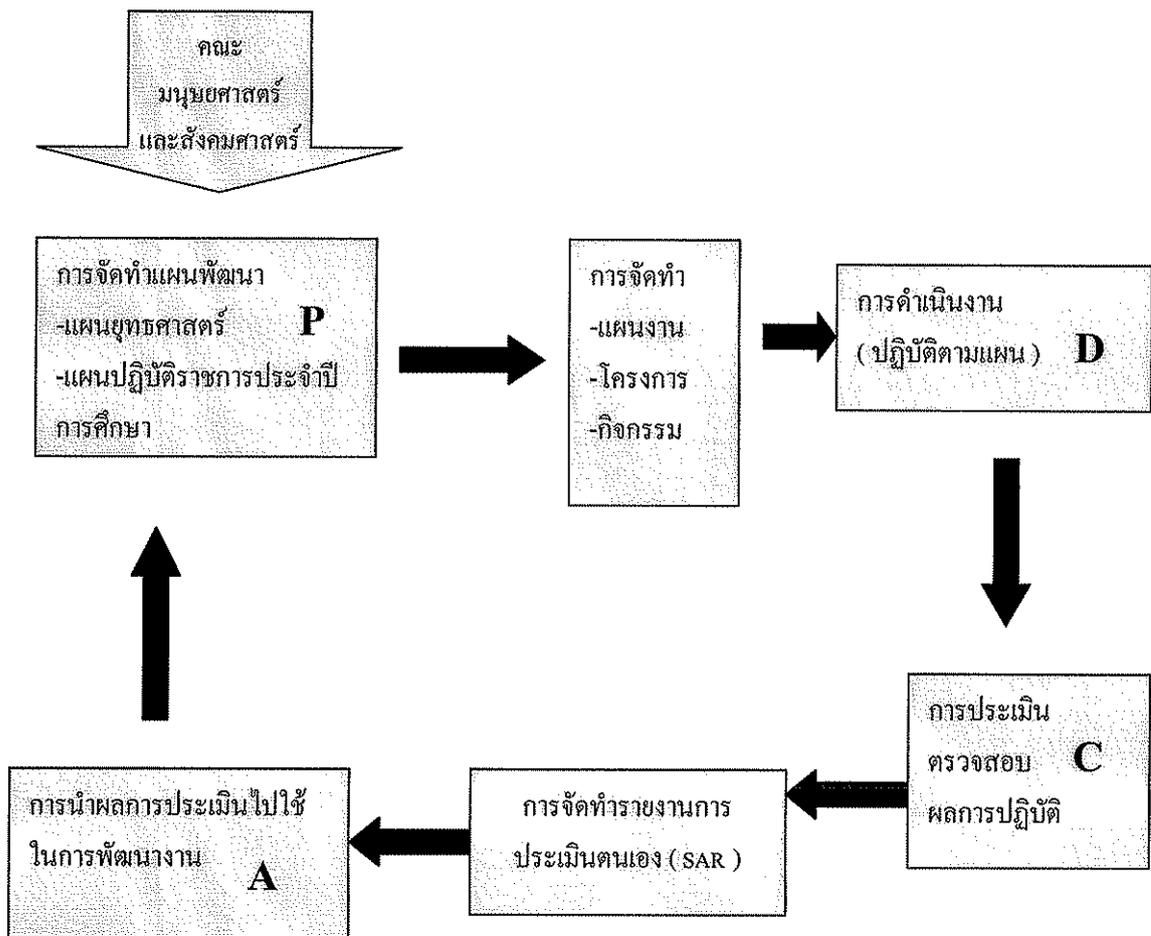
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต / ผลลัพธ์ (Output/Outcome) มาอธิบายกระบวนการผลิตบัณฑิตและกำหนดมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีผลต่อการผลิตบัณฑิต สำหรับ สำนัก / ศูนย์ จะเน้นมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารและการบริการเพื่อตอบสนองความต้องการความพึงพอใจของผู้ใช้บริการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

การประกันคุณภาพภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นกระบวนการบริหารการจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการดำเนินการตามพันธกิจ ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพเกิดคุณภาพได้มาตรฐาน และตัวชี้วัดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ให้สอดคล้องกับวงจรเดมมิ่ง

(Deming Cycle) ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 6 แสดงวัฏจักรคุณภาพการดำเนินการตามพันธกิจของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งขั้นตอนของการประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สามารถอธิบายกระบวนการต่าง ๆ ได้ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 7 แสดงขั้นตอนการประกันคุณภาพการศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กระบวนการประเมินคุณภาพภายใน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการดำเนินการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในยึดหลักการดำเนินงานเป็น 3 ขั้นตอน คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ โดยมีการพัฒนารูปแบบระบบประกันคุณภาพที่สอดคล้องกับการดำเนินงานและธรรมชาติของหน่วยงานภายในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีรูปแบบประกันคุณภาพ ดังนี้

รูปแบบที่ 1 : ระบบประกันคุณภาพสำหรับคณะ/หลักสูตร ดำเนินการตาม 9 องค์ประกอบ ทุกตัวชี้วัด

การพัฒนาการประเมินคุณภาพภายใน

เพื่อให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจากภายนอก และสามารถเชื่อมโยงการประกันคุณภาพภายในและภายนอกได้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จึงมีการพัฒนากลไกการประเมินคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถวัดผลลัพธ์การดำเนินงานที่ตอบสนองความต้องการจากภายนอก ได้แก่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) โดยการพัฒนาปรับปรุงดัชนีฯ ครั้งนี้ได้พิจารณาจากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จัดอยู่ใน **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม** โดยมีส่วนประกอบสำคัญ คือ

ตัวบ่งชี้ของ สกอ. ซึ่งประกาศใช้ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 9 องค์ประกอบ จำนวน 40 ตัวบ่งชี้และข้อเสนอแนะ จากหน่วยงานต่าง ๆ ภายหลังจากเสร็จสิ้นการประเมินคุณภาพภายในประจำปี

2550

แผนการประเมินคุณภาพภายใน

กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ
1) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ประกาศ ตัวบ่งชี้ ปีการศึกษาใหม่ และแจกคู่มือประกัน คุณภาพการศึกษา	มิถุนายน (เปิดเทอม)
2) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวบรวม ข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ / ตัวชี้วัด ที่ได้ ประกาศใช้	มิถุนายน - พฤษภาคม
3) หลักสูตรวิชา จัดทำ SAR และเตรียมการ ประเมิน ระดับหลักสูตร และแต่งตั้ง คณะกรรมการประเมินระดับหลักสูตร	พฤษภาคม
4) ประเมินระดับหลักสูตร	พฤษภาคม - มิถุนายน
5) คณะนำผลการประเมินระดับหลักสูตรมา จัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับคณะ และแต่งตั้ง กรรมการประเมินระดับคณะ	มิถุนายน
6) ประเมินระดับคณะ	มิถุนายน - กรกฎาคม
7) คณะดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีม หรือคณะกรรมการบริหารของ สถาบันอุดมศึกษาทำข้อเสนอแนะและการ ประเมินผลของคณะกรรมการการประเมิน คุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการ ดำเนินการ (รวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะ กรรมการบริหารคณะ) มาทำแผนกลยุทธ์ ประจำปี และ เสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป	สิงหาคม

หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้ งบประมาณกลางปีก็ได้ (กรณีที่มีการ เปลี่ยนแปลงระบบและตัวชี้วัดหรือเกณฑ์การ ประเมิน จะต้องประกาศให้ทุกหลักสูตรใน คณะได้ทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน	
8) ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมิน คุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SAR) ให้แก่ มหาวิทยาลัย	สิงหาคม

การกำหนดเกณฑ์ประเมิน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้กำหนดรูปแบบการประเมินในปี พ.ศ. 2551 สอดคล้องกับการ
ประเมิน ของ สกอ. โดยมีการกำหนด เกณฑ์การประเมิน คะแนนเต็ม 3 คะแนน และไม่มี การ
กำหนดค่าถ่วงน้ำหนัก คือ ทุกตัวบ่งชี้มีค่าน้ำหนักเท่ากับหนึ่ง และแบ่งตัวชี้ประเมินเป็น 2 ลักษณะคือ
ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ และตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ซึ่งตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพนี้จะมีรูปแบบการพิจารณา 2 แบบ คือ
แบบระดับ (เป็นเกณฑ์ให้คะแนนการดำเนินงานเรียงลำดับแบบขั้นบันได) และแบบข้อ (เป็นเกณฑ์
ให้คะแนนโดยนับจำนวนข้อที่ทำได้) โดยรายละเอียดการให้คะแนนเป็นดังนี้

การประเมินผลการดำเนินงานตามเกณฑ์รายตัวบ่งชี้

การประเมินผล มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 3 คะแนน รายละเอียดเกณฑ์จะปรากฏในบทที่ 4 ซึ่งมี
ความหมายของการให้คะแนนดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่ามาตรฐานที่ควร
จะเป็น

- คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้ และใกล้เคียง
กับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

- คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานที่
กำหนด หรือมีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

ในกรณีที่ผลการดำเนินงานไม่ถึงเกณฑ์ การประเมินคะแนน 1 หรือ ไม่มีผลการดำเนินงานให้
ถือว่าได้คะแนน 0

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตาม
องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ ประสงค์ และการวาง แผนการดำเนินการ	-	1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	2
2. การเรียนการสอน	3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4,2.5,2.6	5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1,2.2,2.3,2.7,2.8	4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9,2.10,2.11,2.12	12
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1,3.2	-	2
4. การวิจัย	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1,4.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	4
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม	1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	2+(1) ตัวบ่งชี้ที่ 5.3,5.4,(5.5)	4+(1)
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	-	1 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	-	1
7. การบริหารและการจัดการ	1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1,7.2,7.3,7.4,7.8	3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6,7.7,7.9	9
8. การเงินและงบประมาณ	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1,8.2	-	2
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1,9.2	1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	3
รวม	6	21	12+(1)	39+(1)

() ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตารางที่ 2.2 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตาม

มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐาน	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต หรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9,2.10,2.11,2.12	4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา	1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5	10 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1,2.7,7.1,7.2,7.4,7.8, 8.1,8.2,9.1,9.2	5 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2,7.6,7.7,7.9,9.3	16
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา	5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4,2.5,2.6,4.3,5.2	9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1,2.2,2.3,2.8,3.1, 3.2,4.1,5.1,6.1	3+(1) ตัวบ่งชี้ที่ 4.4,5.3,5.4,(5.5)	17+(1)
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้	-	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2,7.3	-	2
รวม	6	21	12+(1)	39+(1)

() ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตารางที่ 2.3 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตามมุมมอง
การบริหารจัดการด้านต่างๆ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4,5.2	6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2,2.3,3.1,3.2,5.1,9.2	7+(1) ตัวบ่งชี้ที่ 2.9,2.10,2.11,2.12 5.3,5.4,(5.5)	15+(1)
2. ด้านกระบวนการภายใน	-	7 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1,2.1,6.1,7.1, 7.2,7.8,9.1	3 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2,7.9,9.3	10
3. ด้านการเงิน	1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	2 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1,8.2	-	3
4. ด้านบุคลากรการเรียนรู้และ นวัตกรรม	3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5,2.6,7.5	6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7,2.8,4.1,4.2,7.3,7.4	2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4,7.7	11
รวม	6	21	12	39+(1)

() ตัวบ่งชี้เฉพาะ

บทที่ 3

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งคณะและอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในคณะได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกัน และเป็นแนวทางการดำเนินงานสนับสนุนภารกิจหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และคณะต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของคณะและให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
7. หลักการอุดมศึกษา
8. ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะปานกลาง (พ.ศ.2548-2550) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
9. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน
และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการทำงานที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผน
ดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้
ครบทุกภารกิจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย
การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่
ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐาน
การศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ
ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์และแผนการดำเนินงานเพื่อเป็น
แนวทางในการดำเนินงานของคณะจึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของคณะเป็นไปอย่างมี
คุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน
และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของคณะ
หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี)
ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่าง ๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละ
ตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน/การวิจัย/
การบริการวิชาการ/การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)

3. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปี
ละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับคณะ และต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ

4. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
5. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. ปรัชญาหรือปณิธานของคณะ
2. แผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคณะมีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของคณะ
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับการกิจหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หลักสูตรอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งด้านการผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของคณะ
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่า คณะมีการรายงานการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้นี้ต่อผู้บริหารระดับคณะและต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ
8. เอกสารการวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับการกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารคณะ

6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมาย กับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่าง สม่่าเสมอ

7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงาน อย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับ แผนปฏิบัติงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยประเด็นของการประเมินผล ได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านงาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ เป้าหมาย ในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของ แผนปฏิบัติงานประจำปี

2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ

2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของ

ข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล

2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของคณะ

สูตรการคำนวณ การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ที่คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)
3. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม
- 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ
- 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์

- 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
- 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต
- 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาที่ได้รับ การประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและ วัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของคณะ ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและ วิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะมีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ร่วมกัน ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของคณะ
2. คณะมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้อย่างน้อย เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. คณะจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ หลักสูตรการ บริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตรการ บริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการใช้ระบบ สารสนเทศในการบริหารหลักสูตร
4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่าง ๆ ประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่

ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารจัดการ หลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่

5. มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ สามารถหาแนวทางจัดหรือบรรเทาปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งการดูแลให้คำปรึกษาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคณะมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการพัฒนาบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขา ของบัณฑิต รวมทั้งการสำเร็จการศึกษาตามแผนการผลิตบัณฑิตแต่ละสาขาวิชา

3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตรใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตรทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร

2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต

3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และและการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง

4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา

5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร

6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะแผน (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา เป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน อาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism) การสอนแบบเอสไอพี การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการ ตกผลึกทางปัญญา (Crystal-Based Approach)

2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียนและหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียนหรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลและหรือด้านอื่น ๆ

4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องและนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning

2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน

3. เพิ่มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษา ตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน

5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น

6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน

7. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร

2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน

5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร

6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ คณะจึงควรให้บุคคล องค์กรและชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรช่วยในการเรียนการสอนและการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. แสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตามตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอก
4. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงานและการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนร่วมสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก

3. รายละเอียดการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัดโครงการกิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกคณะทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 : จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วย สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่าง ๆ อาทิ เป้าหมายการผลิตบัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานของอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางดังกล่าวประกอบด้วยสองส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล¹ (International Standard Classification of Education : ISCED)

ตาราง ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรี ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	8 : 1
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	20 : 1
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	20 : 1
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	1	8 : 1
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	2	20 : 1
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	25 : 1
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1.5	25 : 1
8. ศิลปกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศิลป์และ ประยุกต์ศิลป์	1.8	8 : 1
9. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	1.8	25 : 1

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 x FTESระดับบัณฑิตศึกษา)

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประกันคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา(ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ <http://www.onesqa.or.th>

สำหรับเกณฑ์มาตรฐานของจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำในระดับสถาบันให้ใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES} \\ & \text{ต่ออาจารย์ประจำของ} \\ & \text{สถาบัน (เป็นเกณฑ์ค่าเฉลี่ย} \\ & \text{ของสถาบันโดยถ่วงน้ำหนัก} \\ & \text{ด้วยเกณฑ์จำนวน FTES} \\ & \text{ของแต่ละสาขา)} \end{aligned} = \frac{\begin{aligned} & (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่ม สาขา} \\ & \text{ที่ 1}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 1}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES} \\ & \text{ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 2}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 2}) \\ & + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ของกลุ่ม สาขาที่ ..n}) \times (\text{FTES} \\ & \text{ของกลุ่มสาขาที่..n}) \end{aligned}}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน}}$$

หมายเหตุ : การหาค่าร้อยละของความแตกต่างระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบันกับเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยที่คำนวณข้างต้น คำนวณได้จากสูตรข้างล่างนี้

$$\text{ร้อยละของความแตกต่าง} = \frac{\text{จำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำสถาบัน} - \text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}}{\text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq + 10\%$ หรือ $\leq - 10\%$ ของเกณฑ์มาตรฐาน	6-9.99% และ -6-(-9.99)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-5.99) -5.99 % ของเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวบ่งชี้ 2.5 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจุบันำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของคณะในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคุณวุฒิ

อาจารย์จึงต้องมีความเหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของคณะ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำ รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1-19 หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 20-29 แต่ วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 20-29 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือ น้อยกว่า ร้อยละ 5 หรือ 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่า ร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือ น้อยกว่าร้อยละ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 : สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : บังคับนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของคณะ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1-39 หรือ ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 แต่ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่า ร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 10 หรือ 1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับ ร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 10

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณรวมทั้งมีมาตรการในการให้ทุนให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์ของคณะทราบโดยทั่วกัน

4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ในด้านความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของคณะ และหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อมูลบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแลและประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการติดตามประเมินผลและมาตรการสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. คณะมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะ / หลักสูตรวิชา พัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย และพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอน
2. คณะ / หลักสูตรวิชา วางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนา นวัตกรรมใหม่ ๆ ตลอดเวลา
3. คณะ / หลักสูตรวิชา จัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอน และนวัตกรรม ทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. คณะ / หลักสูตรวิชา ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้ง ภายในและภายนอกคณะ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของคณะ และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับ ดูแล และ ประเมินผล กระบวนการส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรร ทรัพยากร สนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงานเครือข่ายวิจัยและและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่าง ๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูลการสอนแบบ problem-based learning แบบ research - based learning

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน
2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านการเรียนการสอน
3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา
4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของคณะบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง อาทิ : เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการดำเนินงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

1. จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)

2. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
3. ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ : จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้น ๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา ไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา การนับการมีงานทำ ให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีการมีงานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 - ร้อยละ 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 : ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิ หรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องดังที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2.9

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1- ร้อยละ 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 75 - ร้อยละ 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะ ถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้วการประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการ ตามลักษณะงานในสาขานั้น ๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของ นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1 – 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1-2.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 : ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา

ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติ และนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกายจิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิง

วิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม และเป้าหมายสูงสุด คือ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าวขณะพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สัมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะหรือวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติและนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นับรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีการศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษทุกระดับการศึกษา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่า ผู้นั้นได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

หมายเหตุ : สำหรับเกณฑ์ทั่วไป การคิดค่าร้อยละของตัวบ่งชี้คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน}}{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003- ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016-ร้อยละ0.029	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งคณะจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคณะ ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานกิจการนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (National Qualifications Framework for Higher Education) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
- 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่คณะจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า คณะต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ (1) การบริการสิ่ง

อำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ (2) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร (3) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์บริการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อการบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกคณะที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (5) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์บริการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการและคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ website ของมหาวิทยาลัย

4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุดหรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐาน โครงการความร่วมมือของมหาวิทยาลัยกับองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ
7. รายชื่อหน่วยบริการและ โครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่

พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ (2) ทักษะการคิด (3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (4) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ (5) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้

- 2.1 กิจกรรมวิชาการ
- 2.2 กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
- 2.3 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวด์ล้อม
- 2.4 กิจกรรมนันทนาการ
- 2.5 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการ โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวด์ล้อม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา

4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา

6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษา ทั้งที่จัดโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และองค์การนักศึกษา

7. เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้

- กิจกรรมวิชาการ
- กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม
- กิจกรรมนันทนาการ
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยคณะและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกัน ขึ้นกับสภาพแวดล้อม และความพร้อมของแต่ละคณะ อย่างไรก็ตามคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจคณะ ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไก ควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้ อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะ ของแต่ละคณะ เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ 1) สถาบันต้องมี แผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และ พันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
4. ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
5. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกคณะต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
- 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย การวิจัยของมหาวิทยาลัย
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วนและใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้ำค่วา ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการการบริหารงานวิจัยของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดการหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่น

ๆ ต่อการวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในลักษณะอื่น ๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยการวิจัยของมหาวิทยาลัย
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งต้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชนและภาคอุตสาหกรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น คณะต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทาง

ปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษา และชุมชนภายนอกคณะ
4. มีกลไกในการส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกคณะทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่ามีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์รวมสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของคณะ
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการ และการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกคณะ
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกคณะ
5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของคณะ
6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัย ไปยังทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งคณาจารย์นักศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกคณะ
7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่คณะสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ใน วงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์

8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่าง ๆ

9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่คณะสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่คณะมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์

3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกคณะ

4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์การภายนอกคณะเพื่อการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ทั้งที่คณะจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจารย์รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับ

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้น ๆ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัยและไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากคณะและจากแหล่งทุนต่าง ๆ ภายนอกคณะ ดังนี้

2.1 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่คณะจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

2.2 จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกมหาวิทยาลัย จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่น ๆ

หมายเหตุ

1. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีงบประมาณ
2. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
3. กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1-16,999 บาท	17,000 บาท - 24,999 บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 : ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ได้รับการจดทะเบียน
ทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ
และในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลผลิตภาพของสถาบันอุดมศึกษา เกิดจากการ
ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มี
คุณค่าสมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของ
ประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพ
ดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและ
งานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับ
จำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทาง
ปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่องมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการ
เผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ
หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงาน
สืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)
4. การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการ
ตีพิมพ์ในวารสารระดับต่าง ๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
 - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
 - ชื่อบทความและเลขหน้า
 - ชื่อผู้เขียน

5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ
ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่
นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 - ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 - ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่คณะมีความเชี่ยวชาญการให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและภาคเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของคณะเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรมจัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือ เพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว คณะยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการ บูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับ องค์การต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะจากการให้บริการ วิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของคณะ
- 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกคณะ เป็นกรรมการวิชาการกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย)

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุน การปฏิบัติงานตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของคณะ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะ / หลักสูตรวิชา จัดระบบและกลไก เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการวิชาการแก่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของคณะ

3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน

4. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน และบูรณาการระหว่าง การบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของคณะ

5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ต่อ ทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของคณะ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคมและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ / หลักสูตรวิชา ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านการบริการวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการวิชาการ

5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการวิชาการแก่สังคม

6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

9. รายงานค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมด้านบริการวิชาการแก่สังคม

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม

2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด

3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการวิชาการแก่สังคม

4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการวิชาการแก่สังคม

6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างบริการวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของคณะ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่คณะกรรมการโดยคณะกรรมการสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการที่ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ จัดหากิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการ และมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการของคณะหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้นตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1- ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 - ร้อยละ 34	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 35

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 : ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่คณะได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำการนับจำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการวิชาชีพให้นับเฉพาะโครงการ หรือในกรณีที่โครงการได้ระบุกิจกรรมไว้ชัดเจนให้นับกิจกรรมแทนโครงการได้ แต่ทั้งนี้ทุกกิจกรรมต้องมีวัตถุประสงค์ งบประมาณ ระยะเวลา กลุ่มผู้เข้ารับบริการและผลการประเมินกิจกรรม สามารถนับได้ ถ้าเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการกับกลุ่มคนที่แตกต่างกัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ : การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

เกณฑ์การประเมิน : เกณฑ์เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่างร้อยละ 1- ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 - ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งถือเป็นบทบาทของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ตามหลักการสากลของการอุดมศึกษาการตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากขึ้นเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษาโดยสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ได้ผลสำรวจของสถาบัน)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 65 - ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 - ร้อยละ 84	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 : จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะพึงทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการ ในรูปแบบต่าง ๆ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง แหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการและวิชาชีพเป็นประจำเป็นที่พึ่งพาของสังคม จนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1-2 แหล่ง	3 แหล่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 4 แหล่ง

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังนั้น คณะจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละคณะ และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟูอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. คัดบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอก ตามจุดเน้นของคณะอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและแผนงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. คณะ/หลักสูตรวิชา มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค์งานด้านศิลปวัฒนธรรม
3. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการสนับสนุนงบประมาณการจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม
4. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. คณะมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. คณะ /หลักสูตรวิชา มีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของคณะและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของคณะ ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่ง แต่งตั้ง หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบหลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐานการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงาน และมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมประชุม เสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการบริหารคณะ ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของคณะให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
4. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 7.1 คณะกรรมการบริหารใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันคณะให้แข่งขันได้ในระดับสากล
- 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของคณะ
- 7.3 มีการพัฒนาคณะสู่องค์กรเรียนรู้
- 7.4 มีระบบและกลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ
- 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย
- 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : คณะกรรมการบริหารคณะใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันคณะให้แข่งขันได้ในระดับสากล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีคณะกรรมการบริหารคณะที่รับผิดชอบให้ความสำคัญและโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์อย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ นโยบายของคณะ ดูแล ติดตามกำกับกำกับการดำเนินงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่คณะนำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี

1. คณะกรรมการบริหารคณะกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของคณะร่วมกับคณะ
2. คณะกรรมการบริหารคณะติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของคณะอย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ อย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้กรรมการบริหารคณะอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของคณบดีหรือผู้บริหารสูงสุดโดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. คณะกรรมการบริหารคณะบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น

6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารคณะและเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนการประชุม รายการประชุม และเอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะ
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะกรรมการบริหารคณะมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้งและร้อยละของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของคณะกรรมการบริหารคณะ หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการบริหารคณะ
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบคณะกรรมการบริหารคณะ ตลอดจนเปิดเผยผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารคณะต่อสาธารณชน เป็นต้น
4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าคณะกรรมการบริหารคณะมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของคณะและผู้บริหารคณะ เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของคณะ รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารคณะ
5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการบริหารคณะและคณะในการพัฒนายุทธศาสตร์ นโยบายและแผนพัฒนาคณะสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้
6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของคณะกรรมการบริหารคณะ ไปสู่คณะ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. คณะกรรมการบริหารคณะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะ
2. คณะกรรมการบริหารคณะมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของคณะมากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมกรรมการบริหารคณะอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการบริหารคณะอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการประชุม

4. คณะกรรมการบริหารคณะจัดให้มีการประเมินผลงานของคณบดีหรือผู้บริหารสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า

5. คณะกรรมการบริหารคณะ มีการดำเนินงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของคณะ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คือ ผู้บริหารทุกระดับของคณะนั้น ๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารมีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาและกำกับดูแลติดตามผลการทำงานของคณะไปในทิศทางที่ถูกต้องจะทำให้คณะเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะ
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคณะ นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของคณะและสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในคณะและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจงใจให้รักคณะ
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบปฏิบัติ และมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานและ/หรือหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของคณะ และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารคณะ เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร
4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ
5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ
6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต
7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและคณะกรรมการบริหารคณะที่มีต่อการบริหารงานคณะของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในคณะ
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมินและดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : มีการพัฒนาคณะผู้บังคับการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้คณะมีการสร้างและพัฒนาสังคม ฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีความสามารถในการ แข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การ คัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและ ภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนววิธี ปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ใน องค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการจัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการ จัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของ มหาวิทยาลัยรับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการ ความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. คณะ / หลักสูตรวิชา มีระบบและกลไกการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและ ภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัย
4. คณะ / หลักสูตรวิชา มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้รับจากการจัดการความรู้ไปใช้ ให้เกิดประโยชน์แก่คณะและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของคณะและหลักฐานการ ดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของคณะตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของคณะ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ หลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐาน การส่งเสริมสนับสนุน เอกสาร และสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้

6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของคณะ

7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของคณะ เช่น จำนวนรางวัลต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพผลของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของคณะรับทราบ

2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร้อยละ 100

4. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณภาพของการศึกษาจะเกิดขึ้น ถ้าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีบุคลากรที่มีคุณภาพ มีความรักองค์กร มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด ผู้บริหารมีการ

มอบหมายงานให้กับผู้ได้บังคับบัญชาตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละบุคคล บุคลากรทุกระดับมีความพึงพอใจในการทำงานองค์กรมีการพัฒนาบุคลากรตามสาขาวิชาชีพ และหาวิธีการที่จะรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพให้อยู่กับองค์กรตลอดไป

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนาและรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของคณะ)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของคณะและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของคณะและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของคณะ เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้าสวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดีความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของคณะ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบ หลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของคณะ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนากุศลกรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับและนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ ทั้งในระดับคณะ ระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรมภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุมฝึกอบรมและหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญและกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนาและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
3. มีระบบสวัสดิการและเริ่มสร้างสุขภาพที่ดีและสร้างบรรยากาศที่ดีให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้อุดดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 : ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารการเรียนการสอน และการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับคณะเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกคณะ เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลและสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูลและประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสถาบันผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 : ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินกิจการของคณะในทางตรงหรือทางอ้อม การที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้นพิจารณาจากการที่คณะมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่มีการประยุกต์ใช้ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักศึกษาคณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้อง ไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของคณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่าง ๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และผลสำเร็จในการทำงานของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส อย่างน้อย 5 ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศ เว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว
2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น ผู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ ปณ. เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้
 - 3.1 มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น
 - 3.2 มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
 - 3.3 มีบันทึกข้อความหรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ที่แสดงว่ามีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ไปกำหนดแนวทางหรือแผนการบริหารงาน
4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้
 - 4.1 คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.2 รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
 - 4.3 รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน
 - 4.4 การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างสถาบันที่ปรึกษาภาคประชาชน
5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้
 - 5.1 ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน
 - 5.2 กิจกรรมหรือแผนงานหรือโครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน รายงานผลการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใสผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสาร สิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ
2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่ว อย่างน้อย 3 ช่องทาง
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ และมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 : ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสถาบันและความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่าง ๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง คณะและประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจารย์ประจำให้นำรายนามวิจัยและการนำผู้ได้รางวัลสามารถนับซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัลและสามารถนับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1-ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1-ร้อยละ 1.99	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เพื่อให้คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีระบบในการบริหารความเสี่ยงโดยการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่

องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้ อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการการบรรลุ เป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับคณะ โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการควรมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของคณะ
2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 1) ความเสี่ยงด้านงบการเงินและงบประมาณ
 - 2) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
 - 3) ความเสี่ยงด้านนโยบาย
 - 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
 - 5) ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กรได้ง่ายขึ้น
4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4 T เข้ามาช่วย คือ Take : ขอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอนหรือกระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง
5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายในเพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุมหรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษ และหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักยุทธศาสตร์ กลยุทธ์พร้อมเป้าหมายของคณะ
4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดของคณะ รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอนหรือรายละเอียด การดำเนินงานตาม

แผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของคณะ เอกสาร การประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนทุกหน่วยงานในสังกัดร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง
2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงานและจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
3. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยง และการดำเนินการแก้ไข ลดหรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง
5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการกำหนดแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 : ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับสากล

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ตัวบ่งชี้ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการ

ดำเนินงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคลและจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงาน รวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงว่าคณะได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลและแผนงานการประเมินผลภายในคณะ / หลักสูตรวิชา
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหลักสูตร / ภาควิชา และคณะ
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายและการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับคณะ/ หลักสูตรวิชา
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย
6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงานและมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสถาบัน
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบัน
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะ
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างแรงจูงใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยปกติแหล่งเงินทุนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้ เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มหลักสูตรวิชา รายได้ทั้งหมดของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วนสิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติราชการของสถานศึกษาประจำปี
3. มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
6. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
7. รายงานงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย
8. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรรการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
- 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกคณะร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : มีระบบและกลไกในการจัดสรรการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะต้องมีการจัดทาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุนทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าธรรมเนียมทั้งรายได้อื่น ๆ ที่คณะได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่าง ๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้ รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมด ทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของคณะในการบริการวิชาการ วิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมต้องบดำเนินการ สันทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณรายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือสุทธิต้องบประมาณดำเนินการและต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของคณะในทุก ๆ ด้านทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของคณะให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงินทั้งในส่วนของการจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินเพื่อให้ตรวจสอบได้ตลอดเวลาและสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของคณะ สามารถปิดงบบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภามหาวิทยาลัยทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. รายงานทางการเงินสามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของคณะ

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินของทุกหน่วยงานย่อยให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของคณะ

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากคณะกรรมการบริหารคณะ เพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงต่อไปนี้

1. แผนยุทธศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. งบประมาณประจำปีของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. แหล่งของงบประมาณรายได้จากแหล่งต่าง ๆ
4. การจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้จ่าย การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้จ่ายเงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
8. รายงานทางการเงินของคณะ และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ
9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนการผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อคณะกรรมการบริหารคณะ และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารคณะ

มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของคณะให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอกทำหน้าที่ตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกคณะร่วมกัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การบริหารงาน โดยการบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกคณะให้เกิดประโยชน์สูงสุดแสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกว่าปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายใน และภายนอกคณะร่วมกันของคณะพร้อมเป้าหมายและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกคณะร่วมกันของคณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกคณะร่วมกันของคณะ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงาน/ คณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของคณะ ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยังบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของคณะรวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร

3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งคณะ และสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของคณะ
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของคณะ
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในคณะ
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกคณะ
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกันหน่วยงานอื่น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของคณะ โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของคณะ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. มาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
3. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย

- 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา
- 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา
- 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของคณะตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งคณะต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของคณะให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยคณะ / หลักสูตรวิชา ทั้งนี้ถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษา

ภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าคณะสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคทั้งภายในและภายนอกคณะ

2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของคณะ โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ

3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ ทั้งการตรวจติดตามการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร

4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบฐานข้อมูลและมีการส่งเสริมสนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากคณะกรรมการบริหารคณะและผู้บริหารทุกระดับ

2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของคณะตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของคณะ ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนกระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของคณะ
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของคณะ ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกคณะ
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปี นับรวมปีที่มีการติดตาม)
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล หลักสูตร ภาควิชา และคณะ
7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายรายตัวบ่งชี้ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของคณะให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษามีการประกันคุณภาพทุกกิจกรรมหรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของคณะ

3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรม หรือโครงการนักศึกษา

4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการ โดยนักศึกษาและที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ คณะและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและ นำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษาและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการ นักศึกษา

5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในคณะและระหว่างคณะ

6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และใน ส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของคณะ

7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกัน คุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับคณะ ภาควิชา/หลักสูตร ตลอดจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้ โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคลและหน่วยงานตลอดจนมีนวัตกรรม หรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน : ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. รายงานการตรวจติดตามภายในคณะทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่คณะพัฒนาขึ้น หรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศหรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนาคณะและบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร วิชา และคณะอย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ
3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด

4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและคณะอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

บทที่ 4

แนวทางการพัฒนาคุณภาพ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ

การกำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งระดับคณะ / หลักสูตรวิชานั้น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พัฒนาตัวบ่งชี้ด้วยการนำตัวบ่งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาขึ้น ร่วมกับตัวบ่งชี้ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์พัฒนาขึ้นเอง เพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพ ให้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และโดยเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้สำหรับประเมินด้านกระบวนการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้พิจารณาปรับจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา¹ ได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกันทั้งระดับคณะและหลักสูตรวิชา โดยมีรายละเอียดดังนี้

¹ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา เมษายน 2550

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตร แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้หลักเพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน	<p>1.1 ทบทวนปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ดูความเหมาะสมกับสถานการณ์ ปัจจุบันจนเป็นที่แน่ใจและประกาศให้ประชาคมของคณะทราบโดยทั่วกัน</p> <p>1.2 หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป คณะอาจมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานให้เหมาะสม โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรอื่น อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่กำหนด</p> <p>1.3 สำหรับหลักสูตรวิชา อาจใช้ปรัชญาหรือปณิธานร่วมกับคณะหรืออาจจะกำหนดขึ้นเฉพาะหน่วยงานก็ได้ แต่หากกำหนดขึ้นเป็นการเฉพาะจะต้องมีความสอดคล้องกับปรัชญาของคณะ ทั้งนี้โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และบุคลากรอื่นในคณะ หรือหน่วยงานนั้นๆ ร่วมกันกำหนดขึ้น รวมทั้งให้มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ตลอดจนการพัฒนาหลักสูตรกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ตามข้อ 2 และ ข้อ 3 อย่างครบถ้วน</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>2. ความสอดคล้องของปรัชญาหรือปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>2.1 ศึกษาภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งได้แก่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ (academic excellence) เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ (autonomous) วิเคราะห์มาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้แก่ มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เปิดสอน รวมทั้งวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนชาติอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและจุดเน้นในการพัฒนาในช่วงเวลานั้น ๆ ตลอดจนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ</p> <p>2.2 ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์ต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ที่ศึกษาและวิเคราะห์ในข้อ 2.1 โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและกลยุทธ์สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่าง ๆ ในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง</p>
<p>3. การพัฒนากลยุทธ์</p>	<p>3.1 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำคณะไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) คณะกรรมการได้วิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) เพื่อนำมาสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของคณะ อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม</p> <p>3.2 เมื่อได้กลยุทธ์แล้ว คณะกรรมการนำกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินการในทุกระดับ โดยความร่วมมือและเข้าใจร่วมกันของบุคลากรทุกกลุ่ม ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีแนวทางชัดเจนว่าคณะจะพัฒนาไปอย่างไรตามช่วงเวลาต่าง ๆ หลักสูตรวิชาต่าง ๆ ของคณะ จะร่วมกันรับผิดชอบอย่างไร</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
4. การจัดทำแผนดำเนินงาน	<p>4.1 หลักสูตรวิชาต่าง ๆ ของคณะจัดทำแผนดำเนินงานต้องมีความชัดเจนว่าจะทำอะไร เมื่อใด โดยใครใช้งบประมาณเท่าใด และกำหนดตัวบ่งชี้หลัก (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานในแต่ละระยะเวลา</p> <p>4.2 หลักสูตรวิชาต่าง ๆ ดำเนินงานตามแผน โดยมีระบบการติดตามการดำเนินงานว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผนจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานอย่างไร</p> <p>4.3 เมื่อครบรอบปีให้มีการประเมินผลการดำเนินงานว่าได้ดำเนินงานครบถ้วนตามแผนหรือไม่ โดยให้พิจารณาผลการดำเนินงานย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี ว่าการดำเนินงานที่ผ่านมาสอดคล้องกับกลยุทธ์ รวมทั้งทบทวนว่ากลยุทธ์ยังเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ หากไม่เหมาะสมก็ต้องพิจารณาปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ใหม่</p> <p>4.4 ให้มีการพิจารณาทบทวนและหากจำเป็นก็ปรับปรุงตัวบ่งชี้หลัก รวมทั้งเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในการวัดความสำเร็จของผลการดำเนินงาน</p> <p>4.5 ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละตัวบ่งชี้โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ต่อคณะกรรมการบริหารคณะ</p>

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การกำหนดหลักสูตรที่จะเปิดและปิดสอน	1.1 มีการสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการใช้บัณฑิตในหลักสูตรวิชาต่าง ๆ และวิเคราะห์ความพร้อมในการเปิดหลักสูตรของคณะก่อนนำไปกำหนดเป็นเป้าหมายในแผนการผลิตบัณฑิต 1.2 มีการจัดเตรียมความพร้อมทั้งด้านคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งด้านห้องสมุด ระบบสารสนเทศ ศูนย์การเรียนรู้หรือวัสดุอุปกรณ์การศึกษาอื่น ๆ ก่อนการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่เปิดใหม่ให้อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	2.1 มีปรัชญาหรือวัตถุประสงค์ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของหลักสูตรวิชาหรือคณะ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิและความต้องการของสังคมส่วนรวม 2.2 ปรัชญา วัตถุประสงค์ ตลอดจนทักษะและคุณลักษณะบัณฑิต ในข้อ 2.1 ได้ถูกนำไปสะท้อนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรอย่างครบถ้วน 2.3 จัดทำแผนงานและกิจกรรมการเรียนการสอนและการวิจัยของนักศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญา วิสัยทัศน์ ทักษะและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตร

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การบริหารกิจการของหลักสูตร	<p>3.1 บริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>3.2 มีการวางระบบการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งมีแนวโน้มอาจไม่สำเร็จตามหลักสูตร และจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ</p> <p>3.3 มีการวางระบบการประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวกับคณะ (โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรี) เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาได้ทัน่วงที</p> <p>3.4 มีการวางระบบการสนับสนุนเสริมด้านวิชาการแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>3.5 จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการผลิตบัณฑิตเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกปีการศึกษา</p> <p>3.6 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละปี และนำมาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรก่อนรับนักศึกษารุ่นใหม่</p>
4. การประเมินและพัฒนาหลักสูตร	<p>4.1 มีการกำหนดระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรโดยใช้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสม เช่น อัตราการได้งานของบัณฑิต ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต อัตราเงินเดือนเริ่มต้น 2) มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรต้องปรับปรุงหรือแก้ไขของหลักสูตร 3) มีการปรับปรุงหลักสูตรอย่างน้อยทุกกรอบระยะเวลาของการผลิตบัณฑิตหนึ่งรุ่น
5. การบริหารทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน	<p>5.1 สำรวจความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในหลักสูตร และจัดเก็บข้อมูลที่สำรวจในแต่ละปีอย่างเป็นระบบ</p> <p>5.2 กำกับและตรวจสอบให้มีการใช้ประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรที่ได้รับ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
6. การบริหารและพัฒนา ทรัพยากรบุคคล	<p>6.1 กำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องกับพันธกิจและแผนการดำเนินงานของหลักสูตร</p> <p>6.2 จัดกลไกบริการทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่</p> <p>6.2.1 กำหนดปริมาณ คุณสมบัติ และภาระงานของ</p> <ol style="list-style-type: none">1) อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ให้สอดคล้องกับระเบียบที่คณะกำหนดไว้2) บุคลากรสายสนับสนุนให้เหมาะสมกับงานของหลักสูตร <p>6.2.2 ติดตามประเมินความพอใจเพียงของอัตรากำลังเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>6.3 เสนอแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>6.3.1 จัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของหลักสูตร</p> <p>6.3.2 กำหนดแผนและกระบวนการพัฒนาอาจารย์ในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย</p> <p>6.3.3 มีกิจกรรมส่งเสริมบุคลากรสายสนับสนุนได้เพิ่มพูนความรู้และทักษะการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>6.4 มีการประเมินทรัพยากรบุคคล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงหรือพัฒนา</p>
7. การใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารหลักสูตร	<p>7.1 มีการบริหารหลักสูตรโดยใช้ระบบสารสนเทศที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลครบทุกด้าน ตั้งแต่โครงสร้างหลักสูตร รายละเอียดกระบวนการวิชาทรัพยากรสนับสนุน อาคารสถานที่ คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา บัณฑิต ตลอดจนผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ในกรณีบัณฑิตศึกษา</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	<p>1.1 การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและหลากหลายที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน</p> <p>1.2 การออกแบบการเรียนการสอนยึดหลัก 7 ประการ ได้แก่</p> <p>1.2.1 สร้างกลไกให้มีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างอาจารย์และนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน</p> <p>1.2.2 ส่งเสริมให้มีการปฏิบัติงานทางวิชาการร่วมกันระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา</p> <p>1.2.3 ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น</p> <p>1.2.4 ให้ข้อมูลป้อนกลับต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการของนักศึกษาโดยรวดเร็ว</p> <p>1.2.5 สร้างและส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักศึกษาใช้เวลาอย่างคุ้มค่า</p> <p>1.2.6 สื่อสารความคาดหวังระดับสูงไปยังนักศึกษา</p> <p>1.2.7 ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของนักศึกษา</p>
2. การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	<p>2.1 ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรอย่างชัดเจน</p> <p>2.2 มีการจัดทำแฟ้มประวัติ (portfolio) ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยให้คณาจารย์สามารถวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละรายที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนหรือให้คำแนะนำตอบสนองศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนเฉพาะราย</p> <p>2.3 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ การจัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ การอภิปรายกลุ่มย่อย การสัมมนา การทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัย การเรียนรู้นอกสถานที่ ตลอดจนการฝึกงานและฝึกประสบการณ์ เป็นต้น</p> <p>2.4 มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none">3.1 มีการกำหนดวิธีการประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้และอิงพัฒนาการของผู้เรียน3.2 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน3.3 มีระบบการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง<ul style="list-style-type: none">3.3.1 มีการติดตามผลการประเมินของผู้เรียน3.3.2 มีการวิเคราะห์จุดอ่อนที่ควรปรับปรุงหรือแก้ไขในวิธีการสอน3.3.3 มีการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. การแสวงหาบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน</p>	<p>1.1 ใช้สายป่านของผู้บริหาร คณาจารย์ ผู้ปกครอง ศิษย์เก่าในการหาผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรและชุมชนที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่คณะเปิดสอน</p> <p>1.2 การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรและชุมชนรอบมหาวิทยาลัย/ ศูนย์การศึกษา มีระบบฐานข้อมูลของบุคคล องค์กร และชุมชน และจำนวนในฐานข้อมูลมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>2. การจัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริงโดยร่วมมือกับบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก</p>	<p>2.1 ในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ สมาชิกองค์กรวิชาชีพ ผู้บริหารสถานประกอบการมาร่วมเป็นกรรมการ</p> <p>2.2 ในการสอนรายวิชาจัดให้มีการเรียนรู้จากบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก เช่น การบรรยายพิเศษ การศึกษานอกสถานที่ การสัมภาษณ์ เป็นต้น โดยมีการกำหนดสัดส่วนของเนื้อหาหรือเวลาอย่างชัดเจน</p> <p>2.3 ในหลักสูตรมีการกำหนดให้มีการฝึกงาน หรือปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ หรือศึกษา และแก้ปัญหาให้ชุมชน</p>
<p>3. การติดตามตรวจสอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน</p>	<p>3.1 พิจารณาหลักสูตรประมวลการสอนและแผนการสอนรายวิชา</p> <p>3.2 สัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอกและประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับและนำมาพิจารณาปรับปรุงให้ดีขึ้น</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	1.1 มีคณะกรรมการรับผิดชอบด้านการจัดทำจรรยาบรรณวิชาชีพที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากคณะ 1.2 มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะ 1.3 มีการนำจรรยาบรรณวิชาชีพมาจัดทำเป็นเอกสารคู่มือและเผยแพร่ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบโดยทั่วไป 1.4 มีการเผยแพร่จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งมีคู่มือการปฏิบัติแจ้งให้คณาจารย์ทราบโดยทั่วกัน
2. มีการติดตามผลความสำเร็จของจรรยาบรรณวิชาชีพ	2.1 มีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ มีมาตรการการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพ 2.2 มีการส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.3 มีการวิเคราะห์ความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.4 มีการสรุปผล การนำผลการกำกับ ติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ 2.5 มีการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมและทันสมัยยิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 : มีระบบสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาอาจารย์	<p>1.1 มีการฝึกอบรมพัฒนาอาจารย์โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์</p> <p>1.2 มีการจัดทำ/ จัดทำเอกสารที่ให้ความรู้และตัวอย่างเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนให้อาจารย์สามารถศึกษาด้วยตนเองได้</p>
2. กลไกการบริหารวิชาการ	<p>2.1 คณะกำหนดนโยบายให้อาจารย์มีการคิดค้นพัฒนาวิธีการสอนใหม่ๆ</p> <p>2.2 กำหนดหน่วยงานวิชาการระดับคณะให้มีบุคลากรสนับสนุนการผลิตนวัตกรรมทางการศึกษาของอาจารย์</p> <p>2.3 มีการจัดสรรทุนวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียน</p> <p>2.4 กำหนดให้อาจารย์จัดทำใบประมวลรายวิชา(course syllabus) ที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในแต่ละภาคเรียน และชี้ให้เห็นถึงการสอนที่เปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากเดิม</p> <p>2.5 กำหนดให้อาจารย์ระบุนวัตกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ได้พัฒนาขึ้นในแบบฟอร์มการรายงานผลการปฏิบัติงานในแต่ละปี</p> <p>2.6 เผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ที่เกี่ยวกับนวัตกรรมการเรียนการสอนในเอกสารข่าวสารการวิจัยของภาควิชา/ หลักสูตรและคณะ</p>
3. การสร้างเครือข่าย	<p>3.1 จัดประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมเรียนการสอนใหม่ในกลุ่มอาจารย์ภายในหรือคณะทุกปี</p> <p>3.2 มีการสร้างเครือข่ายวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนในสาขาต่าง ๆ ภายในคณะ/มหาวิทยาลัยหรือนอกคณะ/มหาวิทยาลัย</p> <p>3.3 ยกย่องเชิดชูเกียรติอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนโดดเด่น</p>

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษา	1.1 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการสำรวจความต้องการจำเป็น (need assessment) ของนักศึกษาปี 1 ตั้งแต่ช่วงที่มีการประชุมนิเทศนักศึกษาและนำเสนอผลการสำรวจต่อหน่วยงานที่ให้บริการ
2. การจัดบริการแก่นักศึกษา	<p>มีการจัดหน่วยบริการแก่นักศึกษาให้ครอบคลุมความต้องการจำเป็น โดยอย่างน้อยมีบริการต่อไปนี้</p> <p>2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>2.2 การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <p>2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา</p> <p>2.4 การบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า</p> <p>2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า</p>
<p>2.1 การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> • สื่อการเรียนการสอน • งานทะเบียน 	<p>2.1.1 มีการจัดสรรทรัพยากร พัฒนาการเรียนรู้ที่หลากหลายและเข้าถึงบริการได้ง่าย เช่น สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย ศูนย์การเรียนรู้ ห้องสมุด เป็นต้น</p> <p>2.1.2 มีการจัดระบบงานทะเบียนที่สามารถให้บริการได้รวดเร็วคล่องตัว</p>

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>2.2 การบริการด้านสภาพภาพเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต</p> <ul style="list-style-type: none"> • หอพัก • สภาพแวดล้อมในสถาบัน • สภาพห้องเรียน • สถานที่ออกกำลังกาย การบริการอนามัย • การจัดจำหน่ายอาหาร 	<p>2.2.1 มีหน่วยงานดูแลคุณภาพของหอพักในศูนย์การศึกษาหรือนอกมหาวิทยาลัยและให้ข้อมูลเกี่ยวกับหอพักที่มีคุณภาพปลอดภัยแก่นักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาเข้าใหม่</p> <p>2.2.2 มีการบำรุงดูแลรักษาสภาพแวดล้อมตลอดเวลา</p> <p>2.2.3 มีระบบการดูแลสภาพห้องเรียนที่เหมาะสม (แสงสว่าง สื่ออุปกรณ์ในห้องเรียน สภาพโต๊ะเก้าอี้)</p> <p>2.2.4 มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเปิดให้ใช้บริการอย่างเต็มที่ มีระบบดูแลสุขภาพและการให้บริการอนามัยที่สะดวก</p> <p>2.2.5 มีระบบดูแลการจัดจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม</p>
<p>2.3 การบริการด้านการให้คำปรึกษา</p>	<p>2.3.1 อาจารย์ทุกคนจัดทำและตีพิมพ์ตารางเวลา การให้นักศึกษาเข้าพบหน้าห้องเพื่อให้คำปรึกษาด้านวิชาการ</p> <p>2.3.2 มีหน่วยบริการระดับคณะ/ หลักสูตร ให้คำปรึกษาทั้งที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยผู้ให้คำปรึกษาเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา</p> <p>2.3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว</p>
<p>2.4 การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า</p>	<p>คณะมีการจัดบริการหน่วยบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษา/ ศิษย์เก่า และมีระบบการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ที่ทำให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้เร็ว ทันสมัย และเข้าถึงได้ง่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> • ทูตผู้เยี่ยมชมการศึกษา • แหล่งทุนการศึกษาต่อ • การบริการจัดหางาน • แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ • ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
2.5 การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	2.5.1 คณะมีหน่วยงาน(อาจารย์) ที่ทำหน้าที่ติดต่อประสานงานจัดหาแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพแก่นักศึกษา และการพัฒนาศิษย์เก่าด้านวิชาการและวิชาชีพ 2.5.2 มีการประเมินคุณภาพของการดำเนินโครงการทุกครั้ง
3. การประเมินคุณภาพของการให้บริการ	3.1 คณะจัดให้มีกรรมการตรวจสอบติดตามการจัดให้บริการของหน่วยงานที่ให้บริการทุกปี 3.2 ให้นำหน่วยบริการทำการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้จากคณะทุกด้านอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง 3.3 ให้นำหน่วยบริการทำการประเมินคุณภาพชีวิตของนักศึกษา 3.4 ให้นำหน่วยบริการทุกหน่วยจัดทำข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานทั้งปริมาณและคุณภาพของการให้บริการทุกภาคเรียน 3.5 ให้นำหน่วยบริการทุกหน่วยเสนอรายงานผลการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อบริการที่ได้รับผลการประเมินคุณภาพชีวิตนักศึกษา และข้อมูลสถิติผลการปฏิบัติงานแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามทุกภาคเรียน 3.6 ให้นำหน่วยบริการทุกหน่วยเสนอแผนการปรับปรุงการให้บริการและผลที่ได้รับแก่คณะกรรมการตรวจสอบติดตาม ทุกภาคเรียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นก่อนนำไปปฏิบัติ 3.7 ให้อาจารย์ทุกคนรายงานผลการปฏิบัติงานของตนเองด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในรายงานผลการปฏิบัติงาน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. กรอบแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาของคณะ</p>	<p>1.1 มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทั้งโดยคณะและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคณะและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (NQF) ในแต่ละระดับการศึกษา</p> <p>1.2 มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรม โดยองค์การนักศึกษาครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> • กิจกรรมวิชาการ • กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ • กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม • กิจกรรมนันทนาการ • กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม <p>1.3 มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ครอบคลุมกิจกรรมทุกประเภทอย่างเหมาะสม โดยมีคณะกรรมการพิจารณาโครงการหรือแผนงานการจัดกิจกรรมที่อาศัยหลักการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น สถานักศึกษา คณะกรรมการนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของกิจกรรม</p>
<p>2. การจัดกิจกรรมของนักศึกษา</p>	<p>2.1 สนับสนุนให้องค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมให้ครบทุกประเภทในแต่ละปีการศึกษา</p> <p>2.2 การจัดทำข้อเสนอโครงการ โดยองค์การนักศึกษาควรมีการระบุคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรม เป้าหมายของจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม วิธีการดำเนินการและการประเมินผล</p> <p>2.3 มีการกำหนดนโยบายและดำเนินการให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การติดตามประเมินผล	<p>3.1 ควรกำหนดให้นักศึกษาทุกคนแสดงหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อบรรจุในแฟ้มผลงาน</p> <p>3.2 ฝ่ายกิจการนักศึกษามีการจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ รูปแบบกิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ผลการดำเนินงาน คุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาผลกระทบที่เกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายจริงในการดำเนินงาน</p> <p>3.3 ฝ่ายกิจการนักศึกษาเสนอรายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา</p> <p>3.4 ฝ่ายกิจการนักศึกษานำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป</p>

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 : มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. ระบบบริหารงานวิจัยและการจัดหาสิ่งสนับสนุน</p>	<p>1.1 จัดระบบบริหารงานวิจัยซึ่งสามารถเชื่อมโยงภารกิจด้านการวิจัยกับภารกิจด้านการผลิตบัณฑิต การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานมีลักษณะบูรณาการ สอดคล้องไปในทางเดียวกัน และบรรลุเป้าหมายโดยรวมของคณะ ขณะเดียวกันก็เป็นระบบงานที่ปราศจากความซ้ำซ้อนและมีขั้นตอนที่เหมาะสมกับระดับการตัดสินใจ</p> <p>1.2 จัดหาทรัพยากรและ/ หรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างพอเพียง ทั้งทรัพยากรการเงิน แหล่งค้ำค้ำห้องปฏิบัติการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ</p> <p>ทรัพยากรการเงิน หมายถึง ทุนสนับสนุนการวิจัย โดยเฉพาะสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยหรือห้องปฏิบัติการวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยที่ลุ่มลึกและผลิตผลงานระดับสากล อย่างต่อเนื่อง</p> <p>งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ งบประมาณสนับสนุน นักศึกษาบัณฑิตศึกษา เป็นต้น</p> <p>ในด้านแหล่งค้ำค้ำทางวิชาการ นอกจากหนังสือ วารสาร ทั้ง hard-copy และ on-line แล้ว ยังหมายรวมถึง การสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุน visiting professor การสนับสนุน การไปร่วมทำงานวิจัยนอกมหาวิทยาลัย ทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น</p> <p>สำหรับความหมายของห้องปฏิบัติการจะหมายรวมถึงศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยงานสามารถใช้ร่วมกันได้</p> <p>1.3 จัดระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้านต่อไปนี้ ข้อมูลด้านแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ข้อมูลด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัย ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและการสนับสนุนของมหาวิทยาลัย ข้อมูลด้านการส่งเสริมของคณะในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร</p>

เรื่องที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
2. กลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อการวิจัย	<p>การซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญาและข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการวิจัย</p> <p>2.1 จัดทำแผนทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย เริ่มจากวิเคราะห์กำลังคนวางแผนกำลังคน กำหนดคกฏเกณฑ์/ แนวทางส่งเสริมให้บุคลากรทำวิจัยและการรับเข้าบุคคล (ทั้งคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา) ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยของคณะ</p> <p>2.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่ อาจเริ่มจากการฝึกอบรม การทำงานวิจัยภายใต้การแนะนำหรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไปการมีโอกาทำงานวิจัยในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมทีมวิจัยชั้นนำนอกมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>อย่างไรก็ตามการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือ การส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีม ที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษามหาบัณฑิตศึกษา/ ผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง</p> <p>นอกจากการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยแล้วควรจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยโดยเคร่งครัด</p> <p>2.3 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย อาทิ การยกย่อง การให้ผลตอบแทนและหรือรางวัลแก่นักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับการค้นคว้าวิจัย การสร้างบรรยากาศของการแข่งขันเพื่อสร้างผลงานวิจัย</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. กลไกส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการวิจัย	3.1 วางแนวทางสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอก โดยวิธีการต่างๆ ประกอบด้วย การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การประชุมกลุ่มตัวอย่าง(focus group) กับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ การติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ(feed back) จากความร่วมมือที่อยู่เดิม วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ตลอดจนการร่วมใช้ทรัพยากร โดยเฉพาะอุปกรณ์ เครื่องมือที่มีราคาสูงหรืออุปกรณ์เฉพาะด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากการวิจัยและงานสร้างสรรค์

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>1. กลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์และการนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>1.1 จัดระบบส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ทั้งการนำเสนอในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่ ในวารสาร เช่น การจัดระบบพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ หรือตีพิมพ์ในวารสาร การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงาน การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานที่ได้รับ การตีพิมพ์ การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย</p> <p>1.2 จัดระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย โดยยังความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์</p> <p>1.3 จัดระบบสนับสนุนการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของนักวิจัย ได้แก่ การเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์เพื่อสร้างความร่วมมือเชิงวิชาการระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ การสนับสนุนการเจรจาเชิงธุรกิจในการซื้อขายทรัพย์สินทางความรู้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ทั้งนี้ โดยรักษาสิทธิของนักวิจัย</p> <p>การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่นักวิจัย</p>
<p>2. กลไกสนับสนุนการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์</p>	<p>2.1 สนับสนุนการสร้างเครือข่าย เผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ โดยเป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงกับนักวิชาการ นักศึกษา ชุมชนและองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชน ผ่านทางระบบ Intranet และ Internet โดยเป็นระบบที่เหมาะสมทั้งด้านความเร็วของระบบเชื่อมโยงและจำนวนการเชื่อมโยงกับเครือข่ายอื่น</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
	2.2 จัดระบบประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เชิงรุก โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนด้านการประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายตลอดจนถึงการติดตามข้อมูลป้อนกลับ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 : มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบาย แผนดำเนินงานและการปฏิบัติตามแผน	1.1 คณะ จัดทำนโยบาย แพลตฟอร์มและแผนดำเนินงานของการบริการวิชาการแก่สังคม 1.2 คณะกรรมการและ/ หรือหน่วยงานเพื่อบริการวิชาการ คณะและหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ ของคณะ ดำเนินการให้บริการวิชาการตามแผนดำเนินงานที่กำหนด
2. ระบบและกลไกในการบริการวิชาการ	2.1 มีการกำหนดภาระงานของบุคลากรให้ชัดเจน โดยเฉพาะคณาจารย์ ทั้งภาระงานด้านการสอน การวิจัย และการให้บริการวิชาการ โดยมีระบบการเทียบเคียงทดแทนระหว่างงานด้านต่าง ๆ 2.2 มีหลักเกณฑ์และระเบียบในการให้บริการวิชาการ 2.3 สร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการวิชาการตามความถนัด 2.4 จัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์เพื่อสามารถให้บริการทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ให้บริการทางวิชาการ โดยคณะจัดหาโครงการบริการทางวิชาการให้ 2.6 จัดระบบให้อาจารย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการวิชาการเป็นที่เล็งถ่ายทอดและชักจูงอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมงานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้
3. การประเมินผลการดำเนินงานในการบริการทางวิชาการ	3.1 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในการบริการทางวิชาการ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่สูงขึ้นในการบริการทางวิชาการ 3.2 มีการประเมินผลดำเนินงานในการบริการทางวิชาการเปรียบเทียบกับแผนการดำเนินงาน และเป้าหมายของ คณะ 3.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงการบริการวิชาการ

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
4. บูรณาการระหว่างบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	4.1 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการ/กิจกรรมบริการทางวิชาการว่าสัมพันธ์กับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างไร และจัดทำแผนการบูรณาการการบริการทางวิชาการกับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 4.2 ประเมินสัมฤทธิ์ผลของการบริการทางวิชาการที่มีต่อการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 4.3 นำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างบริการทางวิชาการกับภารกิจด้านอื่น ๆ ของคณะ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 : มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การพัฒนาด้านนโยบายและการดำเนินงาน	1.1 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ 1.2 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีแผนงานรองรับนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจน มีแผน/ขั้นตอนการดำเนินงาน มีความสอดคล้องกับนโยบาย และปฏิบัติได้ 1.3 คณะ / หลักสูตรวิชา มีการกำหนดกิจกรรม/ โครงการที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องตามแผนงาน เป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคม และมีความหลากหลาย มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี
2. การพัฒนาด้านการส่งเสริม	2.1 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีการสร้างสรรค์บรรยากาศ เช่น มีการประดับอาคารด้วยผลงานศิลปะ มีการแต่งสภาพแวดล้อมด้วยงานศิลปะ มีกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงและพัฒนาบรรยากาศอย่างสม่ำเสมอ 2.2 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีการส่งเสริมงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ระดับองค์กรหรือชุมชน ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ 2.3 คณะมีการจัดอบรม ประชุม เสวนาทางวิชาการ ในระดับองค์กร ระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือนานาชาติ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
3. การพัฒนาด้านการสนับสนุน	3.1 คณะมีการกำหนดงบประมาณดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรม มีการใช้งบประมาณตามที่ตั้งไว้ มีการดำเนินการเพื่อจัดหางบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก และมีความต่อเนื่องในการได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายในหรือภายนอก 3.2 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม มีการเผยแพร่ข้อมูล มีการสำรวจผลการใช้ข้อมูล และมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัย 3.3 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีการรณรงค์การบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมในองค์กร

เรื่องที่ต้องพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
4. การพัฒนาด้านการสร้างมาตรฐาน	<p>4.1 คณะ มีการกำหนด/ การสร้างมาตรฐาน ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีระบบการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ</p> <p>4.2 คณะ ได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น บุคลากร ได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p>4.3 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิง</p>
5. การพัฒนาด้านการเผยแพร่	<p>5.1 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p> <p>5.2 คณะ/ หลักสูตรวิชา จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p> <p>5.3 คณะ/ หลักสูตรวิชา มีการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่ายและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง</p>

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : คณะกรรมการบริหารคณะใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันคณะให้แข่งขันได้ในระบบสากล

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. การมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ และนโยบายของคณะ	1.1 คณะกรรมการบริหารคณะมีส่วนร่วมในการกำหนดให้ความเห็นชอบทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของคณะ 1.2 มีการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ และนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม 1.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจริงตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ และติดตามการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
2. กระบวนการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย	2.1 คณะกรรมการบริหารคณะมีการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของคณะอย่างครบถ้วน 2.2 มีการส่งเอกสารการประชุมให้กรรมการบริหารคณะล่วงหน้าเฉลี่ย 7 วัน 2.3 มีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน 2.4 มีการรวมการดำเนินงานเข้ารวมการประชุมทุกครั้ง เฉลี่ยร้อยละ 80 ของกรรมการทั้งหมด 2.5 มีการเปิดเผยรายงานประเมินตนเอง ประวัติกรรมการบริหารทุกท่าน และรายงานการเงินของคณะ
3. มีการติดตามผลการปฏิบัติงานของระบบงานที่สำคัญ	3.1 มีการติดตามผลการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในของคณะกรรมการบริหารคณะ 3.2 มีการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ และมีระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย ทุกระดับที่สำคัญ 3.3 มีการติดตามผลระบบการบริหารงานทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรอื่น ๆ ของคณะ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 : ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของคณะ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. กระบวนการสรรหาผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ	1.1 มีเกณฑ์และระเบียบการคัดเลือกผู้บริหารหน่วยงานเป็นระบบชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาที่มีสิทธิแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วม 1.2 มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงาน 1.3 มีการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารแสดงวิสัยทัศน์การนำองค์กร
2. ผู้บริหารได้ดำเนินการบริหารโดยใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่	2.1 จัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน 2.2 มีการกำหนด ตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ 2.3 มีการติดตามผลสัมฤทธิ์ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 2.4 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลของคณะให้เป็นระบบฐานข้อมูลที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรม สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้ 2.5 มีความสามารถในการบริหารงบประมาณ และการบริหารรายได้ต่างๆ อย่างสมดุล 2.6 มีการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของคณะให้เกิดประโยชน์สูงสุด 2.7 เปิดโอกาสให้บุคลากรในคณะหรือชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการคณะ 2.8 มีความสามารถในการกำกับ ติดตาม ดูแลผลการดำเนินงานของคณะ
3. กระบวนการประเมินศักยภาพและผลปฏิบัติงานของผู้บริหาร	3.1 มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีของผู้บริหารประจำปี 3.2 มีการกำกับ ติดตาม และประเมินการทำงานของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ โดยคณะกรรมการอิสระ
4. กระบวนการเพิ่มศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมิน	4.1 มีการฝึกอบรมภาวะผู้นำของผู้บริหาร 4.2 มีการติดตามประเมินผลของการเพิ่มศักยภาพของผู้นำ 4.3 มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 : มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบการพัฒนาสู่องค์กรการเรียนรู้	1.1 มีระบบในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่นบุคลากรทุกคน 1.2 มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมและมีการใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ / หลักสูตรวิชา 1.3 มีระบบในการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอก ด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของคณะ / หลักสูตรวิชา 1.4 มีระบบการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่คณะ/หลักสูตรวิชา
2. กลไกที่จะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล	2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการจัดการความรู้แก่นบุคลากรทุกระดับ เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบมีงบประมาณที่ชัดเจน 2.2 มีกลไกสร้างชุมชนนักปฏิบัติในการจัดการความรู้ให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 2.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอก ด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของคณะ / หลักสูตรวิชาและสังคม 2.4 มีกลไกในการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่คณะ / หลักสูตรวิชาและสังคม
3. กิจกรรมที่ควรดำเนินการ	3.1 มีเป้าหมายและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนในการจัดการความรู้ 3.2 มีแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ 3.3 มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ 3.4 มีการเผยแพร่นวัตกรรมด้านการจัดการความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดประชุมสัมมนา การจัดพิมพ์เป็นวารสาร ทั้งนี้เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรม 3.5 มีชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในคณะและภายนอกคณะ 3.6 มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในคณะ 3.7 มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 : มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคล	<p>1.1 มีการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ เป็นไปอย่างโปร่งใสและเขียนแนวปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษร</p> <p>1.2 มีการจัดทำการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) การประเมินผลการปฏิบัติ (job evaluation) ที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า-ออก ของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตาม</p> <p>1.3 จัดทำระบบด้านการพัฒนาบุคลากรทุกกลุ่ม โดยการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว เพื่อให้มีบุคลากรที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและการขอผลงานทางวิชาการในสาขางานที่เกี่ยวข้อง</p>
2. การส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูง	<p>2.1 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์ เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์ทราบโดยเร็ว มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพในการขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านงานเอกสาร/งานธุรการ</p> <p>2.2 ยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกคณะ การจัดบรรยายพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ การพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ</p> <p>2.3 จัดระบบพี่เลี้ยงให้ผู้มีประสบการณ์ได้รับรางวัลช่วยเหลือสนับสนุนอาจารย์รุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่าง ๆ</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. การธำรงรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ	<p>3.1 มีการหา training needs ของบุคลากร ทั้งในสายอาจารย์และสายสนับสนุน ให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตน ให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินได้</p> <p>3.2 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกันผู้ได้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและได้ร่วมมือกันทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนาางานร่วมกัน</p> <p>3.3 มีการประเมินผลความพึงพอใจของบุคลากรทุกกลุ่มทุกระดับอย่างเป็นระบบ มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการพัฒนาให้บุคลากรในองค์กรมีความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้น</p> <p>3.4 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศของการทำงาน การให้สวัสดิการ การดูแลบุคลากรในองค์กรทุกคนอย่างเสมอภาค ทั้ดเทียมกัน สร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 : มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. คณะกรรมการหรือคณะทำงาน	1.1 ตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานโดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของคณะ 1.2 ระบุรายละเอียดของการทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน กำหนดระยะเวลาให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานฯ อย่างสม่ำเสมอ
2. การกำหนดปัจจัยเสี่ยง	2.1 วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา 2.2 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงโดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง 2.3 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายโดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัย และดำเนินการแก้ไขลดหรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
3. การสร้างแผนการจัดการความเสี่ยง	3.1 วิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ 3.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยง และ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยง เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง การฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า คุณค่า)
4. การสรุปผลและบูรณาการ	4.1 ดำเนินการตามแผนฯ รายงานความก้าวหน้าหรือความแล้วเสร็จของการดำเนินงานตามแผน 4.2 สรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงาน ปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไข พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 : มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และ งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. มีระบบและกลไกในการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย	<p>1.1 มีการจัดทำระบบทางการเงิน โดยเริ่มจากการจัดทำแผนกลยุทธ์คณะเพื่อต้องการทราบว่า คณะมีทิศทางพัฒนาไปในทิศทางใด มีการกำหนดภารกิจและจัดสรรงบประมาณภารกิจหลัก ทั้ง 4 ด้าน รวมทั้งจุดเน้นของ คณะ มีการจัดทำแผนงบประมาณ (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) แผนการจัดหาเงินจากแหล่งต่าง ๆ และแผนการใช้จ่ายให้สอดคล้องกัน</p> <p>1.2 มีการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของคณะในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมายและมีแผนใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้ รายจ่าย เป็นไปอย่างเหมาะสม</p> <p>1.3 มีระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่เพียงพอ ทันสมัย ครบถ้วน สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับของคณะได้ ฐานข้อมูลทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องเรียนรู้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน</p>
2. การตรวจสอบการเงินและงบประมาณ	<p>2.1 มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เพื่อจะได้รู้ถึงสถานะของเงินรายได้ หักค่าใช้จ่ายแล้ว คณะมีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของคณะในช่วงถัดไปและรายงานทางการเงินเป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหาร ได้ทราบว่า ได้ใช้จ่ายเงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้าง</p> <p>2.2 มีหน่วยตรวจสอบภายในของมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยให้ถูกต้องเป็นระบบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับหน่วยปฏิบัติ</p> <p>2.3 ผู้บริหารระดับสูงจะต้องติดตามผลการใช้จ่ายเงินจากรายงานทางการเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย ต้องติดตามตรวจสอบและหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
3. มีการรายงานทางการเงินให้ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหาร	3.1 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของคณะและคณะกรรมการบริหาร 3.2 ผู้บริหารนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปเป็นข้อมูลในการวางแผน และการตัดสินใจ 3.3 คณะมีการนำข้อมูลทางการเงินไปวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และวิเคราะห์สถานะทางการเงินตลอดจนความมั่นคงขององค์กร

ตัวบ่งชี้ 8.2 : มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกคณะร่วมกัน

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. นโยบายการบริหารทรัพยากร	1.1 กำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของคณะ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. กลไกการบริหารทรัพยากร	2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาความต้องการในการใช้ทรัพยากรของคณะ ศึกษาวิเคราะห์ผลที่ได้และวางแผนกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
3. ระบบฐานข้อมูลทรัพยากร	3.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่สามารถใช้ร่วมกันได้ รวมทั้งฐานข้อมูลทรัพยากรภายนอกคณะที่มีความเกี่ยวข้อง และสามารถใช้ร่วมกันได้กับพันธกิจของคณะ
4. ระบบติดตามผล	4.1 มีการติดตามผลการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอก คณะร่วมกันตามนโยบายและแผนการใช้ทรัพยากรที่ คณะกำหนด 4.2 รายงานผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยงาน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 : มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบประกันคุณภาพ	<p>1.1 คณะ / หลักสูตรวิชา อาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของ คณะ / หลักสูตรวิชา โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่ คณะพัฒนาขึ้นเอง</p> <p>1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
2. กลไกการประกันคุณภาพ	<p>2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของ คณะ ต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน โดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกคณะ</p> <p>2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม</p> <p>2.3 มีกลไกการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตรหรือสาขาวิชา ระดับคณะถึงระดับคณะเพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด</p> <p>2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน</p> <p>2.5 มีกลไกการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง</p>

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
<p>3. มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์คุณภาพ</p>	<p>3.1 การกำหนดมาตรฐานที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอกโดยหน่วยงานต่าง ๆ</p> <p>3.2 ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมดและต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิตหรือผลลัพธ์</p> <p>3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ นั้น ๆ และที่สำคัญต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>4. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ</p>	<p>4.1 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องและสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล หลักสูตร ภาควิชา และคณะ</p> <p>4.2 ระบบฐานข้อมูลข้างต้นเป็นระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกับระบบฐานข้อมูลหลักของคณะ ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อการวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงเพื่อการปรับปรุงพัฒนา</p>
<p>5. การจัดการความรู้ด้านการประกันคุณภาพ</p>	<p>5.1 มีการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่คณาจารย์และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>5.2 ส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ๆ</p> <p>5.3 จัดให้มีการเผยแพร่ นวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดประชุมสัมมนา จัดพิมพ์วารสาร เพื่อส่งเสริมและยกย่องเจ้าของนวัตกรรม</p> <p>5.4 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอกคณะ</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 : มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

เรื่องที่ควรพิจารณา	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา
1. ระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	<p>1.1 คณะมีระบบการประกันคุณภาพที่ครอบคลุมการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพให้แก่นักศึกษาทุกคน ทั้งเพื่อสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ และเพื่อส่งเสริมให้มีการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>1.2 ระบบประกันคุณภาพที่ส่งเสริมให้นักศึกษานำไปใช้กับกิจกรรมของนักศึกษาควรเชื่อมโยงกับระบบประกันคุณภาพของคณะและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา ซึ่งอาจเริ่มจาก 5 ส. PDCA เป็นต้น</p>
2. กลไกการดำเนินการ	<p>2.1 มีกลไกในการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา เช่น มีคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบมีงบประมาณที่ชัดเจน</p> <p>2.2 มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ</p> <p>2.3 นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส. PDCA ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษาครบทุกกิจกรรม</p> <p>2.4 นักศึกษามีเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในคณะและระหว่างคณะ</p>
3. การติดตามประเมินผล	<p>3.1 ติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาและที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของคณะ</p> <p>3.2 นำผลการประเมินไปพัฒนาปรับปรุงกระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p>

บทที่ 5

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะตามระบบและกลไกที่คณะได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมินและคณะที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบาทบัญญัติแห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 โดยคณะต้องวางแผนจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ ดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม

2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการประกันคุณภาพศึกษาระดับอุดมศึกษา ประจำปีส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น จึงใช้แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา¹ จัดทำขึ้น ดังปรากฏในตารางที่ 5.1 ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอน ตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน

D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือ เดือนที่ 1 - เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

C = กิจกรรมข้อที่ 3 - 8 ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจาก สมศ. กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน-พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)

¹ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา เมษายน 2550

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน ทีมหรือคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัย นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทราบและปฏิบัติโดยทั่วกัน เพราะต้องเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่เดือนมิถุนายนที่ผ่านมา

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพและเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดในการนำข้อมูลมาปรับปรุงคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติและมีความเป็นสากล

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.1 การเตรียมการของคณะก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

2.1.1 การเตรียมเอกสาร

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ทั้งนี้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ควรมีหัวข้อหลักดังนี้

- 1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
- 2) ข้อมูลเบื้องต้นของคณะ

ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ภารกิจ โครงสร้างการบริหารจัดการระบบและกลไกประกันคุณภาพของคณะ สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ภารกิจ วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
2. องค์ประกอบที่ 2. การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริหารทางวิชาการแก่สังคม

6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินตนเองโดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนา แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

(รายละเอียดการจัดทำ SAR ปรากฏในภาคผนวกที่ 2)

ข. จัดทำเอกสารอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

- 1) เอกสารอ้างอิง ควรเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง
- 2) หากเอกสารที่อ้างถึงเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารชุดใหญ่ให้ใช้วิธีหนึ่งในการระบุว่าเอกสารหรือข้อความที่กล่าวถึงอยู่ที่ใด เช่น ระบุหน้าที่อ้างอิง ทำแถบกระดาษสีแยกหน้ากระดาษหรือระบายสีเน้นข้อความ เป็นต้น
- 3) สำหรับเอกสารที่เป็นแผ่นปลิวหรือแผ่นพับ ควรจัดเก็บเป็นเล่มบาง ๆ ไว้หรือใส่แฟ้มไว้กันสูญหายหรือหลงอยู่กับเอกสารชุดอื่น
- 4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่อเครือข่ายที่สมบูรณ์หากเอกสารอ้างอิงอยู่ในเว็บไซต์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ๆ
- 5) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทางคือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงาน ในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่า จะเรียกดูเอกสารใดจากผู้ใด หน่วยงานไหน ชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไร หรืออาจจัดในแนวทางที่สอง คือ จัดนำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของบุคคลผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ การนำเสนอเอกสารในแนวทางแรก เพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้เร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่าง ๆ ได้ในคราวเดียว

2.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรทุกระดับ ควรมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญ ๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์ โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง

3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปราย ชักถามแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็น เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร

4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพหรือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร 1 – 3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรเตรียมตัวดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างถ่องแท้
- 2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและสถาบันเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้
- 3) มีรายชื่อ สถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
- 4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลเป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใด หรือพบใคร
- 5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไข ได้ทันที

2.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

- 1) จัดเตรียมห้องทำงานและ โต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมาก โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ
 - 2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ให้คณะผู้ประเมิน ใช้งานได้ตามความต้องการ
 - 3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง
 - 4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่น ๆ
 - 5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใด เพิ่มเติม
- ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิตนักศึกษา ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

2.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมิน

ก. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์จัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินภายในทราบ ทั้งนี้ แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน เป็นดังนี้ :

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายในสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือสถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ ต้องไม่เป็นบุคลากรในภาควิชาที่รับการประเมิน

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับสถาบัน

- ควรมีกรรมการอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ.

ข. จัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในและเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ (ถ้ามี) ให้คณะผู้ประเมินก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์ พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบัน คณะวิชาหรือหน่วยงานกับคณะผู้ประเมินให้คณะผู้ประเมินทราบรวมทั้งเบอร์โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อ

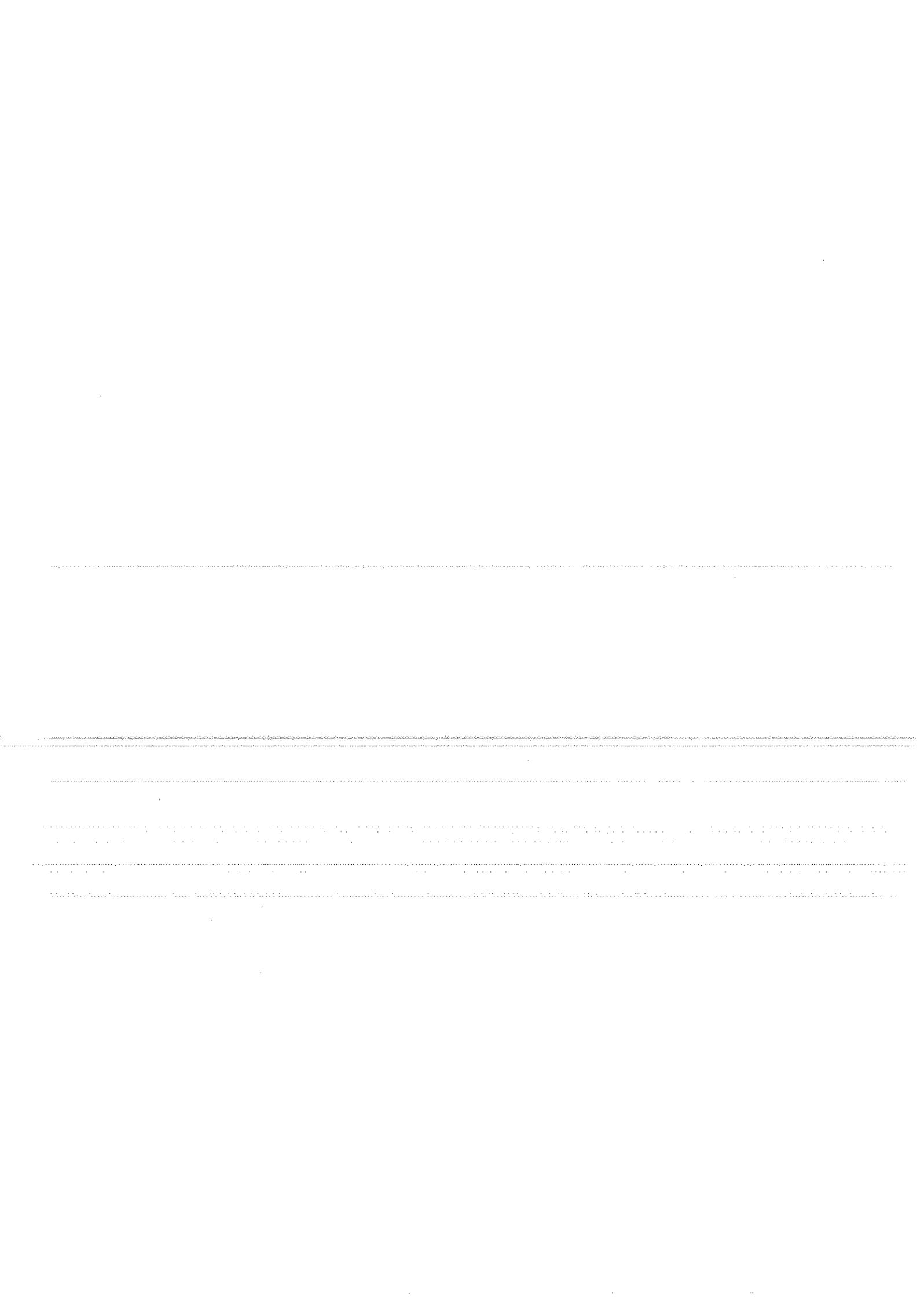
ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะผู้ประเมิน เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่าง ๆ เป็นต้น

2.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

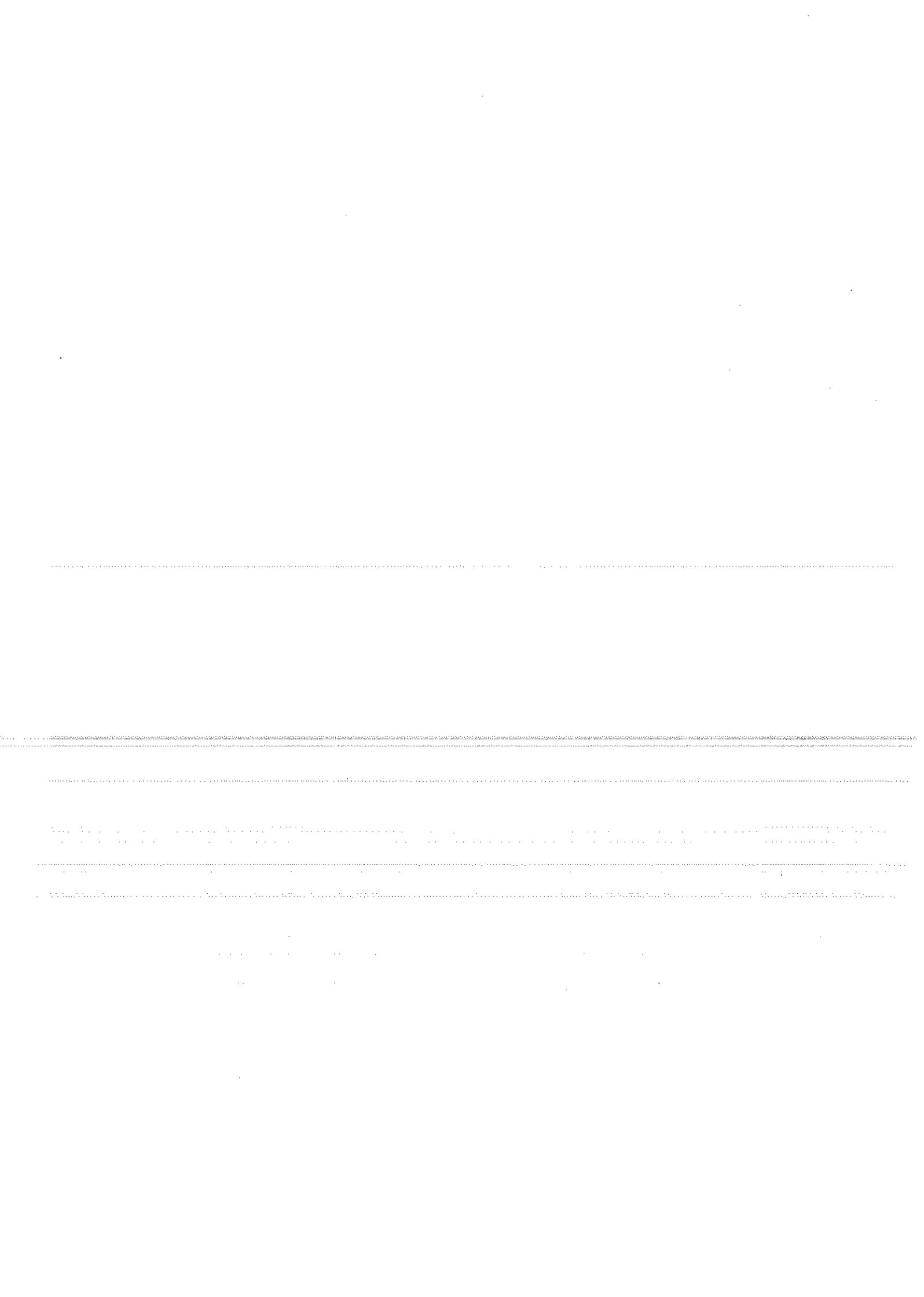
- 1) เปิดโอกาสให้นักกลางทุกระดับได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
- 2) บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถามหรือรับการสัมภาษณ์จากคณะผู้ประเมิน
- 3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่คณะผู้ประเมินต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงาน ภายในตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
- 4) ในกรณีที่คณะผู้ประเมินทำงานต่อหลังเวลาราชการควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่อำนวยความสะดวก
- 5) บุคลากรทั้งหมดควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะผู้ประเมินเมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ

- 1) ผู้บริหารภาควิชาคณะวิชาหรือสถาบันและผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลการประเมินเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาในระดับต่าง ๆ เพื่อวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรมงบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
- 2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสถาบันชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้นและตระหนักว่าทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย
- 3) ภาควิชา คณะวิชาและสถาบันอาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมินเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

กิจกรรมดำเนินการ	ด.ค. พ.ค.	มี.ย. ก.ค.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
(โปรแกรมวิชา)และหน่วยงาน เทียบเท่า																	
4 ประเมินระดับหลักสูตร(โปรแกรมวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า														●	●		
5 คณบดีในระดับหลักสูตร(โปรแกรม วิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า)มาจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับคณะ หรือหน่วยงานเทียบเท่าและแต่งตั้ง กรรมการประเมินระดับคณะและ หน่วยงานเทียบเท่า														●	●		
6 ประเมินระดับคณะหรือหน่วยงาน เทียบเท่า														●	●		
7 มหาวิทยาลัยนำในระดับคณะหรือ หน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และ เตรียมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย และแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับ มหาวิทยาลัย															●	●	
8 ประเมินระดับมหาวิทยาลัย														●	●		●

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). **มาตรฐานกิจการนักศึกษา**. กิตติยา ลีอ่อน. (2547). **โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในสำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ และคณะ. (2548). “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” รายงานการวิจัย เสนอต่อ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ และคณะ. (2548) **ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม** : รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปริ้นซ์ 93 จำกัด
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2549). **การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา**. รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2549). **ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย**. รายงาน การวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- นวลจิตต์ เขาวีรติพงศ์ และคณะ. (2545). **ชุดฝึกอบรมผู้บริหาร : ประมวลสาระการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ. ภาพพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2548). **การพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, Suan Dusit Rajabhat University – Internal Quality Assurance (SDU-QA)**.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2550). **คู่มือการประกันคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต**.
- วิจิตร ศรีสอ้าน. (2518). **หลักการอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง)**.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตาม
คำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา (สถาบันอุดมศึกษา 73 แห่ง) ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2549.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2541). แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2549). ยุทธศาสตร์และแผนงานวิจัยแบบบูรณาการระยะ
ปานกลาง พ.ศ. 2548-2550

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). มาตรฐานการศึกษาของชาติ.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด สหยาบถ์ออกและการพิมพ์.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2549). คู่มือการประเมิน
คุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทอง จำกัด.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). มาตรฐาน
การอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). คู่มือฝึกอบรมผู้ตรวจสอบ
คุณภาพการศึกษา.

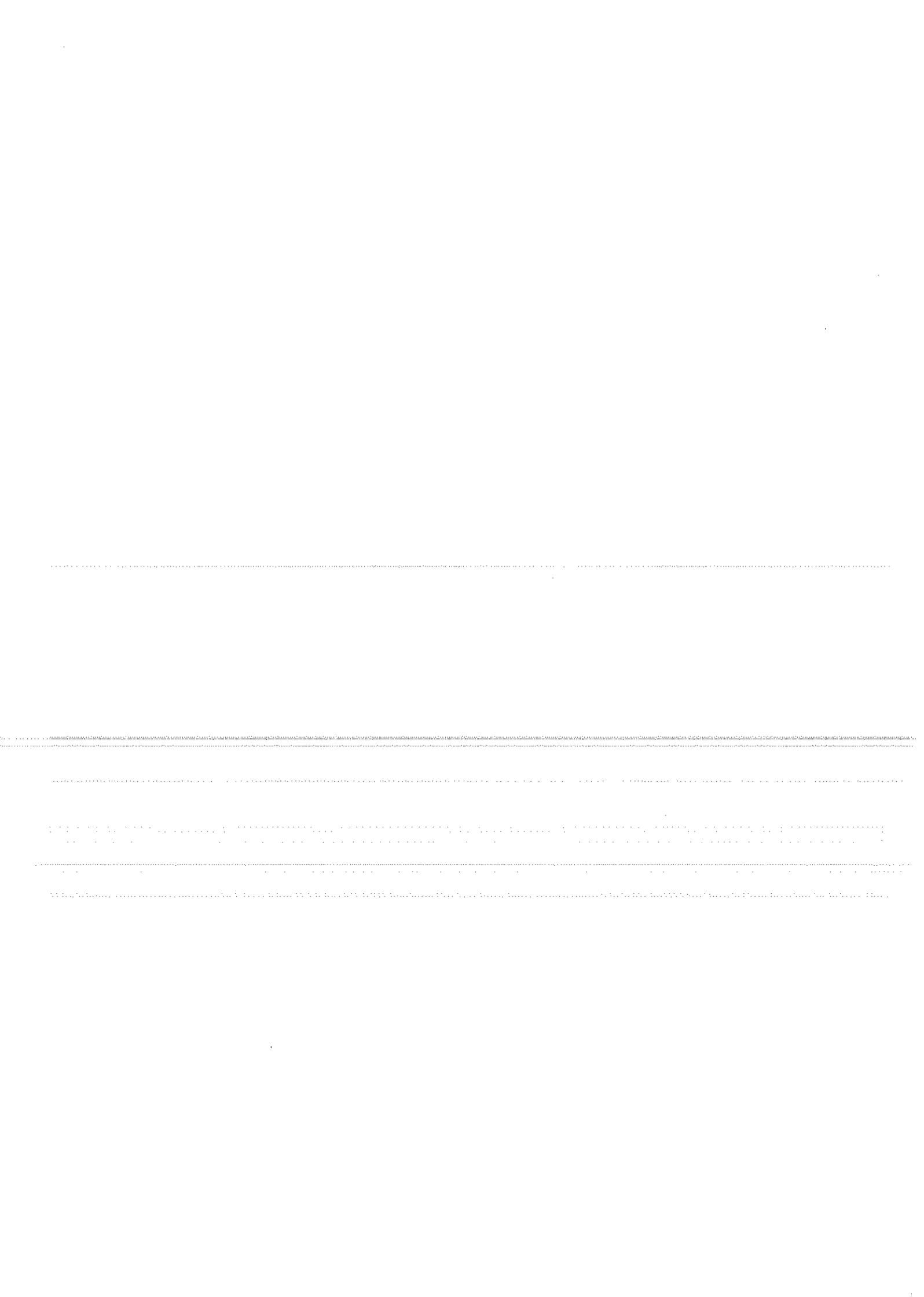
สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมผู้ประเมิน
คุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (ระดับคณะวิชา/หน่วยงาน
เทียบเท่า).

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). แผนพัฒนา
การศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549).

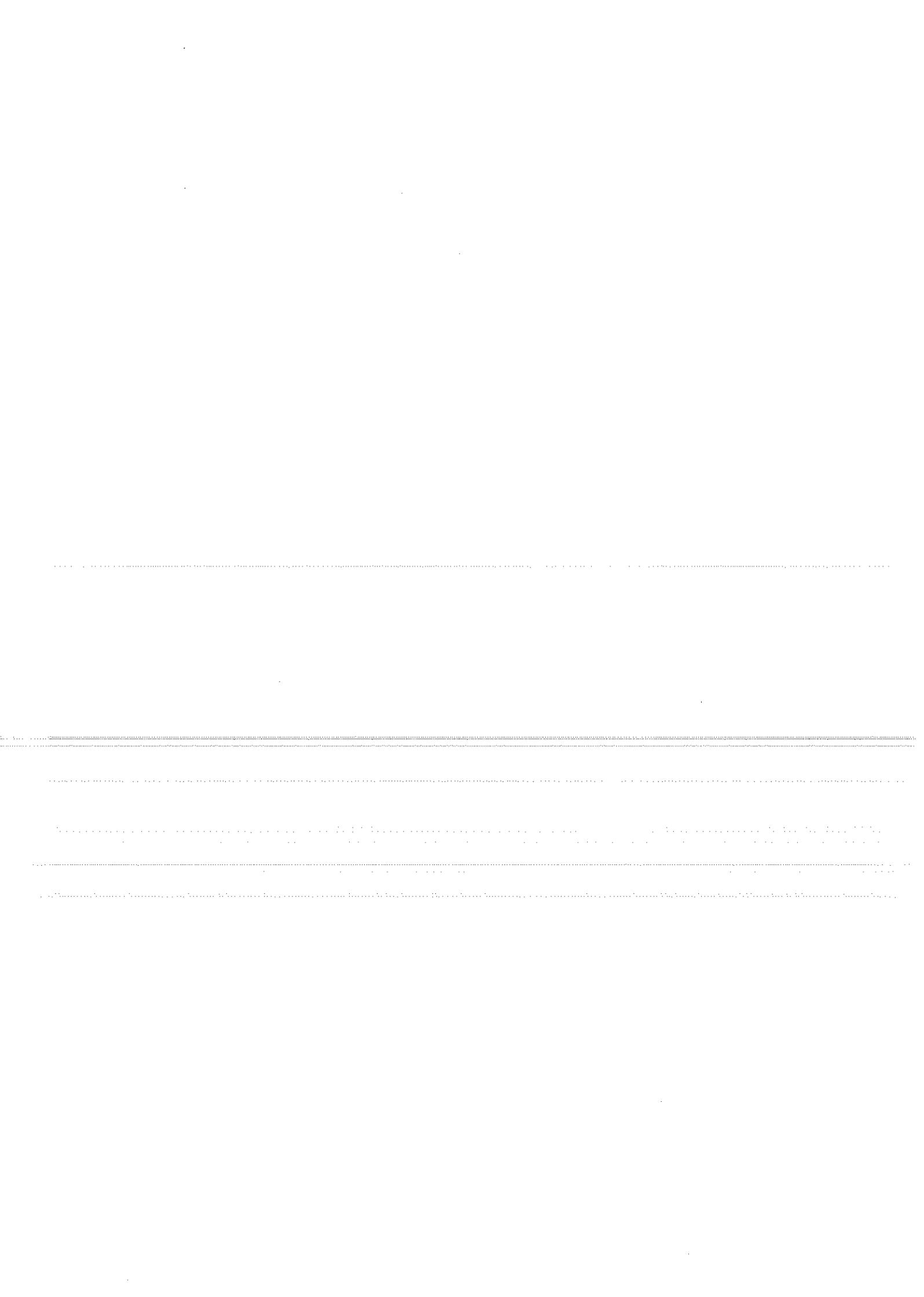
ภาษาอังกฤษ

Mackinnon, K.R. S.H. Walker & D.Davis. (2000). Benchmarking Manual for Australia Universities,
Higher Education Division, Department of Education. Training and Youth Affairs.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1
นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

กรรมการวิชาการ¹ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่าง ๆ กรรมการการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำระดับชาติ/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ¹ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศ ที่ได้รับเลือก หรือได้รับมอบหมายให้ร่วมเป็นคณะทำงาน หรือคณะดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการ หรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติหรือนานาชาติ

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ² หมายถึง การจัดการศึกษาที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด โดยกระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับการอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการการศึกษาไทยหลายรูปแบบ³ ดังนี้

1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)

เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนคิดและดำเนินการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ และเลือกแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเองตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นการส่งเสริมให้เกิดการแก้ปัญหา มากกว่าการจำเนื้อหาข้อเท็จจริง เป็นการส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและพัฒนาทักษะทางสังคมซึ่งวิธีการนี้จะทำได้ดีในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เพราะผู้เรียนมีระดับความสามารถทางความคิดและการดำเนินการด้วยตนเองได้ดี

เงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความรู้เดิมของผู้เรียน ทำให้เกิดความเข้าใจข้อมูลใหม่ได้ การจัดสถานการณ์ที่เหมือนจริง ส่งเสริมการแสดงออกและการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้โอกาสผู้เรียนได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึกสอนเพื่อน สรุป วิพากษ์วิจารณ์สมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ได้ดี

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประกันคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง :ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

² พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (องค์การมหาชน)

³ ดูเพิ่มเติม “รายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ.2542-2547”

2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (individual study)

เนื่องจากผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้หลายวิธี เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่สามารถตอบสนองผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ

2.1 เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดของผู้เรียนว่าคิดอะไร เข้าใจสิ่งที่เรียนอย่างไร แล้วแสดงออกมาเป็นกราฟฟิก

2.2 เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนด เพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน

2.3 เทคนิค Know-Want-Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมา นำเสนอหน้าชั้น ซึ่งอาจมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย

2.4 เทคนิคกระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

3) การเรียนรู้แบบสรุคนิยม (Constructivism)

การเรียนรู้แบบนี้มีความเชื่อพื้นฐานว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่ได้รับเพื่อค้นหาความจริง โดยมีรากฐานจากทฤษฎีจิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งนักทฤษฎีสรุคนิยมได้ประยุกต์จิตวิทยาและปรัชญาการศึกษาดังกล่าวในรูปแบบและมุมมองใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

3.1 กลุ่มที่เน้นกระบวนการรู้คิดในตัวบุคคล (radical constructivism or personal Constructivism or cognitive oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เน้นการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนรู้วิธีเรียนและรู้วิธีคิดเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.2 กลุ่มที่เน้นการสร้างความรู้โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social constructivism or socially oriented constructivist theories) เป็นกลุ่มที่เห็นว่า ความรู้คือ ผลผลิตทางสังคม โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นสองประการ คือ 1) ความรู้ต้องสัมพันธ์กับชุมชน 2) ปัจจัยทางวัฒนธรรมสังคมและประวัติศาสตร์มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

4) การเรียนรู้จากการสอนแบบเอส ไอ พี

การสอนแบบเอส ไอ พี เป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อฝึกทักษะทางการสอนให้กับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถเกี่ยวกับทักษะการสอน โดยผลที่เกิดกับผู้เรียนมีผลทางตรง คือ การมีทักษะการสอน การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะทางการสอน และผลทางอ้อม คือ การสร้างความรู้ด้วยตนเอง ความร่วมมือในการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนรู้

วิธีการสอนที่ใช้ในการสอน คือ การทดลองฝึกปฏิบัติจริงอย่างเข้มข้นต่อเนื่อง และเป็นระบบโดยการสอน แบบจุลภาค มีที่ให้ผู้เรียนทุกคนมีบทบาทในการฝึกทดลองตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด การฝึก ขั้นตอนการสอน คือ ขั้นความรู้ความเข้าใจ ขั้นสำรวจ วิเคราะห์และออกแบบการฝึกทักษะ ขั้นฝึกทักษะ ขั้นประเมินผล โครงสร้างทางสังคมของรูปแบบการสอนอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ ในขณะที่ผู้เรียนฝึกทดลองทักษะการสอนนั้น ผู้สอนต้องให้การช่วยเหลือสนับสนุนอย่างใกล้ชิด สิ่งที่จะทำให้การฝึกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ ความพร้อมของระบบสนับสนุน ได้แก่ ห้องปฏิบัติการสอน ห้องสื่อเอกสารหลักสูตรและการสอน และเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self - Study)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบสืบค้น (Inquiry Instruction) การเรียนแบบค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนแบบแก้ปัญหา (Problem Solving) การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) ซึ่งการเรียนการสอนแบบแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนี้ใช้ในการเรียนรู้ทั้งที่เป็นรายบุคคลและกระบวนการกลุ่ม

6) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)

การเรียนรู้แบบนี้เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เนื้อหาสาระ การฝึกปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะวิชาชีพ การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง โดยสถาบันศึกษามักร่วมมือกับแหล่งงานในชุมชน รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหากิจกรรม และวิธีการประเมิน

7) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)

การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัย ถือได้ว่าเป็นหัวใจของบัณฑิตศึกษา เพราะเป็นการเรียนที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยตรง เป็นการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้ และการทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยรูปแบบการเรียนการสอนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะใหญ่ ๆ ได้แก่ การสอนโดยใช้วิธีวิจัยเป็นวิธีสอน การสอนโดยผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัยของอาจารย์ การสอนโดยผู้เรียนศึกษางานวิจัยของอาจารย์และของนักวิจัยชั้นนำในศาสตร์ที่ศึกษา และการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน

8) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การจัดการเรียนรู้ในแบบนี้เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้สร้างสรรค์ความรู้ ความคิดด้วยตนเอง ด้วยการรวบรวม ทำความเข้าใจ สรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เหมาะสำหรับบัณฑิตศึกษา เพราะผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับศาสตร์ที่ศึกษามาในระดับหนึ่งแล้ว

วิธีการเรียนรู้เริ่มจากการทำความเข้าใจกับผู้เรียน ให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ตามแนวนี้นั้น จากนั้นทำความเข้าใจในเนื้อหาและประเด็นหลัก ๆ ของรายวิชา มอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดตามประเด็นที่กำหนด แล้วให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดในประเด็นต่าง ๆ

แยกทีละประเด็น โดยให้ผู้เรียนเขียนประเด็นเหล่านั้นเป็นผลงานในลักษณะที่เป็นแนวคิดของตนเองที่ผ่านการถกเถียง วิเคราะห์เจาะลึกจนตกผลึกทางความคิดเป็นของตนเอง จากนั้นจึงนำเสนอให้กลุ่มเพื่อนได้ช่วยวิเคราะห์วิจารณ์อีกครั้ง

การให้บริการวิชาการ¹ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใด ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการ หรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติ รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบให้เปล่า

โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน¹ หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่าง ๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการเกษตร ฯลฯ

ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- 1) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจซ่อม
- 2) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ทางการศึกษา
- 3) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- 4) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบให้เปล่า
- 5) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบในลักษณะการว่าจ้าง
- 6) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง

- 7) บริการศึกษา วิจัย สืบค้น การวางแผน การจัดการ
- 8) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- 9) บริการวางระบบ ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- 10) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน

โครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม¹ หมายถึง

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิด

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

ความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคารสถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/ โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดคนภูเขา นกกรงหัวจุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม หลักอื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้านในงานสัมมนาในระดับต่าง ๆ หรือ การณรงค์ให้บุคลากรและ นักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ขึ้น ในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติใน โอกาสหรือเทศกาล ต่าง ๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้อาณาจักรที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อ และค่านิยมเพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนาโดยให้นับ ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวนมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมใน วันสำคัญทางศาสนาต่าง ๆ เช่น งานหล่อเทียน การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้อง ละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรม ที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรม ในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของคนไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกเหนือจากการส่งเสริมให้เกิด การสร้างสรรค์ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชน ไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรม การแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทยและพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้นเพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้น เป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่น ๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ นั้นมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่าง ๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดง ภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียน นิทรรศการวัฒนธรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่น ๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากล และดนตรีประจำชนชาติต่าง ๆ การแสดงจินตลีลา ประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่าง ๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

การวิจัย หมายถึง กระบวนการคิดหาคำตอบของปัญหา หรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์¹ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

ระบบทวิภาค	-	สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
	-	สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้ง โครงการปกติและ โครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิต ต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)
ระบบไตรภาค	-	สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 39 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (13 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
	-	สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 27 หน่วยกิต ต่อปีการศึกษา (9 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i
 เมื่อ c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้น ๆ}}$$

นักศึกษภาคปกติ¹ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการโดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษภาคพิเศษ¹ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

นักวิจัย หมายถึง ข้าราชการที่เป็นเจ้าหน้าที่วิจัยและนักวิจัย หรือเป็นพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน โดยมีภาระหน้าที่ในการวิจัยในกรณีที่นักวิจัยมีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน

ระบบและกลไก¹ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยบุคลากร ทรัพยากร กฎเกณฑ์ มาตรการ แนวปฏิบัติ และปัจจัยต่าง ๆ เป็นกลไกให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ² หมายถึง รางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของรัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือวิชาชีพ หรือเป็นองค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับประเภทของรางวัลที่มอบ ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

วารสารระดับชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล² หมายถึง วารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล วารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compindex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRI Cultural Online Access) ฐานข้อมูล (ERIC (Education Database) หรือ ฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

ตัวอย่างแหล่งสืบค้นฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- 1) ISI = <http://portal.isiknowledge.com>.
- 2) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- 3) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- 4) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- 5) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- 6) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>
- 7) Pubmed = <http://www.pubmed.gov/>
- 8) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- 9) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- 10) Wilsom = <http://www.nova.edu/library/diis/lessons/wilsonweb/>

¹ ดูเพิ่มเติม “นโยบาย แนวทาง และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา” สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา

² ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

วารสารระดับนานาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล¹ หมายถึง วารสารที่คณะกรรมการ ต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย 1 คน และวารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

วารสารระดับชาติ¹ หมายถึง วารสารที่ตีพิมพ์บทความวิจัยจากนักวิชาการต่าง ๆ จากสถาบันต่าง ๆ และคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

หลักธรรมาภิบาล² มาจากคำว่า ธรรมะ + อภิบาล หมายความว่า หลักการบริหารจัดการ บ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ประกอบด้วยหลักพื้นฐาน 6 ประการ ดังนี้

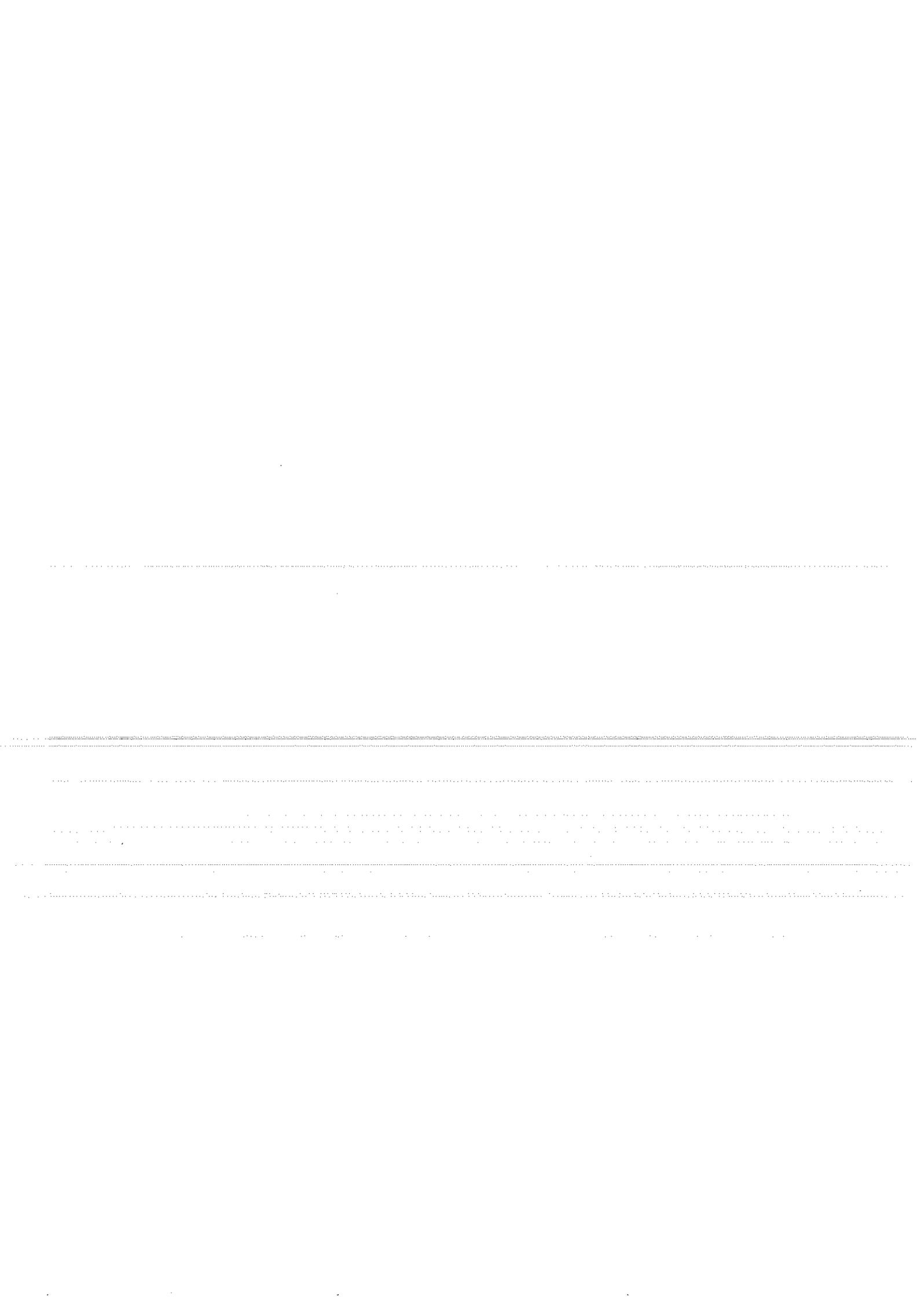
1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับทั้งผู้ออกกฎและผู้ปฏิบัติตามตลอดจนทุกคนในสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตาม
2. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม ซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบ ตลอดจนมีความชอบธรรมในการใช้อำนาจ
3. หลักความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก เปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว ไม่บิดเบือน หรือปิดบังบางส่วน
4. หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ทุกคนในสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เราทำ ทั้งร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข และร่วมรับผิดชอบ
5. หลักความรับผิดชอบต่อตรวจสอบได้ นอกจากจะต้องมีความรับผิดชอบต่อแล้วยังต้องสร้างกระบวนการให้หน่วยงานต่าง ๆ มาตรวจสอบได้ว่าการทำงานของเรโปร่งใสจริง
6. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มเงิน คุ้มเวลา คุ้มแรงงาน

องค์การนักศึกษา หมายถึง องค์การและ/หรือสภาและ/หรือสโมสรและ/หรือชมรมของนักศึกษาที่จัดตั้งขึ้น โดยความเห็นชอบและภายใต้การดูแลของสถาบันเพื่อดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตร

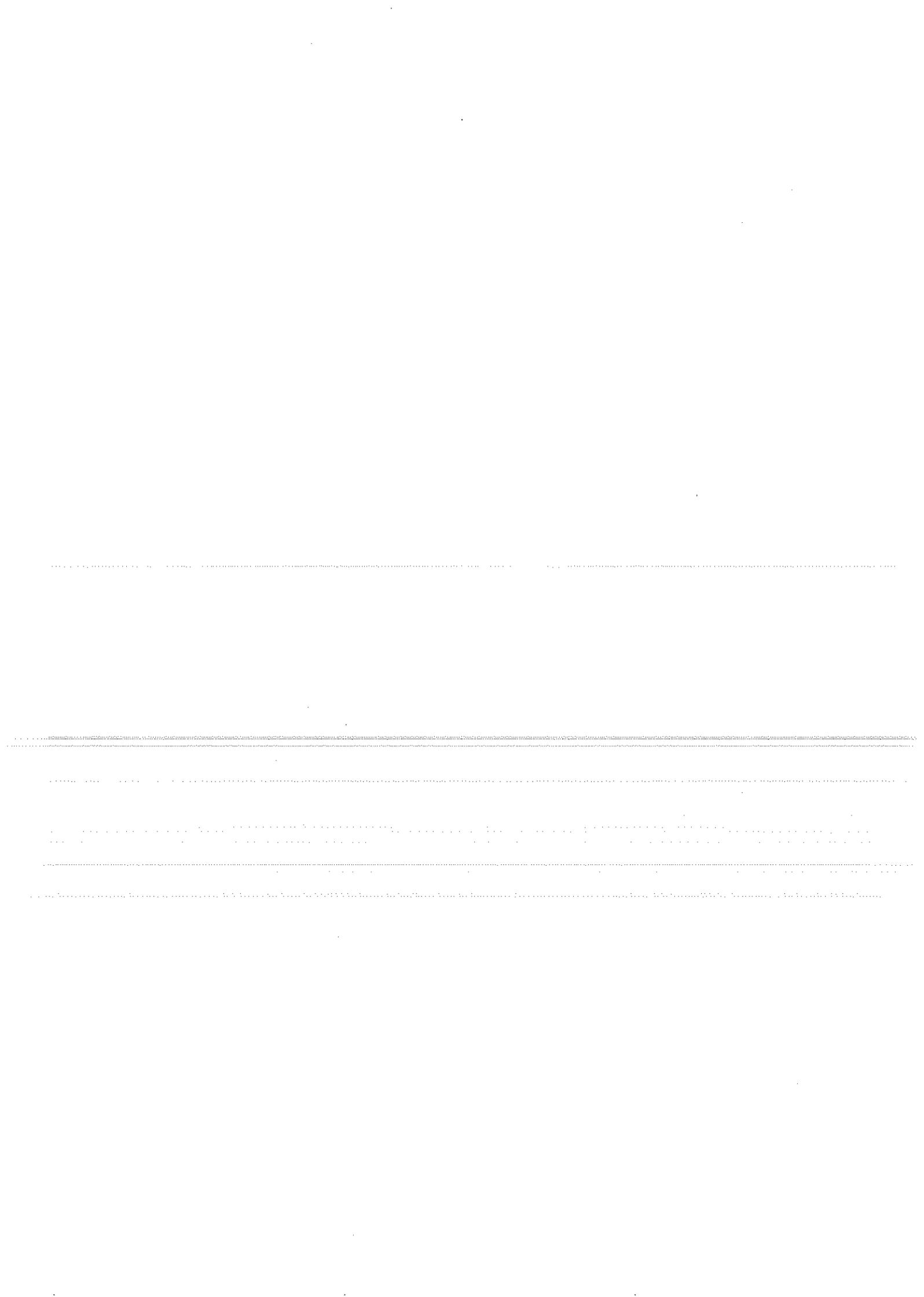
อาจารย์ประจำ¹ หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่ำกว่า 9 เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน 6 เดือน ให้นับเป็น 0.5 คน รวบรวมสิ้นสุดปีการศึกษา

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง : ธันวาคม 2549)” สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). หรือ <http://www.onesqa.or.th>

² ดูเพิ่มเติม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 และ

ภาคผนวก 2
ข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา.....(การรายงานข้อมูลให้รายงานในรอบปีการศึกษา ยกเว้นเฉพาะที่ระบุให้ใช้รอบปีงบประมาณ โดยแยกรายงานระดับกลุ่มสาขาตามนิยามของ สมศ.¹ และภาพรวมของสถาบัน)

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<p>องค์ประกอบที่ 1 (ใช้รอบปีงบประมาณ)</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีที่บรรลุเป้าหมาย <p>องค์ประกอบที่ 2</p> <ul style="list-style-type: none"> จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท (แผน ก) - ระดับปริญญาโท (แผน ข) - ระดับปริญญาเอก จำนวนหลักสูตรที่มีจำนวนและคุณวุฒิอาจารย์เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่อาจารย์มีภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก จำนวนหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่นักศึกษาปฏิบัติตามเกณฑ์สำเร็จการศึกษาครบถ้วน ตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา 							

¹ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง) : ธันวาคม 2549”

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> • ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) เฉลี่ยทุกหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ) • จำนวนหลักสูตรที่จัดทำขึ้นใหม่หรือที่ปรับปรุงและจำนวนหลักสูตรที่ยังไม่มีการปรับปรุงซึ่งมีโครงการหรือกิจกรรมที่บุคคล ชุมชน องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนนักศึกษารวมทุกหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ) 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา (ภาคปกติ) - ระดับอนุปริญญา (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาตรี (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาโท (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาโท (ภาคพิเศษ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคปกติ) - ระดับปริญญาเอก (ภาคพิเศษ) • จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ทั้งหมดเมื่อปรับค่ามาเป็นปริญญาตรี <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคปกติ) - จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (ภาคพิเศษ) • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด • จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ • จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง) • จำนวนอาจารย์ประจำระดับบัณฑิตศึกษาที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ • จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด • จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่เป็นนักวิจัย • จำนวนนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอ • ผลงานวิชาการ <ul style="list-style-type: none"> - ในประเทศ - ต่างประเทศ • จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะวิชาชีพ <ul style="list-style-type: none"> - ในประเทศ - ต่างประเทศ • จำนวนผลงานวิจัย และ/หรือนวัตกรรมผลการเรียนการสอนของคณาจารย์ • จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการเมืองงานทำ (ให้วงเล็บบัณฑิตทั้งหมดด้วย) • จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระหลังสำเร็จการศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นสูงกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา • จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำประจำก่อนเข้าศึกษาและได้รับเงินเดือนเริ่มต้นต่ำกว่าเกณฑ์หลังสำเร็จการศึกษา • ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต (เทียบจากค่า 5 ระดับ) • จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณ ยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติ <ul style="list-style-type: none"> - ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม • จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ <ul style="list-style-type: none"> - ด้านวิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา - ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม • จำนวนนักศึกษามัธยมศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าระดับมัธยมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติหรือนานาชาติจากผลงานวิจัยและ/หรือวิทยานิพนธ์ • จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลด้านศิลปะและวัฒนธรรม • จำนวนศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา <ul style="list-style-type: none"> - ระดับอนุปริญญา - ระดับปริญญาตรี - ระดับปริญญาโท - ระดับปริญญาเอก • จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติ <ul style="list-style-type: none"> - ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนรางวัลประกาศเกียรติคุณยกย่องที่นักศึกษามีปัจจุบันและศิษย์เก่าทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับในระดับชาติหรือนานาชาติ <ul style="list-style-type: none"> - ด้านวิชาการ วิชาชีพ - ด้านคุณธรรม จริยธรรม - ด้านกีฬา สุขภาพ - ด้านศิลปะและวัฒนธรรม - ด้านสิ่งแวดล้อม 							
องค์ประกอบที่ 3 <ul style="list-style-type: none"> • ผลจากประเมินคุณภาพการให้บริการนักศึกษา(เทียบจากค่า 5 ระดับ) • จำนวนโครงการ กิจกรรมนักศึกษาแยกตามประเภทกิจกรรม <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนกิจกรรมวิชาการ - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมนันทนาการที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม - จำนวนกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม - จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมทุกกิจกรรม 							
องค์ประกอบที่ 4 <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ (ใช้รอบปีงบประมาณ) <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน • จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนวิจัย (ใช้รอบปีงบประมาณ) <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายนอกสถาบัน - จำนวนเงินสนับสนุนจากภายในสถาบัน • จำนวนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับชาติ - จำนวนผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระดับนานาชาติ 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนผลงานที่จดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร - จำนวนผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ระดับชาติหรือนานาชาติ • จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล <p>องค์ประกอบที่ 5</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการบริการวิชาการ • จำนวนกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการ • จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติ • ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (จากผลสำรวจของ ก.พ.ร. กรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) <p>องค์ประกอบที่ 6</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวน โครงการ/กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม • จำนวนผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม <p>องค์ประกอบที่ 7</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนอาจารย์ประจำ (รวมนักวิจัย) ที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ • จำนวนรางวัลผลงานวิชาการหรือวิชาชีพระดับชาติหรือนานาชาติที่อาจารย์ประจำได้รับ <p>องค์ประกอบที่ 8 (ใช้รอบปีงบประมาณ)</p> <ul style="list-style-type: none"> • รายรับทั้งหมดของสถาบัน • รายรับจากการบริการวิชาการและวิชาชีพ • ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสถาบัน โดยไม่รวมครุภัณฑ์ อาคาร สถานที่ และที่ดิน • ค่าใช้จ่ายด้านครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และที่ดิน • ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการบริการวิชาการและวิชาชีพ • ค่าใช้จ่ายและมูลค่าในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม • ค่าใช้จ่ายเพื่อพัฒนาอาจารย์ • ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ 							

รายการ	กลุ่มสาขาที่						ภาพรวม มหาวิทยาลัย
	1	2	3	4	5	6	
<ul style="list-style-type: none">เงินเพื่อจ่ายสุทธิสินทรัพย์ถาวร							
องค์ประกอบที่ 9 <ul style="list-style-type: none">ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามเกณฑ์ 5 ระดับของ สกอ.							

หมายเหตุ

1. กลุ่มสาขาที่ 1 หมายถึง คณะครุศาสตร์
2. กลุ่มสาขาที่ 2 หมายถึง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. กลุ่มสาขาที่ 3 หมายถึง คณะวิทยาการจัดการ
4. กลุ่มสาขาที่ 4 หมายถึง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. กลุ่มสาขาที่ 5 หมายถึง คณะเทคโนโลยีการเกษตร
6. กลุ่มสาขาที่ 6 หมายถึง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและอณูวิทยาศาสตร์

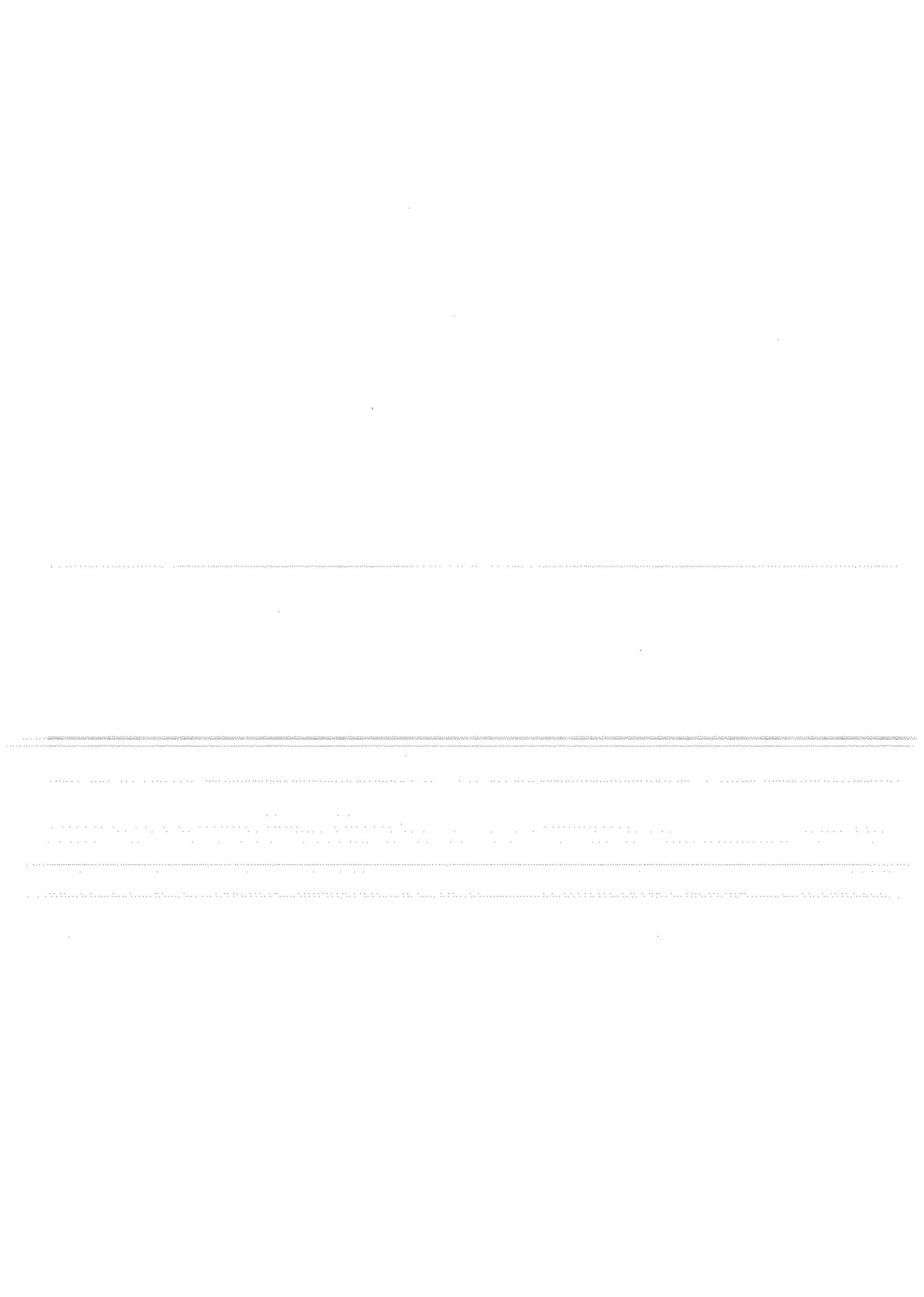
ภาคผนวก 3

ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของ

สกอ. สมศ. กพร.

กับ KPI ของมหาวิทยาลัย

ราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางเปรียบเทียบตัวบ่งชี้ของ สกอ. กับ KPI ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

สกอ.	สมศ.	กพร.	มรพพ.
องค์ประกอบที่ 1 ประสิทธิภาพ การดำเนินงาน			
1.1 กำหนดปรัชญา กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จ	5.3 มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ		
1.2 การบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้		3 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยต่าง ๆ นำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการของสถาบันอุดมศึกษา	7.2 ร้อยละของความสำเร็จในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน			
2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	6.1 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด	22 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด	
	1.2 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	4.1.2 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	
	1.7 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด	4.1.5 ร้อยละของบทความวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือเอก	
	1.8 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด		

ตทอ.	ตทค.	กพร.	มรพร.
2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	6.6 กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง 6.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และถึงสนับสนุนการเรียนรู้	23 ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	
2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคลองค์กรและชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม			
2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	6.2 ร้อยละของจำนวนนักศึกษาค้นคว้าเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ		
2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	6.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	16 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	1.8 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์/ผู้ช่วยศาสตราจารย์/รองศาสตราจารย์/ศาสตราจารย์	6.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งวิชาการ		1.6 ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับหรือเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการในระดับสูงขึ้น
2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์	6.5 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics)	8 ระดับความถี่เร่งของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา	

คกอ.	ตมต.	กพร.	มรพรพ.
2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำภารกิจเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน			
2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี	4.1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี	1.4 ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือศึกษาต่อในระยะเวลา 1-12 เดือน หลังจากจบการศึกษา
2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	1.3 ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์		
2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต	1.4 ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต	4.1.3 ระดับความพึงพอใจต่อบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต	1.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันหรือศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมาได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ	1.5 จำนวนนักศึกษหรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา	4.1.4 จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	
	1.6 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ภายในรอบ 3 ปี		

ตคอ.	ตมต.	กพร.	มรพรพ.
2.13 ร้อยละของอาจารย์ประจำซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)			
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาบัณฑิตศึกษา			
3.1 มีการจัดบริการนักศึกษาและศิษย์เก่า			
3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	6.8 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา	4.4.2 ร้อยละเฉลี่ยของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย			
4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิต งานวิจัยและงานสร้างสรรค์	2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัย และสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	4.2.2 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ	
4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	2.3 เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	4.2.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่ออาจารย์ประจำ	
4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	2.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	4.2.1 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	
	2.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ		

สกอ.	สมศ.	กพร.	มรพ.
4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ "ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร" หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	2.1 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ		2.1 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับประเทศต่อจำนวนอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ 2.2 สัดส่วนของจำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์และเผยแพร่ในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ
4.5 ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานะข้อมูลระดับชาติหรือนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้น)			
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม			
5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน	3.3 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย 3.7 ระดับความสำเร็จในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน	4.3.5 ระดับความสำเร็จและประสิทธิภาพของการให้บริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน	

สกอ.	สพด.	กพร.	มรรพ.
5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ/วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน	3.2 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ/วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการ/วิทยานิพนธ์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	4.3.3 ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการ/วิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการ/วิทยานิพนธ์ในระดับนานาชาติ	3.4 สัดส่วนของอาจารย์ที่เป็นกรรมการ วิชาการ/วิทยานิพนธ์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด
5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการ วิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ พัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	3.1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการ วิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ พัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	4.3.1 ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการ วิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ พัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	
		4.3.2 จำนวนชั่วโมงเฉลี่ยที่อาจารย์ประจำ ให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	
5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ		6 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	3.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการ
5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ(จำนวนศูนย์เครือข่าย) (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม	3.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	4.3.4 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ	

สตอ.	ตมต.	กพร.	มรพร.
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม			
6.1 มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	<p>4.1 ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา มีผลงานหรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์และพัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>4.3</p> <p>4.4</p>	<p>4.4.1 ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนโครงการ หรือกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด</p> <p>3.3 จำนวนกิจกรรมต้นแบบศิลปวัฒนธรรมที่บูรณาการกับพันธกิจการเรียนรู้การสอน</p>	5.1 ร้อยละของจำนวนกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ			
7.1 สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล	5.1 สถานสถาบันและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนพร้อมพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบายวัตถุประสงค์และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล	13 ระดับคุณภาพของการกำกับดูแลของสภามหาวิทยาลัยหรือสถาบัน	
7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน			
7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้	5.2 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก	20 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์	7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารการเรียนรู้และการสอนและการวิจัย

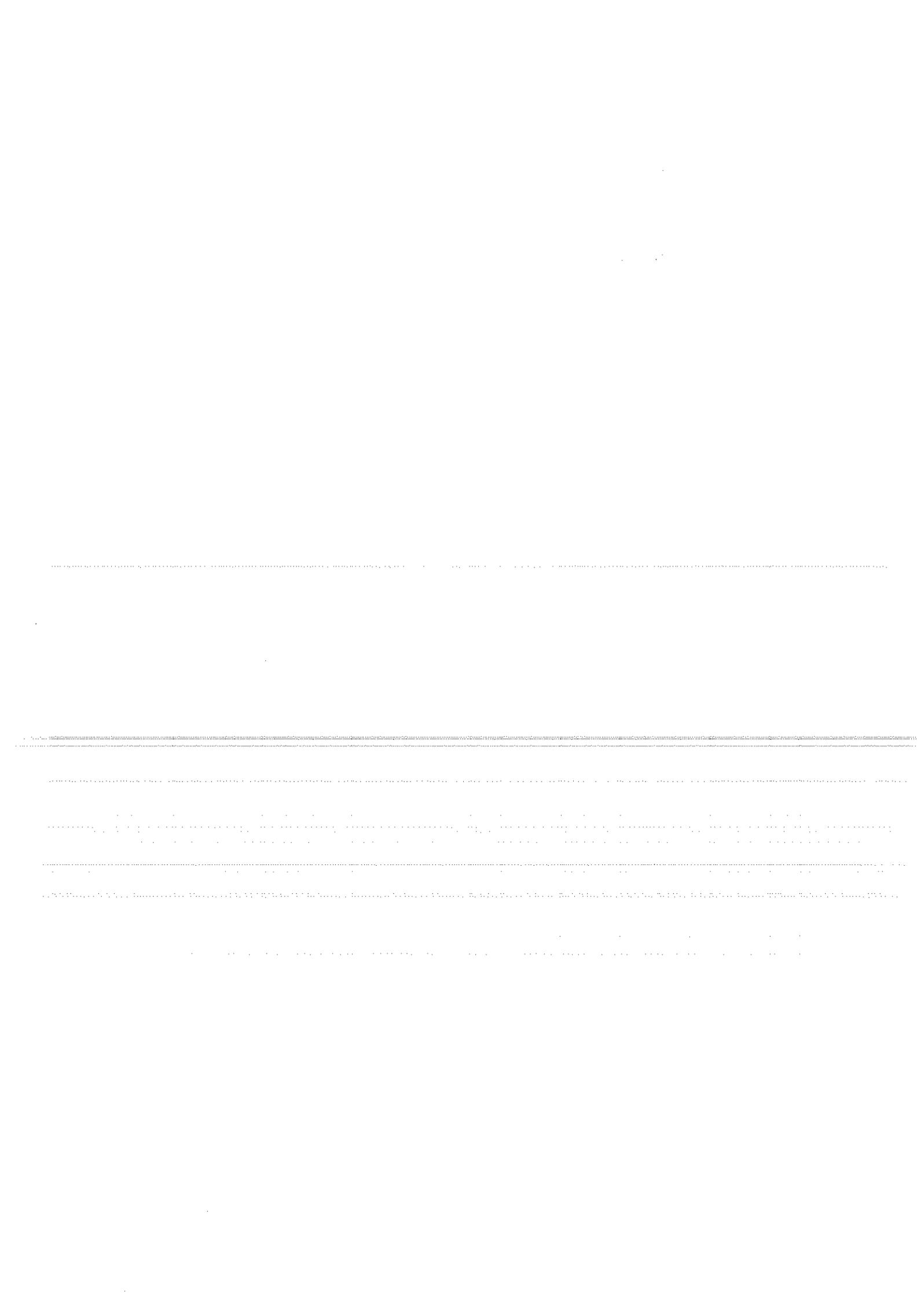
สตอ.	สพท.	กพร.	มรพพ.
7.7	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ		
7.8	มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา		
7.9	ระดับความถี่แจ้งกองการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล		
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ			
8.1	มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบ การเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	4.4.3	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อวงดำเนินการ
3.4	ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ		
3.6	รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ		
4.2	ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อวงดำเนินการ		
5.6	สิ้นทรัพย์ต่อวงต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาที่เทียบเท่า)		
5.7	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาที่เทียบเท่า) (ร้อยละของเกณฑ์ปกติ)		

ตทอ.	ตทต.	กพร.	มรพรพ.
<p>5.8 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ (ร้อยละของงบดำเนินการ)</p> <p>5.10 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ (บาท/คน)</p> <p>6.9 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุดคอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา</p> <p>5.4 การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน</p>	<p>19 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุดคอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา</p>		
<p>8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน</p>			
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
<p>9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา</p>	<p>7.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p>		
<p>9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา</p>			
<p>9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษภายใน</p>	<p>7.2 มีประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพภายใน</p>	<p>7 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>7.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการด้านระบบการประกันคุณภาพภายใน</p>
		<p>3.2 ร้อยละของความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่ร่วมมือกับองค์กรภายนอก</p>	<p>3.3 ร้อยละของความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่ร่วมมือกับองค์กรภายนอก</p>

สถอ.	สมศ.	กพร.	มรพ.
		3.1 จำนวนครูไม่มีวุฒิทางการศึกษาที่เข้ารับการพัฒนา	
		3.4 ร้อยละของนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรีขึ้นไปสาขาวิทยาศาสตร์ของสถาบันที่เพิ่มขึ้น	
		3.5 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพการวิจัยต่ออาจารย์ประจำ	
		9 ระดับความถี่ของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอัตราค่าบริการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน	
		10 ระดับความถี่ของค่าดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน	
		11 ระดับความถี่ของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา	
		12 ระดับความถี่ของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลิต	
			1.2 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรการศึกษา
			1.3 ร้อยละของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษากายในระยะเวลาที่กำหนด

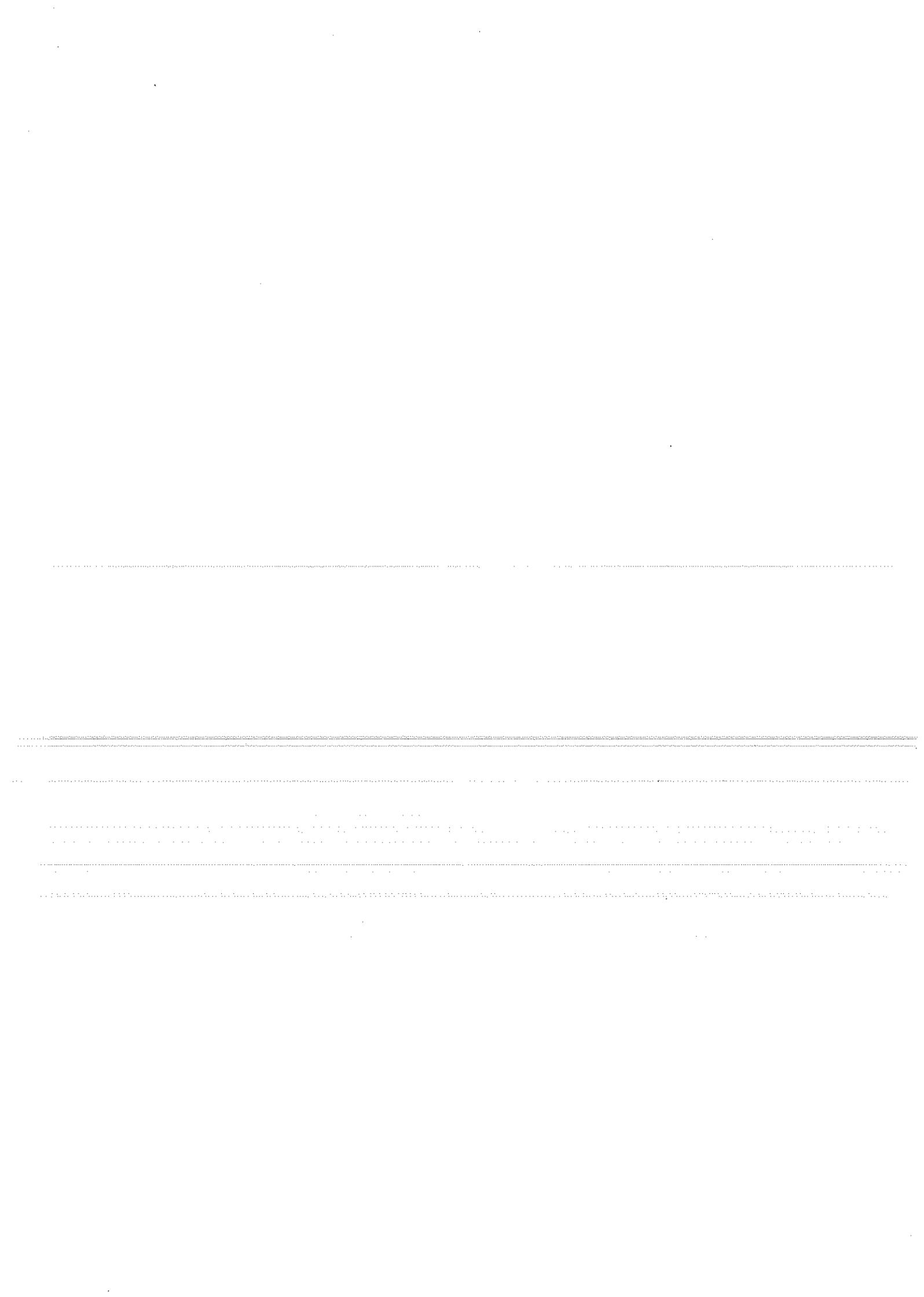
สถอ.	ตงศ.	กพร.	มรพ.
			1.5 จำนวนหลักสูตรใหม่และ/หรือ จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนา
			1.7 ร้อยละของระดับความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย
			1.9 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน
			2.3 ตัดส่วนของจำนวนเงินด้านวิจัยทั้งหมดต่องบประมาณด้านวิจัยที่ได้รับการจัดสรร
			3.2 ร้อยละของการเพิ่มขึ้นของรายได้สุทธิของธุรกิจวิชาการ
			3.5 ร้อยละของความพึงพอใจของผู้มาศึกษาและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย
			3.6 จำนวนโครงการ/กิจกรรมระดับชาติ/ระดับนานาชาติ
			3.7 จำนวนครั้งที่ผู้บริหาร/อาจารย์เป็นวิทยากร/ที่ปรึกษา/คณะกรรมการวิชาชีพในระดับชาติ/ระดับนานาชาติ
			6.1 ร้อยละของบุคลากรที่ปฏิบัติตามเกณฑ์การพัฒนาอาชีพ (Criteria of Career Development)

สถอ.	สถศ.	กพร.	มรพร.
			7.1 ร้อยละของการรู้จักและการยอมรับของสาธารณชน
			7.8 จำนวนกระบวนการปฏิบัติงานที่ได้รับ การทบทวนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
			7.9 ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้
			7.10 ระดับความถี่หรือของระบบการบริหารบุคลากร
			7.11 ร้อยละที่ลดลงของข้อร้องเรียน
			7.12 สัดส่วนของการได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากหน่วยงาน/บุคคลภายนอกเทียบกับงบประมาณที่ได้รับ
			7.13 อัตราผลตอบแทนต่อการลงทุน (ROI) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)
			7.14 จำนวนทุนการศึกษาที่ได้จากการจัดหางบประมาณจากรัฐมนตรี และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

ภาคผนวก 4

รูปแบบรายงานประจำปีที่เป็น
รายงานการประเมินคุณภาพภายใน
และแบบรายงานผลการประเมิน

รูปแบบรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน

รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ประกอบด้วย

- 1) คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)
- 2) ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

3) ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

1. องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ
2. องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน
3. องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา
4. องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
5. องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
6. องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
8. องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
9. องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

4) สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา โดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงแผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

แบบรายงานผลการประเมิน

1. รายนามคณะผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (พร้อมลายเซ็น)

2. บทนำ

- สรุปข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน (จุดเน้น, สัณฐาน โดยย่อ)

3. วิธีประเมิน

การวางแผนและการประเมิน

- การเตรียมการและวางแผนก่อนตรวจเยี่ยม
- การดำเนินการระหว่างตรวจเยี่ยม (ศึกษาเอกสาร/เยี่ยมชมสภาพจริง/สัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
- การดำเนินการหลังตรวจเยี่ยม

วิธีการตรวจสอบความถูกต้องนำเชื่อถือของข้อมูล

4. ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ (รายงานตามตารางที่ ส.1)

ตารางที่ ๑๑ ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน : เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ

ผลงานในรอบปีการศึกษา 2551

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
องค์ประกอบที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2	ระดับ 5 75%	ผ่านระดับ.....%คะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 1		คะแนน
องค์ประกอบที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12	ระดับ 5 ระดับ 5 ระดับ 4 -10% ถึง +10% อาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาเอก 15% อาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาตรี ≤ 10% รวมผู้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. 40% ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไป ≥ 6% ระดับ 3 มีการดำเนินการ 3 ข้อ ≥ 60% 75% 3.50 <u>เกณฑ์สถาบันที่เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ</u> ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....%%%% ผ่านระดับ..... ผ่าน ข้อ%%%%%คะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 2		คะแนน

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
องค์ประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ระดับ 7 ระดับ 3	ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....คะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 3		คะแนน
องค์ประกอบที่ 4 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ 17,000 5%	ผ่านข้อ ผ่านข้อ%คะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 4		คะแนน
องค์ประกอบที่ 5 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ตัวบ่งชี้ที่ 5.5	ระดับ 3 40% 25% 75% ≥ 4 แห่ง	ผ่านระดับ.....%%%คะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 5		คะแนน
องค์ประกอบที่ 6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ระดับ 3	ผ่านระดับ.....คะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 6		คะแนน

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
องค์ประกอบที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ ระดับ 3 ระดับ 3 ระดับ 3 ระดับ 2 ระดับ 3 <u>เกณฑ์สถาบันที่เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ</u> มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 1 ระดับ 3 ระดับ 5	ผ่านข้อ ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....%คะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 7		คะแนน
องค์ประกอบที่ 8 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2	ระดับ 5 ระดับ 3	ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....คะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 8		คะแนน
องค์ประกอบที่ 9 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	ระดับ 4 ระดับ 4 ระดับ 3	ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....คะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 9		คะแนน
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ		คะแนน

ตารางที่ ๒2 ตารางสรุปการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน : เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ

ผลงานในรอบปีการศึกษา 2551

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
มาตรฐานที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ตัวบ่งชี้ที่ 2.12	(มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต) ≥ 60% 75% 3.50 เกณฑ์สถาบันที่เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029%%%คะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 1		คะแนน
มาตรฐานที่ 2 ก ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 ตัวบ่งชี้ที่ 9.3	ระดับ 5 75% ระดับ 3 มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ ระดับ 3 ระดับ 3 ระดับ 2 ระดับ 3 เกณฑ์สถาบันที่เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 1 ระดับ 3 ระดับ 5 ระดับ 5 ระดับ 3 ระดับ 4 ระดับ 4 ระดับ 3	ผ่านระดับ.....% ผ่านระดับ..... ผ่านข้อ ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....% ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ..... ผ่านระดับ.....คะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนนคะแนน
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ก		คะแนน

มาตรฐานการ อุดมศึกษา	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
มาตรฐานที่ 2 ข			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1	ระดับ 5	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2	ระดับ 5	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3	ระดับ 4	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4	-10% ถึง +10%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	อาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาเอก 15%%คะแนน
	อาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาตรี ≤ 10%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6	รวมผู้ดำรงตำแหน่ง ผศ. รศ. และ ศ. 40%%คะแนน
	ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไป ≥ 6%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	ผ่านข้อคะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1	ระดับ 7	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2	ระดับ 3	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1	มีการดำเนินการ อย่างน้อย 3 ข้อ	ผ่านข้อคะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	17,000คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4	5%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1	ระดับ 3	ผ่านระดับ.....คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2	40%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3	25%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4	75%%คะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5	≥ 4 แห่งคะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ระดับ 3	ผ่านระดับ.....คะแนน
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ข		คะแนน
มาตรฐานที่ 3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อ	ผ่านข้อคะแนน
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3	ระดับ 3	ผ่านระดับ.....คะแนน
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 3		คะแนน
เฉลี่ยคะแนนรวม			
ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกมาตรฐาน		คะแนน

ตารางที่ ๓3 ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน : เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ

ผลงานในรอบปีการศึกษา 2551

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
1.ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย			
ตัวบ่งชี้ที่2.2			
ตัวบ่งชี้ที่2.3			
ตัวบ่งชี้ที่2.4			
ตัวบ่งชี้ที่2.9			
ตัวบ่งชี้ที่2.10			
ตัวบ่งชี้ที่2.11			
ตัวบ่งชี้ที่2.12			
ตัวบ่งชี้ที่3.1			
ตัวบ่งชี้ที่3.2			
ตัวบ่งชี้ที่5.1			
ตัวบ่งชี้ที่5.2			
ตัวบ่งชี้ที่5.3			
ตัวบ่งชี้ที่5.4			
ตัวบ่งชี้ที่5.5			
(ตัวบ่งชี้เฉพาะ สถาบันที่เน้น การพัฒนาสังคม)			
ตัวบ่งชี้ที่7.6			
ตัวบ่งชี้ที่9.2			
เฉลี่ยคะแนนด้าน นักศึกษาและผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย			
2.ด้านกระบวนการ ภายใน			
ตัวบ่งชี้ที่1.1			

ตารางที่ ๓3 ตารางสรุปการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ. (ต่อ)

ประเภทสถาบัน : เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ

ผลงานในรอบปีการศึกษา 2551

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.13 (ตัวบ่งชี้เฉพาะ สถาบันที่เน้น วิจัย)			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนนด้าน กระบวนการ ภายใน			
3. ด้านการเงิน			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
เฉลี่ยคะแนน ด้านการเงิน			
4. ด้านบุคลากร			
การเรียนรู้และ นวัตกรรม			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1			

ตารางที่ ๓3 ตารางสรุปการประเมินตามมุมมอง เฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

ประเภทสถาบัน : เน้นผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการ (ต่อ)

ผลงานในรอบปีการศึกษา 2551

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.5			
(ตัวบ่งชี้เฉพาะ สถาบันที่เน้น วิจัย)			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.2			
(ตัวบ่งชี้เฉพาะ สถาบันที่เน้น พัฒนาศิลปะและ วัฒนธรรม)			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.3			
(ตัวบ่งชี้เฉพาะ สถาบันที่เน้น พัฒนาศิลปะและ วัฒนธรรม)			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7			
เฉลี่ยคะแนน ด้านบุคลากรการ เรียนรู้และ นวัตกรรม			

ตารางที่ ป. 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ) (x = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ 3 กอ.)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เพิ่ม	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 1.1							
ตัวบ่งชี้ 1.2							
ตัวบ่งชี้ 2.1							
ตัวบ่งชี้ 2.2							
ตัวบ่งชี้ 2.3							
ตัวบ่งชี้ 2.4							
ตัวบ่งชี้ 2.5							
ตัวบ่งชี้ 2.6							

1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่าง ๆ เช่น ระบุเป็นคำร้องขอหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ) (X = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ 3กอ.)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เพิ่ม	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (% หรืออัตราส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 2.7							
ตัวบ่งชี้ 2.8							
ตัวบ่งชี้ 2.9							
ตัวบ่งชี้ 2.10							
ตัวบ่งชี้ 2.11							
ตัวบ่งชี้ 2.12							
ตัวบ่งชี้ 2.13							

1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นชื่อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ) (✗ = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ สกอ.)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เพิ่ม	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 3.1							
ตัวบ่งชี้ 3.2							
ตัวบ่งชี้ 4.1							
ตัวบ่งชี้ 4.2							
ตัวบ่งชี้ 4.3							
ตัวบ่งชี้ 4.4							

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป. 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ) (✗ = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ ๑ กอ.)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เพิ่ม	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 5.1							
ตัวบ่งชี้ 5.2							
ตัวบ่งชี้ 5.3							
ตัวบ่งชี้ 5.4							
ตัวบ่งชี้ 5.5							

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (✓ = บรรลุ) (✗ = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ 5 ก่อ)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เพิ่ม	หมายเหตุ (เช่น เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวการ	ผลลัพธ์ (% หรือสัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 6.1							
ตัวบ่งชี้ 7.1							
ตัวบ่งชี้ 7.2							
ตัวบ่งชี้ 7.3							
ตัวบ่งชี้ 7.4							
ตัวบ่งชี้ 7.5							
ตัวบ่งชี้ 7.6							
ตัวบ่งชี้ 7.7							
ตัวบ่งชี้ 7.8							
ตัวบ่งชี้ 7.9							

1 ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินตัวบ่งชี้ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ

ตารางที่ ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน		การบรรลุเป้าหมาย (√ = บรรลุ) (× = ไม่บรรลุ)	คะแนนประเมิน (เกณฑ์ ๕ ก่อ.)	คะแนนประเมิน ตัวบ่งชี้เดิม	หมายเหตุ (ส่วน เหตุผลของการประเมิน ที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง ตัวหาร	ผลลัพธ์ (% หรือ สัดส่วน)				
ตัวบ่งชี้ 8.1							
ตัวบ่งชี้ 8.2							
ตัวบ่งชี้ 9.1							
ตัวบ่งชี้ 9.2							
ตัวบ่งชี้ 9.3							

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินถ้าหรับตัวบ่งชี้ใดๆ เช่น ระบุเป็นตัวร้อยละหรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นเงิน หรือระบุเป็นระดับ

5. ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษา

5.1 สรุปผลการประเมิน (รายงานตามตารางที่ ป.2 และ ตารางที่ ป.3)

ตารางที่ ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน การประเมินเฉลี่ย	ผลการประเมิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51-2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01-2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51-3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	หมายเหตุ
องค์ประกอบที่ 1			
องค์ประกอบที่ 2			
องค์ประกอบที่ 3			
องค์ประกอบที่ 4			
องค์ประกอบที่ 5			
องค์ประกอบที่ 6			
องค์ประกอบที่ 7			
องค์ประกอบที่ 8			
องค์ประกอบที่ 9			
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ			

ตารางที่ ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน การประเมินเฉลี่ย	ผลการประเมิน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 การดำเนินงานของสถาบันยังไม่ได้คุณภาพ 1.51-2.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับพอใช้ 2.01-2.50 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดี 2.51-3.00 การดำเนินงานของสถาบันได้คุณภาพในระดับดีมาก	หมายเหตุ
มาตรฐานที่ 1			
มาตรฐานที่ 2 ก			
มาตรฐานที่ 2 ข			
มาตรฐานที่ 3			
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกมาตรฐาน			

5.2 จุดแข็ง จุดอ่อน และข้อเสนอแนะของแต่ละองค์ประกอบและมาตรฐาน (ระบุจุดเด่น วิธีปฏิบัติและผลการดำเนินงานที่เป็นแบบอย่างที่ดี หรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ตลอดจนเงื่อนไขของความสำเร็จ ระบุจุดที่ควรพัฒนาพร้อมทั้งสาเหตุของปัญหาและข้อเสนอแนะ)

6. ภาคผนวก

- ตารางการตรวจเยี่ยม
- บันทึกภาคสนาม

หมายเหตุ : รายงานควรมีความยาว 15-20 หน้ากระดาษ A4 ไม่รวมภาคผนวก

ตารางการบริหารจัดการการตามองค์ประกอบคุณภาพตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประเภทสถาบัน เน้นวิจัย " เน้นพัฒนาสังคม " เน้นพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม " เน้นเฉพาะผลิตภัณฑ์

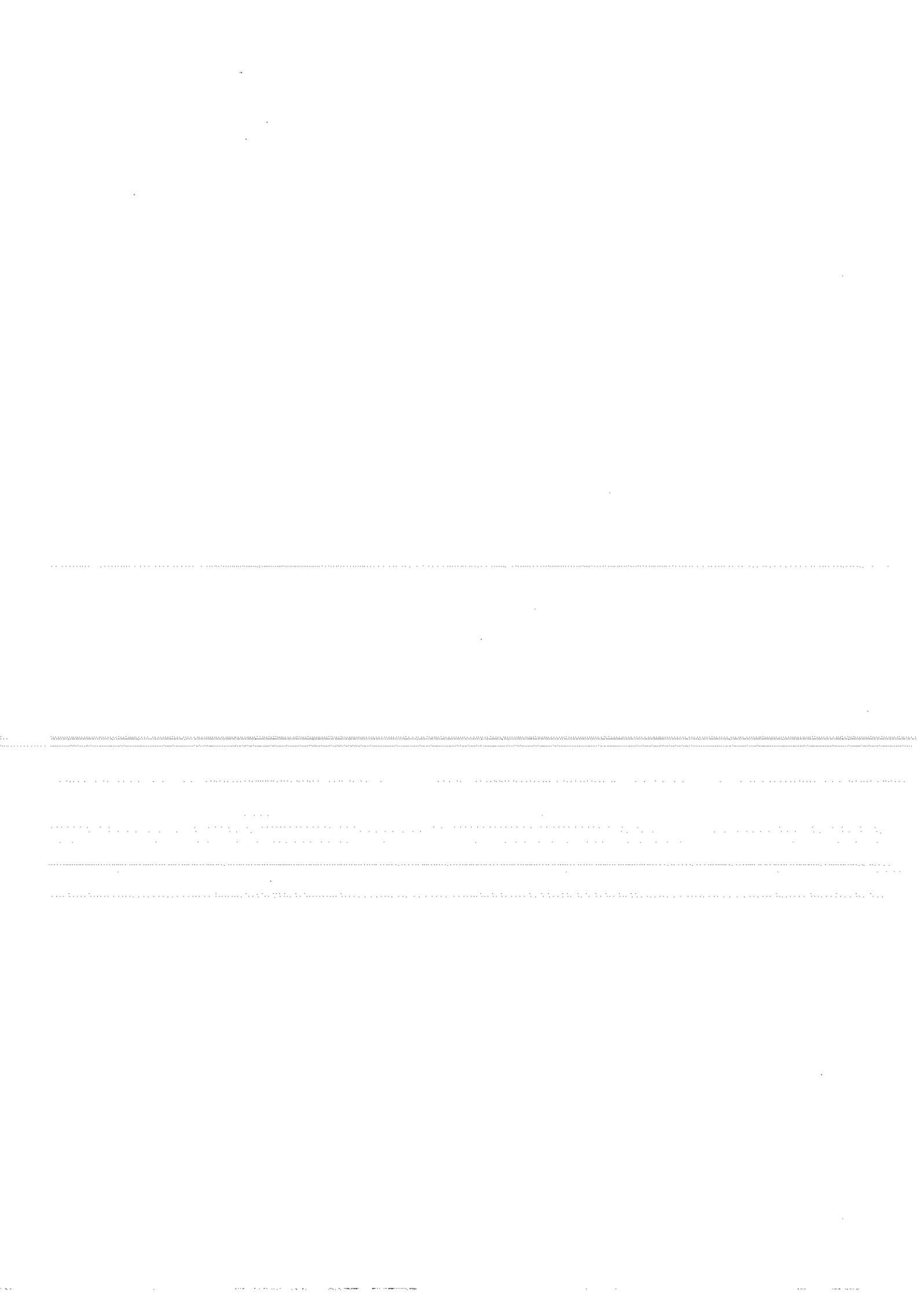
องค์ประกอบคุณภาพ	ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล	Tel.	ผู้ดูแลตัวบ่งชี้	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	ผศ.อาภากร มินวงษ์	081-9294652	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด	ผศ.อาภากร มินวงษ์	081-9294652	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาได้ใช้เวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ติดตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำกรวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพหลังระภายใน 1 ปี	รศ.พรทิพา นิโรจน์ อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี

องค์ประกอบคุณภาพ	ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล	Tel.	ผู้ดูแลตัวบ่งชี้	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	รศ.พรทิพา นิโรจน อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	รศ.พรทิพา นิโรจน อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของบัณฑิตศึกษาและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ	รศ.พรทิพา นิโรจน อ.อุดมลักษณ์ ระพีแสง	081-8057507 083-0433310	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาบัณฑิตศึกษา				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	อ.เอกชัย กิจเกษมเจริญ	081-8652575	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	อ.เอกชัย กิจเกษมเจริญ	081-8652575	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	คณบดี
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาชมและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี

องค์ประกอบคุณภาพ	ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล	Tel.	ผู้ดูแลตัวบ่งชี้	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน	ผศ.กรรณิการ์ เพือกนำผล ผศ.เกศินี ฤลพฤกษ์	081-5900106 081-7822961	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยากรในหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ผศ.กรรณิการ์ เพือกนำผล ผศ.เกศินี ฤลพฤกษ์	081-5900106 081-7822961	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความรู้แก่สังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ	ผศ.กรรณิการ์ เพือกนำผล ผศ.เกศินี ฤลพฤกษ์	081-5900106 081-7822961	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	ผศ.กรรณิการ์ เพือกนำผล ผศ.เกศินี ฤลพฤกษ์	081-5900106 081-7822961	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาระดับอุดมศึกษา)	ผศ.กรรณิการ์ เพือกนำผล ผศ.เกศินี ฤลพฤกษ์	081-5900106 081-7822961	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	คณบดี
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	อ.สุกัญญา โสภิรี ใจกล้า อ.เบญจพร ประจง อ.นวรรตน์ น้กเสียง	086-7372965 081-5587834 089-8827424	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สถานะสถาบันใช้หลักการธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลิตบัณฑิตคุณภาพได้ในแข่งขันได้ ในระดับสากล	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและสร้างนักศึกษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี

องค์ประกอบคุณภาพ	ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล	Tel.	ผู้ดูแลตัวบ่งชี้	ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสนใจในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการบริหารชมรมหรือความเชื่อมโยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	ผศ.อาภากร มินวงษ์ อ.กมลลักษณ์ สรรณะ	081-9294652 081-8622392	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	ผศ.อาภากร มินวงษ์	081-9294652	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน	ผศ.อาภากร มินวงษ์	081-9294652	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
องค์ประกอบที่ 9 การประกันคุณภาพและการพัฒนาองค์กร				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	อ.ขวัญศิริ เจริญทรัพย์	086-8203321	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	คณบดี

ภาคผนวก 5
คำสั่งแต่งตั้งฯ

คำสั่งคณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ที่ ๗๑ / ๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ

เพื่อให้การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงยกเลิกรายการคำสั่งที่ ๐๓๘/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙

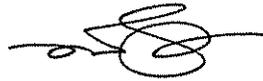
อาศัยตามความในมาตรา ๓๑ (๑) (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ ๑๓๐๘/๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจและภารกิจให้คณบดีปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาคณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนี้

๑. ผศ.ประเสริฐ	มาสุปรีดี	ประธานกรรมการ
๒. ผศ.อาภากร	มินวงษ์	รองประธานกรรมการ
๓. รศ.พรทิพา	นิโรจน์	รองประธานกรรมการ
๔. ว่าที่เรือตรีเอกชัย	กัญญาเจริญ	รองประธานกรรมการ
๕. รศ.นันทนีย์	กมลศิริพิชัยพร	กรรมการ
๖. ผศ.กวรรณิการ์	เผื่อนำผล	กรรมการ
๗. ผศ.เกศินี	กุลพุกษี	กรรมการ
๘. นางนวรรตน์	นักเสียง	กรรมการ
๙. น.ส.กมลลักษณ์	สรณะ	กรรมการ
๑๐. น.ส.สุกัญญาไธสี	ใจกล้า	กรรมการ
๑๑. น.ส.อุดมลักษณ์	ระพีแสง	กรรมการ
๑๒. น.ส.เบญจพร	ประจาง	กรรมการ
๑๓. น.ส.ขวัญศิริ	เจริญทรัพย์	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. น.ส.อินทรา	บ่อพลอย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

๑. กำหนดแนวทางและดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๒. จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) รายงานประจำปี (Annual Report) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๓. จัดทำคู่มือประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๔. จัดทำรายงานเกี่ยวกับคำรับรองปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาในส่วนของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (กพร.)
๕. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประกันคุณภาพ
๖. ภารกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ

ตั้ง ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเวริฐ มาสุปรีดี)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

